Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

2. oktoober 2024*

Dumping – Hiinast pärit teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide import – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Õigus esitada hagi – Eksportijaid esindav ühendus – Määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõige 6a – Normaalväärtuse arvutamine – Sobiva võrdlusriigi valimine – Määruse 2016/1036 artikli 2 lõige 10 – Kohandamine – Koostööst keeldumine – Määruse 2016/1036 artikkel 18 – Dumpingumarginaali arvutamine koostööd tegevate eksportivate tootjate puhul, keda valimisse ei kaasatud – Asjaomase toote määratlemine – Liidu tootmisharule põhjustatud kahju – Segmendipõhine kahju analüüs – Põhjuslik seos – Hinna allalöömise ja kahjumarginaali arvutamine – Makromajanduslikud näitajad – Menetlusõigused – Konfidentsiaalsena käsitlemine

Kohtuasjas T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), asukoht Peking, Hiina, ja teised lisas loetletud hagejad,[1] esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo, L. Di Masi ja J. Zieliński,

kostja,

keda toetab:

European Industrial Fasteners Institute (EIFI), esindajad: advokaadid B. O'Connor ja M. Hommé,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president F. Schalin, kohtunikud G. Steinfatt ja D. Kukovec (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik I. Kurme,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

[1] Teiste hagejate nimekiri on lisatud ainult pooltele edastatud versioonile.

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 7. veebruari 2024. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Hagejad – Hiina masinate ja elektroonikatoodete impordi ja ekspordi kaubanduskoda (CCCME) ja teised lisas loetletud juriidilised isikud – paluvad oma hagis tühistada komisjoni 16. veebruari 2022. aasta rakendusmääruse (EL) 2022/191, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes (ELT 2022, L 36, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus“) neide puudutavas osas.

I. Vaidluse taust

2 Pärast seda, kui menetlusse astuja, European Industrial Fasteners Institute, esitas 6. novembril 2020 kaebuse Euroopa Liidu tootmisharu nimel, algatas Euroopa Komisjon dumpinguvastase uurimise Hiinast pärit kinnitusdetailide impordi suhtes vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21; edaspidi „alusmäärus“), artikli 5 lõikele 1.

3 Komisjon avaldas 21. detsembril 2020 teate dumpinguvastase menetluse algatamise kohta Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes (ELT 2020, C 442, lk 6) vastavalt alusmääruse artiklile 5.

4 Dumpingu ja kahju uurimine hõlmas ajavahemikku 1. juulist 2019 kuni 30. juunini 2020 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju ja põhjusliku seose hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2017 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

5 CCCME palus, et teda loetaks huvitatud isikuks, väites, et ta esindab Hiina kinnitusdetailide tootmisharu. Menetlusse astuja vaidlustas selle taotluse. Komisjon leidis, et mitu Hiina kinnitusdetailide tootjat volitas CCCMEd tegutsema nende nimel ja ta oli huvitatud isik ainult niivõrd, kuivõrd need konkreetsed kinnitusdetailide tootjad volitasid teda neid esindama.

6 Komisjon märkis algatamise teates, et ta oli moodustanud esialgse valimi liidu tootmis- ja müügimahtude põhjal liidu tootjatest, võttes arvesse ka nende geograafilist asukohta ning tagades väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) esindatuse. Valimisse kuulus kuus liidu tootjat, kes asusid neljas eri liikmesriigis. Üks esialgu valimisse kaasatud liidu tootja, kes on VKE, teatas komisjonile, et tal ei ole võimalik küsimustikule täielikult vastata. Seepärast otsustas komisjon liidu tootjate valimi läbi vaadata, asendades selle äriühingu samas liikmesriigis suuruselt järgmise VKEga. Vaidlustatud määruse põhjenduses 34 selgitas komisjon, et huvitatud isikuid teavitati valimi moodustamiseks kasutatud meetodist nõuetekohaselt ning selle kohta märkusi ei laekunud.

7 Uurimise käigus teatas üks valimisse kaasatud liidu tootja komisjonile, et tal ei ole võimalik küsimustikule täielikult vastata. Üks teine valimisse kaasatud liidu tootja ei suutnud piisavalt kinnitada tõendamiseks esitatud andmeid. Seetõttu asendati need tootjad järgmise kahe suurima tootmis- ja müügimahuga tootjaga, võttes arvesse geograafilist jaotust ja toodete laia valikut.

8 Eksportivate tootjate valimi moodustamiseks valis komisjon vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 välja kolm eksportivat tootjat või eksportivate tootjate rühma, kelle ekspordimaht oli suurim, mida oli ettenähtud aja jooksul võimalik uurida, nimelt Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (edaspidi „Jiangsu“), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (edaspidi „Ningbo Jinding“) ja Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (edaspidi „Wenzhou“). Komisjon selgitas, et kriteeriumiks ei ole valitud äriühingute toodetud konkreetsed tooteliigid, sest kõiki kinnitusdetaile käsitleti uurimise käigus ühe tootena.

9 Asjaomane toode sisaldab teatavaid rauast või terasest (v.a roostevabast terasest) kinnitusdetaile, peamiselt Hiinast pärit kruve, polte või seibe.

10 Kinnitusdetailid võivad olla standardsed („standardkinnitusdetailid“) või kliendi jooniste järgi valmistatud (edaspidi „muud kui standardkinnitusdetailid“). Samade riiklike või rahvusvaheliste standardite piires peaksid kinnitusdetailid vastama samadele füüsikalistele ja tehnilistele põhiomadustele, sealhulgas eelkõige tugevus, vastupidavus, viimistlus ja kattekiht. Võttes arvesse nende detailide olulisi füüsikalisi ja tehnilisi omadusi ning lõppkasutust, käsitati kõiki kinnitusdetaile ühe ja sama tootena vaidlustatud määrusega seotud menetluse eesmärgil.

11 Komisjon leidis ka, et kinnitusdetailide tootmisprotsess ei ole iseenesest uuritava toote määratlemisel oluline. Seega kaasati uurimisse asjaomase toote kõik liigid, olenemata sellest, kas need olid toodetud kuum- või külmvormstantsimine teel.

12 Komisjon leidis, et uurimise algatamise ajal esitatud tõendid näitasid Hiinas olulisi moonutusi alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses.

13 Pärast huvitatud isikute ärakuulamist valis komisjon sobivaks võrdlusriigiks Tai, mille moonutamata hinnad ja kulud olid aluseks toodete normaalväärtuse määramisel vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a.

14 Komisjon kehtestas vaidlustatud määrusega Hiinast pärit teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu suurusjärgus 22,1–86,5%.

II. Poolte nõuded

15 Hagejad paluvad Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus neid puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

16 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, palub Üldkohtu:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

III. Õiguslik käsitlus

A. Vastuvõetavus

17 Menetlusse astuja väidab, et CCCME ei ole esindusühendus alusmääruse artikli 6 lõike 7 tähenduses ning komisjon ei oleks pidanud teda sellisena käsitama vaidlustatud määruse vastuvõtmisele eelnenud haldusmenetluse käigus, kuna CCCME ei esinda mitte oma liikmete, vaid Hiina riigi huve. Seega ei muuda volitus, mille CCCME väidetavalt üksikutelt eksportivatelt tootjatelt sai, asjaolu, et tema eesmärk oli takistada oma liikmete vahelist konkurentsi nende toodete eksportimisel liitu. Seepärast võiks õigus esitada hagi ELTL artikli 263 tähenduses põhineda üksnes komisjoni veal haldusuurimise käigus, mitte alusmääruses kehtestatud õigustel. Seetõttu palub menetlusse astuja Üldkohtul seda küsimust omal algatusel uurida.

18 Hagejad vaidlevad nimetatud argumentidele vastu.

19 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 142 lõikele 1 ei tohi menetlusse astumisel olla muud eesmärki kui ühe kohtuasja poole nõuete täielik või osaline toetamine. Käesoleval juhul ei toeta komisjoni nõuded menetlusse astuja argumente hagi vastuvõetavuse kohta.

20 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib liidu kohus siiski vajaduse korral omal algatusel otsustada avalikul huvil põhineva väite kohta, et on rikutud ELTL artiklis 263 sätestatud vastuvõetavuse tingimusi (vt 22. juuni 2021. aasta kohtuotsus Venezuela *vs.* nõukogu (kolmanda riigi mõjutatus), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa teised isikud, kes ei ole otsuse adressaadid, väita, et asi puudutab neid isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, v.a juhul, kui otsus mõjutab neid nende eriliste omaduste või erilise faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab ja seega individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga (vt 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Isikute hulgas, keda võib liidu õigusaktiga individualiseerida sarnaselt otsuse adressaatidega, on selle akti vastuvõtmise protsessis osalenud isikud. Isiku osalemine menetluses, mille tulemusel võetakse vastu selline akt, võib kaasa tuua selle isiku individualiseerimise seoses kõnealuse aktiga siiski üksnes juhul, kui liidu õigusnormist tulenevad talle teatud menetluslikud tagatised. Isiku hagi esitamise õiguse täpne ulatus liidu õigusakti vaidlustamisel sõltub nimelt tema õiguslikust seisundist, mis on liidu õiguses kindlaks määratud eesmärgiga kaitsta tema sellisel viisil tunnustatud õiguspäraseid huve (vt 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Käesoleval juhul märgitakse hagi sissejuhatavas osas, et käesoleva hagi esitab esiteks CCCME ühest küljest lisas A.2 loetletud liikmete nimel (edaspidi „CCCME asjaomased liikmed“) ja teisest küljest iseenda nimel seoses teatavate etteheidetega, teiseks kolm komisjoni valimisse kaasatud Hiina eksportivat tootjat enda nimel teatavate kaebuste osas ning kolmandaks viis koostööd

tegevat Hiina eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud ja kelle nimed on loetletud vaidlustatud määruse lisas. CCCME liikmetest hagejate esitatud lisas A.2 ei ole toodud kolme valimisse kaasatud eksportiva tootja nime ega ka ülejäänud viie koostööd tegeva Hiina eksportiva tootja nime, keda valimisse ei kaasatud, samuti ei ole esitatud dokumente, mis kinnitaksid nende seotust CCCMEga.

24 Kõigepealt tuleb märkida, et pärast Üldkohtu küsimust, mis puudutas järeldusi, mis tuleks teha 21. septembri 2023. aasta kohtuotsusest China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon (C-478/21 P, EU:C:2023:685), mis tehti pärast menetluse suulise osa lõppu, möönis CCCME hagi vastuvõetamatust osas, milles see oli esitatud tema enda nimel. Kui temalt selle kohta kohtuistungil küsiti, väitis CCCME, et kõik hagis sisaldunud etteheited esitati nii tema enda kui ka tema liikmete huvides. Seetõttu ei esitanud CCCME ühtegi etteheidet eraldi enda nimel.

25 Seejärel, mis puudutab seda, et CCCME esindab oma liikmeid kohtus, siis nähtub eespool punktist 23, et CCCME kavatseb käesoleva hagi raames esindada 31 äriühingut, kes on loetletud hagiavalduse A.2 lisas, ja kelle kohta ta on esitanud dokumendid, mis tõendavad, et need äriühingud on tema liikmed. Lisast nähtub, et need 31 äriühingut on koostööd teinud eksportivad tootjad, keda valimisse ei kaasatud.

26 Selleks et ühendus saaks liidu kohtutele esitada tulemuslikult hagi oma liikmete nimel, on esiteks oluline, et füüsilised või juriidilised isikud, kelle nimel ta tegutseb, on tema liikmed; et teiseks on tal volitus pöörduda nende nimel kohtusse; et kolmandaks on hagi esitatud nende nimel; et neljandaks saaks vähemalt üks liikmetest, kelle nimel ta tegutseb, ise esitada vastuvõetava hagi; ning et viiendaks ei ole liikmed, kelle nimel ta tegutseb, esitanud paralleelselt liidu kohtutele hagi (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 83).

27 Esiteks esitas CCCME tõendid asjaomaste liikmete kuuluvuse kohta, mida ei vaidlustatud.

28 Teiseks on lisas esitatud CCCME põhikirja kohaselt selle ühenduse järgitav eesmärk sõnastatud selliselt, et hõlmatud on kohtusse hagi esitamine eesmärgiga kaitsta oma liikmete huve kaubanduse kaitsemeetmete vastu (19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 88).

29 Kolmandaks märgitakse hagiavalduses, et kaebus esitatakse ka asjaomaste liikmete nimel.

30 Neljandaks oleksid asjaomased liikmed võinud ise vaidlustatud määruse peale hagi esitada. Sellega seoses on ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud, et iga füüsiline või juriidiline isik võib esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid.

31 Käesoleval juhul on otsese puutumuse tingimus täidetud, kuna vaidlustatud määrus avaldab otsest mõju CCCME liikmete õiguslikule olukorrale ja liikmesriikide toll, kellel ei ole mingit kaalutlusruumi, on kohustatud sisse nõudma vaidlustatud määrusega kehtestatud tollimaksu (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 118 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Seoses isikliku puutumatusega tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt on dumpinguvastast tollimaksu kehtestavad määrused oma olemuselt ja ulatuselt normatiivset laadi, sest neid kohaldatakse kõigi asjasse puutuvate ettevõtjate suhtes (vt 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika). See normatiivne iseloom ei takista aga seda, et nimetatud määrused võiksid otseselt puudutada neid asjaomase toote tootjaid ja eksportijaid, kellele pannakse süüks dumpingut ning kes suudavad tõendada, et nad on komisjoni aktides identifitseeritud (vt selle kohta 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Growth Energy and Renewable Fuels Association, C–465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 79).

33 Sellega seoses tuleb tõdeda, et CCCME asjaomased liikmed on asjaomase toote eksportivad tootjad, kes tegid komisjoniga uurimise käigus koostööd ja kelle nimed on esitatud lisas, millele viidatakse vaidlustatud määruse regulatiivosa artikli 1 lõikes 2. Nagu teiste samas lisas määratletud koostööd tegevate äriühingute suhtes, nii kohaldatakse ka CCCME asjaomaste liikmete suhtes, kelle nimel ta hagi esitas, kindlasummalist dumpinguvastast tollimaksu, mis erineb summast, mida kohaldatakse kõigi teiste identifitseerimata äriühingute suhtes, kes on määrusega hõlmatud. Seetõttu puudutab see neid liikmeid otseselt ja isiklikult.

34 Viiendaks ei esitanud ükski CCCME asjaomastest liikmetest hagi paralleelselt käesolevas asjas uuritavaga.

35 Seega on eespool punktis 26 sätestatud vastuvõetavuse tingimused täidetud.

36 Kuid kohtupraktikast tuleneb, et tühistamishagi, mis on esitatud dumpinguvastase tollimaksu kehtestava määruse peale, toob vastuvõetavaks tunnistamise korral kaasa selle määruse tühistamise osas, milles kehtestatakse hageja suhtes dumpinguvastane tollimaks, ning tühistamine ei mõjuta selle määruse muude osade, eelkõige teiste ettevõtjate suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu kehtivust. Sellest järeldub, et mis puudutab CCCME liikmete esindamist Üldkohtus CCCME poolt käesoleva hagi raames, siis kui Üldkohus peaks rahuldama CCCME poolt nende nimel esitatud hagi, saaksid ainult need CCCME asjaomased liikmed, kelle nimel see hagi esitati, sellest tühistamisest kasu (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punktid 110 ja 112). Liikmete hulka kuuluvad Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd ja Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Sellest järeldub, et käesolev hagi on vastuvõetav, kuna selle on esitanud CCCME eespool punktis 36 viidatud 31 liikme nimel, kes on komisjoniga vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud uurimise raames koostööd teinud eksportivad tootjad, kolm valimisse kaasatud Hiina eksportivat tootjat ja viis muud koostööd teinud eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud ja kes ei ole esitanud tõendit CCCME liikmelisuse kohta.

B. Sisulised küsimused

38 Hagejad esitavad hagi põhjenduseks üheksa väidet, mille kohaselt rikuti esiteks alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a ja hea halduse põhimõtet normaalväärtuse määramisel; teiseks alusmääruse artikli 2 lõiget 10, sest komisjon ei teinud vajalikke kohandusi müügi-, üld- ja halduskulusid ning Tai tootjate kasumit kajastavates andmetes; kolmandaks alusmääruse artikli 18 lõikeid 1, 3 ja 4; 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) VI artikli rakendamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“) artikli 6 lõiget 8, mis on esitatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) lepingu lisas 1A, ja dumpinguvastase lepingu II lisa (EÜT 1994, L 336, lk 118; ELT eriväljaanne 11/21, lk 204; edaspidi „II lisa“) artiklit 6.8 seoses kahe valimisse kaasatud eksportiva tootja tööjõukulude kindlaksmääramisega; neljandaks alusmääruse artikli 9 lõiget 6, kui määrati kindlaks valimisse mittekaasatud eksportivate tootjate dumpingumarginaal; viiendaks alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5 ja 6 koostoimes sama määruse artikli 4 lõikega 1, sest ei võetud arvesse standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide erinevust seoses kahju hindamise ja põhjusliku seosega; kuuendaks alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 9 lõiget 4 komisjoni hinna allalöömise analüüsis, kuna hõlmati ainult 24% valimisse kuuluva liidu tootja toodang; seitsmendaks alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3 ja 6 ning artikli 9 lõiget 4, kuna komisjon võrdles Hiina hindu turustajatele liidu hindadega lõppkasutajatele, kui ta analüüsis hindadele avaldatavat mõju ja määras kindlaks kahjumarginaali; kaheksandaks alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 5, sest komisjon ei viinud läbi makromajanduslike kahjunäitajate osas otsesel tõendusmaterjalil põhinevat objektiivset uurimist; ning üheksandaks alusmääruse artikli 6 lõiget 7, artikli 19 lõikeid 1, 2 ja 3 ning artikli 20 lõikeid 2 ja 4 ning hagejate kaitseõigusi, kui komisjon käsitles teatavaid andmeid haldusmenetluses konfidentsiaalselt.

1. Esimene väide, et on rikutud alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a ja hea halduse põhimõtet

39 Esiteks tuleb meenutada, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad analüüsima (vt 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika). Kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab seega piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, aluseks olevate asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Peale selle nähtub Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et Üldkohtu kontroll tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. Selline kontroll piirdub uurimisega, kas need elemendid toetavad nende põhjal tehtud järeldusi. Seega ei pea Üldkohus

mitte ainult kontrollima esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende põhjal on tehtud (vt 12. mai 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Lisaks tuleb meenutada, et normaalväärtuse kindlaksmääramine on üks olulisi etappe, mis peab võimaldama tuvastada võimaliku dumpingu olemasolu (22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19, ja 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20).

42 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu institutsioonidel siiski ulatuslik kaalutlusõigus mitteturumajanduslike riikide normaalväärtuse kindlaksmääramisel (vt 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs.* komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 126 ja seal viidatud kohtupraktika) ning sobiva võrdlusriigi valimine sel eesmärgil on samuti osa liidu institutsioonide ulatuslikust kaalutlusõigusest ühise kaubanduspoliitika valdkonnas. Komisjoni kaalutlusõigus on alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a raames siiski piiratud, kuna valitud riigi majanduse arengu tase peab olema sarnane ekspordiriigi majanduse arengu tasemega (vt selle kohta 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 127 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Samuti on otsustatud, et on asjakohane kontrollida, kas komisjon on arvestanud peamisi asjaolusid, et tõendada valitud riigi sobivust, ja kas toimikumaterjale on uuritud nõutud hoolsusega, mis võimaldaks järeldada, kas asjaomase toote normaalväärtus määrati kindlaks sobivalt ja mõistlikult. Seda kohtupraktikat saab üle kanda olukordadele, kus oluliste moonutuste esinemine ekspordiriigis õigustab normaalväärtuse arvutamiseks sobivast võrdlusriigist pärit andmete kasutamist, mis eeldab ka keeruliste majanduslike ja poliitiliste olukordade analüüsimist (vt 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 128 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Neid põhimõtteid silmas pidades tuleb uurida hagejate esimest väidet seoses asjaomase toote normaalväärtuse arvutamisega, mis on jagatud viieks osaks.

a) Esimene väiteosa, mis käsitleb Tai valimist asjakohaseks võrdlusriigiks alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses, et arvutada asjaomase toote normaalväärtus

45 Esimese väite esimese osaga väidavad hagejad esiteks, et komisjon ei oleks pidanud käesoleva uurimise raames valima sobivaks võrdlusriigiks Taid, sest Jaapan impordib Taisse eriklassi valtstraati; teiseks ei olnud andmebaas, mida komisjon kasutas müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamiseks, valitud nõuetekohaselt, ning lõpuks oleks komisjon pidanud neid andmeid kohandama, et arvutada valimisse kuuluvate Hiina eksportivate tootjate normaalväärtus võimalikult täpselt.

1) Asjaomase toote Tais tootmiseks vajaliku tooraine hind

46 Hagejad väidavad sisuliselt, et komisjon ei oleks pidanud valima Taid „sobivaks võrdlusriigiks“ alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses Jaapanist Taisse imporditud asjaomase toote valmistamise tooraine – kvaliteetse valtstraadi – hinna tõttu. CCCME oli haldusmenetluse käigus väidetavalt esitanud suure hulga andmeid ja tõendeid, mis näitavad, et Taist pärit impordi hinnad ei vastanud valimisse kaasatud Hiina tootjate tootmiskuludele, sest Hiina ekspordib liitu peaaegu ainult standardkinnitusdetaile ja väga vähe erikinnitusdetaile. Seevastu kasutatakse Jaapanist pärit eriklassi valtstraati väidetavalt eriotstarbeks, mitte standardkinnitusdetailide tootmiseks. Lisaks väidavad hagejad, et komisjon ei ole nõuetekohaselt uurinud olulist 17% suurust hinnaerinevust, mis on Jaapani ekspordi puhul Taisse ja ülejäänud viide peamisse ekspordiriiki.

47 Hagejad leiavad, et Tai tootmiskulud ei ole „vastavad“ Hiina eksportivate tootjate kuludele alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses. Ülemäärase tõendamiskoormise kehtestamisega rikkus komisjon väidetavalt ka hea halduse põhimõtet.

48 Komisjon vaidlustab need hagejate argumendid. Lisaks väidab ta, et hagejad ei ole hea halduse põhimõtte rikkumise kohta esitatud etteheidet põhjendanud, mistõttu on see vastuvõetamatu.

i) Hea halduse põhimõtte rikkumise kohta esitatud etteheite vastuvõetavus

49 Pärast Üldkohtu küsimust vastuvõetamatust vastuväite kohta, mille komisjon esitas kostja vastuses, märkisid hagejad kohtuistungil, et etteheide hea halduse põhimõtte rikkumise kohta puudutas komisjoni poolt neile pandud ülemäärast tõendamiskoormist, kuna nad olid esitanud ulatuslikke põhjendusi, miks andmed, mille komisjon arvesse võttis, ei ole kõige asjakohasemad, ja esitanud piisavalt teavet.

50 Hea halduse põhimõttest, mis on osa liidu õiguse üldpõhimõtetest, tuleneb, et eksportivatele tootjatele alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a alusel pandav tõendamiskoormis ei tohi olla ebamõistlik (vt analoogia alusel 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Seega, mis puudutab hea halduse põhimõtte rikkumisega seotud etteheite vastuvõetavust, siis piisab, kui märkida, et see etteheide on põhjendatud hagejate argumentidega esimese väite esimeses osas, milles nad vaidlustavad Tai valimise sobivaks võrdlusriigiks alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses, vaatamata teabele, mida nad väidetavalt komisjonile esitasid ja mis näitab, et kõnealune riik ei olnud asjaomase toote normaalväärtuse arvutamiseks tüüpiline.

52 Seega tuleks komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

ii) Kas oli asjakohane valida asjaomase toote normaalväärtuse arvutamisel sobivaks võrdlusriigiks Tai?

53 Alusmääruse artikli 2 lõikes 6a on sätestatud:

„a) Kui käesoleva määruse käesoleva või muu asjakohase sätte kohaldamisel tehakse kindlaks, et ekspordiriigis punkti b kohaste oluliste moonutuste tõttu ei ole asjakohane kasutada selle riigi hindu ega kulusid, arvutatakse normaalväärtus üksnes moonutamata hindu või võrdlusaluseid kajastavate tootmis- ja müügikulude põhjal, võttes arvesse järgmisi reegleid.

Komisjon võib allikana kasutada muu hulgas:

– vastavaid tootmis- ja müügikulusid sobivas võrdlusriigis, mille majanduse arengu tase on sarnane ekspordiriigi majanduse arengu tasemega, tingimusel et asjakohased andmed on hõlpsasti kättesaadavad; kui niisuguseid riike on rohkem kui üks, eelistatakse asjakohasel juhul võrreldava sotsiaal- ja keskkonnakaitse tasemega riike;

– moonutamata rahvusvahelisi hindu, kulusid või võrdlusaluseid, kui ta peab seda asjakohaseks või

– omamaiseid kulusid, kuid ainult juhul, kui nende puhul on täpsete ja asjakohaste tõendite alusel, sealhulgas punktis c esitatud huvitatud pooli käsitlevate sätete raames, kindlaks tehtud, et need ei ole moonutatud.

Ilma et see piiraks artikli 17 kohaldamist, tehakse kõnealune hindamine iga eksportija ja tootja kohta eraldi.

Arvutatud normaalväärtus hõlmab moonutamata ja põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumisummat.

b) Olulised moonutused on moonutused, mis esinevad siis, kui teatatud hinnad või kulud, sealhulgas tooraine- ja energiakulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude abil, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine. Oluliste moonutuste olemasolu hindamisel võetakse muu hulgas arvesse ühe või mitme järgmise asjaolu võimalik mõju:

– asjaomast turgu teenindavad olulisel määral ettevõtjad, kes on ekspordiriigi ametiasutuste omanduses, kontrolli või poliitilise järelevalve või juhtimise all;

– riik on esindatud ettevõtetes viisil, mis võimaldab tal mõjutada hindu või kulusid;

– avalik poliitika või meetmed tagavad omamaiste tarnijate sooduskohtlemise või mõjutavad vabaturujõude muul viisil;

– pankroti-, äriühingu- või asjaõigus puudub, seda kohaldatakse diskrimineerivalt või selle täitmise tagamine on ebapiisav;

– moonutatakse palgakulusid;

– rahastamisele saab juurdepääsu asutuste kaudu, kes viivad ellu avaliku poliitika eesmärke või kes muul viisil ei tegutse riigist sõltumatult.

[…]“.

54 Vaidlustatud määruse põhjenduse 220 kohaselt lähtus komisjon võrdlusriigi valimisel kolmest kriteeriumist, nimelt Hiinaga sarnane majanduse arengutase, asjaomase toote tootmine selles riigis ja asjakohaste avalike andmete kättesaadavus.

55 Uurimise käigus tegi komisjon toimikus kättesaadavaks kaks normaalväärtuse kindlaksmääramise allikaid käsitlevat teadet, mille kohta huvitatud isikuid kutsuti üles märkusi esitama. 5. veebruaril 2021 avaldatud teatest (edaspidi „esimene teade“) ilmneb, et komisjon tegi kindlaks asjaomase toote märkimisväärse tootmise kaheksas riigis, mille majanduslik tase on sarnane Hiina omaga, kuid leidis hõlpsasti kättesaadavaid asjakohaseid andmeid Brasiilia, Venemaa, Türgi ja Tai kohta. Vaidlustatud määruse põhjenduse 223 kohaselt kinnitas komisjon 4. mail 2021 avaldatud teates (edaspidi „teine teade“) andmete kättesaadavust ka Malaisia kohta.

56 Viie võimaliku võrdlusriigi impordiandmete analüüsimisel märkis komisjon, et rohkem kui 75% uuritava toote valmistamiseks kasutatud tooraine impordist Brasiiliasse ja Malaisiasse pärines Hiinast ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määruse (EL) 2015/755 (teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta) (ELT 2015, L 123, lk 33) I lisas loetletud riikidest, mis ei ole WTO liikmed. Kuna kõnealuse impordi hinnad võisid olla moonutatud ja võisid omakorda moonutada ülejäänud impordimahtu, analüüsis komisjon seda nende absoluutsete koguste ja hindade osas ning jõudis järeldusele, et Brasiilial ja Malaisial oli moonutamata väärtuse arvutamiseks hõlpsasti kättesaadavad halvema kvaliteediga andmed. Tagasi lükati Venemaa, kuna ükski huvitatud isik tema poolt ei hääletanud. Taid eelistati Türgile, sest ühelt poolt olid Tail suurem impordimaht nelja peamise tooraine osas, mida kasutati uuritava toote tootmisel, ja teiselt poolt madalamad imporditollid nendele tootmisteguritele.

57 Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama märkusi ja jagama avalikult kättesaadavat teavet iga tootmisteguri moonutamata väärtuste kohta. Toimikust ilmneb, et hagejatel, eelkõige CCCME-l ja kolmel valimisse kaasatud Hiina eksportival tootjal oli võimalik huvitatud isikutena komisjoni toimikuga tutvuda ja esitada märkusi sobiva võrdlusriigi valiku kohta.

58 Vastuseks CCCME märkustele kvaliteetse Jaapani tooraine märkimisväärse olemasolu kohta analüüsis komisjon nelja Jaapani peamise tooraine ekspordihindu, et tuvastada moonutusi, mis näitaks, et Jaapanist Taisse suunatud impordi suhtes ei kohaldatud turueeskirju. Vaidlustatud määruse põhjendusest 232 nähtub, et uurimisperioodil oli Tai üks viiest Jaapani peamisest eksporditurust ning selle osakaal nende materjalide kogueksportidist oli 17%, kusjuures viie peamise ekspordituru (v.a Hiina) osakaal oli üle 60%. Tai puhul oli keskmine ekspordihind oli 17% kõrgem kui ülejäänud viie peamise ekspordiriigi hulka kuulunud riikide puhul. Komisjon järeldas, et Jaapanist Taisse suunatud ekspordi hinnad ei ole ülemäära kõrged ega ebatüüpilised. Seepärast leidis ta, et Jaapanist Taisse suunatud eksport ei sea tõenäoliselt kahtluse alla Tai tüüpilisust asjaomase toote uurimise seisukohast.

59 Seepärast tuleks uurida, kas käesoleval juhul tegi komisjon ilmse hindamisvea, pidades Taid uuritava toote normaalväärtuse arvutamisel sobivaks võrdlusriigiks. Selles kontekstis – arvestades seda, et ilmse hindamisvea tõendamise koormis lasub hagejal, kes peab esitama määravad tõendid oma väite kinnitamiseks punktis 39 viidatud kohtupraktika kohaselt (vt selle kohta 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 131 ja seal viidatud kohtupraktika) – tuleb uurida, kas hagejad on esitanud tõendeid, mis kinnitavad, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, valides võrdlusriigiks Tai.

60 Kõigepealt tuleb märkida, et hagejad ei vaidlusta käesoleva hagi raames vaidlustatud määruses sisalduvaid komisjoni järeldusi tõendite olemasolu kohta uurimise algatamisel, mis näitasid alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses esinevaid olulisi moonutusi Hiinas. Peale selle ei vaidlusta nad, et Tai arengutase on üldiselt sarnane Hiinaga.

61 Sellega seoses tuleb esimesena märkida, et komisjon kutsus kõiki Hiina eksportivaid tootjaid üles esitama teavet kinnitusdetailide valmistamiseks kasutatud sisendite kohta, et arvutada hind, mida kinnitusdetailide tootja maksab Tais tehasesse tarnitud tooraine eest. Uuritava toote tootmiseks vajalike toorainete määratlemiseks kasutas komisjon Tollikoostöö Nõukogu (praegu Maailma Tolliorganisatsioon) välja töötatud kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi meetodit ning määratles asjakohased harmoneeritud süsteemi (HS) koodid. Komisjon selgitas, et asjaomase tooraine moonutamata hindade leidmiseks asjakohases võrdlusriigis oli ta kohustatud kasutama lähisväärtust, mis põhinesid tema käsutuses oleval teabel.

62 Nagu hagejad kohtuistungil kinnitasid, ei vaidlusta nad iseenesest HS-koodide määratlust, mida kasutati asjaomase toote valmistamiseks vajalike toorainete kindlaksmääramiseks. Komisjon tegi siiski kindlaks, ilma et hagejad oleksid sellele vastu vaielnud, et see meetod eeldab teatavate lähisväärtuste kasutamist, kuna sama HS-kood võib tooraine eri kvaliteediklasse erineval määral hõlmata. Seetõttu on raske kindlaks teha, kas ühe tootja HS-koodid vastavad teisele tootja omadele.

63 Teisest küljest väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud kohandama tema käsutuses olevaid andmeid ja jätma kõrvale väärtused, mis puudutasid valtstraadi importi Jaapanist Taisse, kuna nimetatud valtstraadi kvaliteet oli parem kui valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate kasutatav valtstraadi kvaliteet ja tõstis põhjendamatult uuritava toote normaalväärtuse hinnataset.

64 Hagejad määratlevad kvaliteetset valtstraati seoses muude kui standardkinnitusdetailidega, kuna need on üldjuhul mõeldud sektoritele, kus otsitakse parema kvaliteediga kinnitusdetaile. Sellega seoses on siiski oluline märkida, et esiteks võib isegi nendes sektorites, millele viidatakse, eriti autotööstuses või lennunduses kasutada nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile. Igal juhul hõlmab käesolev uurimine vastavalt komisjoni poolt uuritava toote määratlusele nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile.

65 Teiseks ei tõenda hagejad eriklassi valtstraadi esinemist standardkinnitusdetailides või muudes kui standardkinnitusdetailides protsentuaalselt. Sellega seoses osutavad nad Euroopa Fasteners Distributors Associationi (edaspidi „EFDA“) esindajate kontrollkäikudele Tai tehastesse ja nende esindajate tunnistustele, mis kinnitavad eriklassi valtstraadi kasutamist Tai autotööstuses. Seda ei saa siiski pidada usaldusväärseks ja objektiivseks tõendiks selle kohta, et seda valtstraati kasutavad oma tootmises kõik Tai kinnitusdetailide tootjad. Sellega seoses on oluline meenutada, et komisjon on kohustatud uurimise käigus veenduma, et huvitatud poolte esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne. See kontrollikohustus väljendab dumpinguvastaste meetmete kohaldamise kontekstis üldisemat põhimõtet, mille kohaselt peab iga instants oma ulatuslikule kaalutlusõigusele vaatamata viima läbi täpse analüüsi ja tuginema oma hinnangus piisavatele tõenditele (vt selle kohta 3. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Yieh United Steel *vs.* komisjon, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).

66 Kolmandaks tuleb märkida, et hagejad ei ole esitanud konkreetseid tõendeid selle kohta, milline oli valtstraadi osakaal muudes kui standardkinnitusdetailides, mida komisjon saaks kasutada. Ühelt poolt, nagu märkis komisjon, ei suutnud hagejad tõendada, et Hiina kinnitusdetaile eksportivad tootjad ei kasutanud eriklassi valtstraati. Nagu nähtub kostja vastuse lisast B.1, mida

hagejad ei vaidlusta, oli Hiina suurim vastavate Jaapani koodide alla kuuluva valtstraadi eksportija 2020. aastal. Seega imporditi Jaapanist „eriklassi“ valtstraati märkimisväärsetes kogustes ka Hiinasse.

67 Teisest küljest selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 301, et ühe huvitatud isiku esitatud konfidentsiaalsete andmete alusel moodustasid autotööstuse kinnitusdetailid 2018. aastal vähem kui 50% tööstuslike kinnitusdetailide kogunõudlusest Tais, seega oli Tais nõudlus nii standardkinnitusdetailide kui ka muude kui standardkinnitusdetailide toorainete järele.

68 Seega ei põhjendanud hagejad oma väidet, et Jaapanist pärit toodete import kujutas endast peamiselt eriklassi valtstraadi importi. Igal juhul ei piisa asjaolust, et tooraine on parema kvaliteediga ja seega kallim, nende andmete täpsuse või õigsuse kahtluse alla seadmiseks. Seega ei tähenda see, et need andmed tuleks arvutamisel kõrvale jätta.

69 Neljandaks esitasid hagejad „tootmistegurite“ tabelid, mis näitasid eri liiki valtstraadi hinnaerinevust. Siiski ei ole esitatud konkreetseid tõendeid selle traadi kasutuse kohta asjaomase toote valmistamisel. Selle tulemusena võivad need detailid olla seotud toodetega, mis ei kuulu uurimise alla. Järelikult ei saa tabeleid pidada piisavaks tõendiks, et seada kahtluse alla komisjoni poolt arvesse võetud väärtused.

70 Igal juhul, nagu nähtub eespool punktist 61, hõlmavad asjaomased HS-koodid ka selliseid toorainete liike ja kvaliteediklasse, mida ei kasutata kinnitusdetailide valmistamisel. See on kooskõlas meetodiga, mille komisjon valis sobiva võrdlusriigi määramiseks alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses, kasutades oma ulatuslikku kaalutlusruumi. Kuigi selles artiklis on sätestatud teatavad kriteeriumid riigi valiku kohta, ei ole seal kindlaks määratud täpset meetodit, mida komisjon peaks kasutama uuritava toote normaalväärtuse arvutamiseks andmete põhjal, mis pärinevad muust riigist kui see, keda uurimine otseselt puudutab.

71 Lisaks tuletatakse meelde, et asjaomase toote normaalväärtus arvutati kogu Taisse suunatud impordi, mitte ainult Jaapanist pärit impordi põhjal. Vaidlustatud määruse põhjenduse 301 kohaselt moodustas nelja põhitooraine import Jaapanist Taisse ainult ligikaudu 33% nende materjalide koguimpordist.

72 Viiendaks, mis puudutab hagejate väidet, et Jaapanist Taisse suunatud ekspordi keskmine hind oli 17% kõrgem kui ülejäänud viide peamisse eksportivasse riiki suunatud ekspordi hind, siis vaidlustatud määruse põhjendus 232 näitab, et Tai oli üks viiest Jaapani peamisest eksporditurust ning selle osakaal nende materjalide kogueksportidist moodustas 17%, kusjuures viie peamise eksporditurust (v.a Hiina) osakaal oli üle 60%. Siiski oli Tai puhul keskmine ekspordihind 17% kõrgem kui viie peamise ekspordiriigi hulka kuulunud ülejäänud riikide puhul. Komisjon leidis, et see ei näita vajadust jätta Jaapani andmed kõrvale, kuna Jaapanist Taisse suunatud ekspordi hinnad ei olnud ülemäära kõrged ega ebatüüpilised. Kui komisjonilt kohtuistungil selle kohta küsiti, väitis ta, et Jaapanist Taisse suunatud ekspordi hinnad paiknesid lihtsalt vahemiku ülemises osas. Puuduvad tõendid selle kohta, et Jaapanist Taisse suunatud ekspordi hinnaerinevus võrreldes teiste riikidega ei vasta traditsioonilisele turumehhanismile ja seab kahtluse alla Tai sobivaks võrdlusriigiks valimise.

73 Igal juhul, nagu nähtub eespool punktis 59 viidatud kohtupraktikast, oli hagejatel kohustus esitada piisavad tõendid selle kohta, et taoline erinevus mõjutas otseselt uuritava toote normaalväärtuse arvutamist. Sellega seoses tuleb samuti märkida, et vaatamata oma sellekohastele argumentidele ei esita hagejad tõendeid, mis kinnitaks, et komisjon on kasutanud moonutatud andmeid, st andmeid, mida on manipuleeritud või mis ei vasta tegelikkusele.

74 Teisena, mis puudutab Tai kulude vastavust valimisse kaasatud eksportivate tootjate kuludele, tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjenduse 198 kohaselt leidis komisjon, et Hiina kinnitusdetailide tootmisharu saab juhiseid valitsuselt, kes sekkub ka kinnitusdetailide peamise tooraine, st terase valdkonnas. Sellest tulenevalt järeldas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 206, et ka sisendite ja eelkõige toorainekulusid mõjutavad olulised moonutused.

75 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et komisjoni ulatuslik kaalutlusõigus kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas laieneb ka asjaomases riigis tekkiva õigusliku ja poliitilise olukorra hindamisele, mida ta peab tegema, et määrata kindlaks, kas eksportija tegutseb turumajanduse tingimustes ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta (11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 163).

76 Kindlasti peab komisjon arvutama uuritava toote normaalväärtuse, nagu see oleks olnud asjaomase riigi eksportivate tootjate puhul moonutuste puudumisel. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a sõnastusest on siiski selge, et normaalväärtus arvutatakse eranditult valitud võrdlusriigi andmete põhjal. Seetõttu määras komisjon normaalväärtuse kindlaks ilma ilmset hindamisviga tegemata, võttes arvesse Tai kinnitusdetailide tootjate toorainekulud.

77 Pealegi, nagu nähtub kohtupraktikast, oleks ebamõistlik nõuda komisjonilt, et ta kasutaks võrdlusriigina samasuguse majandustasemega riiki, kuna Hiina on üks maailma suurimaid majandusi (vt selle kohta ja analoogia alusel 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 135). Sellest järeldub, et komisjon võib oma ulatusliku kaalutlusõiguse raames kasutada normaalväärtuse arvutamisel teatavaid lähisväärtusi tingimusel, et selliseid lähisväärtusi saab põhjendada tema käsutuses olevate andmetega. Nagu komisjon väidab, nõuab HS-koodide kasutamine lähisväärtusi, sest see ei kajasta täpselt toorainete osakaalu, nagu seda kasutasid valimisse kaasatud eksportivad tootjad.

78 Eespool esitatud kaalutlustest järeldub, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta järeldas vaidlustatud määruse põhjenduses 303, et kuna puudusid põhjendatud andmed selle kohta, kui suurt osa Jaapanist imporditud toorainest kasutati muude kui standardkinnitusdetailide tootmiseks ning kuidas eristada nelja HS-koodi hulgast eriklassi toorainet, ning kuna Tais oli arvestatav nõudlus nii standardkinnitusdetailide kui ka muude kui standardkinnitusdetailide tootmiseks kasutatava tooraine järele, sai asjaomase toote normaalväärtuse arvutamiseks kasutada selle riigi tootjate andmeid.

2) Müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamise tüüpilisus

79 Hagejad väidavad, et komisjoni arvutatud müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi andmed ei vasta valimisse kaasatud Hiina tootjate andmetele ja seega ei ole need andmed tüüpilised.

80 Sellega seoses väidavad hagejad ühelt poolt, et komisjoni valitud viiest Tai tootjast kolm ei tooda uuritavat toodet. Esiteks ei valmista Topy Thailand väidetavalt kruve ega polte, samas kui tema toodetavad tugiseibid ei vasta asjaomase toote kirjeldusele. Teisest küljest ei valmistanud ükski

valimisse kaasatud Hiina tootja seibe, mis on toode, mis oluliselt erineb kruvidest ja poltidest. Peale selle kinnitasid EFDA kontrollkäigud väidetavalt, et Topy Thailand ei tootnud uuritavat toodet. Seejärel tootis ThaiSin peamiselt erikinnitusdetaile ja lõpuks valmistas S. J Screwthai väidetavalt peamiselt tooteid, mis ei vastanud asjaomase toote kirjeldusele.

81 Teiselt poolt väidavad hagejad, et äriühingu Dun & Bradstreet andmed (edaspidi „D & B andmed“) Tai tootjate kohta, mida komisjon kasutas müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamiseks, ei ole usaldusväärsed. Need andmed erinesid tegelikult Orbise andmetest, mida kasutati muudes dumpinguvastastes uurimistes. Need erinevused õõnestavad väidetavalt andmete usaldusväärsust. Eelkõige, kuna D & B andmed on seotud pigem Topy kontserniga kui selle kontserni Tai üksusega, ei saa neid pidada tüüpilisteks.

82 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleks tagasi lükata.

83 Artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt peab normaalväärtus juhul, kui see arvutatakse sobivas võrdlusriigis vastavate tootmis- ja müügikulude alusel, sisaldama moonutamata ja põhjendatud haldus-, müügi- ja üldkulusummat ning kasumimarginaali.

84 Esimesena vaidlustavad hagejad Tai tootjate valiku, millele komisjon müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamisel tugines.

85 Sellega seoses ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 244, et pärast CCCME ja EFDA Tai tootjate asjakohasuse vaidlustamist, mis esitati teises teates, vaatas komisjon kuue Tais asuva äriühingu kohta (kelle andmeid ta pidi kasutama) kättesaadava teabe läbi. Esiteks järeldas komisjon, et Topy Thailand tootis lisaks muudele – käesoleva uurimise kohaldamisalast välja jäävatele – toodetele seibe, mis kuuluvad toote määratluse alla, ja jättis seega selle äriühingu analüüsi alles. Teiseks järeldas komisjon, et äriühingul TR Formac ei olnud Tais tootmisettevõtet, ja ta jättis selle lõpuks analüüsist välja. Kolmandaks jõudis komisjon järeldusele, et S. J Screwthai tootis lisaks ankrupoltidele ka kruvisid, betoonipolte ja seibe. Tema arvates kuuluvad ankurdusvahendid käesoleva uurimise kohaldamisalasse, eeskätt juhul, kui need on kombineeritud poltide või kruvidega. Komisjon leidis, et äriühing tootis ka mitut muud liiki kinnitusdetaile (nt kruvid ja seibid), ning jättis selle äriühingu seetõttu analüüsi alles. Neljandaks järeldas komisjon, et Thaisin Metals Industries Co., Ltd. toodab polte ja kruvisid, sealhulgas eri sektorites kasutatavad isekeermestavad kruvid, metallikruvid, kuuskantpeaga ja kuuskantpesaga poldid. Kuna äriühing tootis mitut liiki kinnitusdetaile, sealhulgas muid kui standardkinnitusdetaile, jättis komisjon selle äriühingu analüüsi alles.

86 Vaidlustatud määruse põhjenduses 307 on märgitud, et pärast lõplike järelduste avalikustamist kinnitas komisjon vastuseks huvitatud isikutele, sealhulgas CCCME esitatud märkustele, milles nõuti teatavate uuritava toote tootjaks valitud Tai äriühingute finantsandmete väljajätmist, et need äriühingud toodavad mitut liiki kinnitusdetaile, mis kuuluvad uuritava toote määratluse alla. Eelkõige Topy Thailandi veebisaidil esitatud teabest selgus, et äriühing toodab standardseibe, mis kuuluvad uuritava toote määratluse alla, ja mitte üksnes tugiseibe, nagu väideti. Seega kinnitas komisjon, et valitud Tai äriühingud on otseselt või kaudselt seotud uuritava toote tootmise ja müügiga.

87 Sellega seoses tuleks kõigepealt märkida, et nagu nähtub eespool punktist 9, kuuluvad seibid kui kinnitusdetailid uurimise alla.

88 Järgmiseks nähtub vaidlustatud määruse põhjendustest 63 ja 70, et komisjon valis alusmääruse artikli 17 lõike 1 kohaselt 92 Hiina eksportiva tootja hulgast, kes esitasid teatises nõutud teabe, ja nõustusid valimis osalema, kolm eksportivat tootjat/eksportivate tootjate kontserni, kellel oli suurim ekspordimaht, mida oli ettenähtud aja jooksul võimalik uurida. Äriühingute toodetavaid konkreetseid tooteliike ei kasutatud kriteeriumina, sest kõiki kinnitusdetaile käsitati käesolevas uurimises ühe ja sama tootena.

89 Vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 võib juhul, kui liidu tootjaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

90 On selge, et alusmääruse artikli 17 kohaselt võib komisjon kasutada väljavõttelist uuringut, eriti juhtudel, kui eksportivate tootjate arv on märkimisväärne. Peale selle ei vaidlusta hagejad Hiina eksportivate tootjate valimi koosseisu ega tüüpilisust.

91 Lõpuks ei selgita hagejad mingil viisil, miks erinevused kinnitusdetailide tootmises peaksid tingimata kaasa tooma olulise kulude erinevuse müügi-, üld- ja halduskulude osas. Sellega seoses tuleb meenutada, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a on sätestatud, et normaalväärtuse arvutamisel võetakse arvesse moonutamata ja põhjendatud haldus-, müügi- ja üldkulusid ning kasumisummat. Seetõttu tuleneb sellest sättest, et asjakohasuse huvides peavad komisjoni kasutatavad andmed esindama uurimisaluseid tooteid tootvaid äriühinguid. Asjaomase toote määratlus hõlmab siiski ka seibe, kuigi kolm valimisse kaasatud Hiina eksportivat tootjat neid ei valmistanud.

92 Järelikult, kuna komisjon leidis, et kõik kinnitusdetailid moodustavad ühe ja sama toote ning väljavõtteline uuring viidi läbi kooskõlas alusmääruse asjakohaste sätetega, ei saa nõustuda argumendiga, et tuleb kõrvale jätta andmeid, mis pärinevad Tai tootjalt, kes toodab uurimise alla kuuluvaid kinnitusdetaile, kuid mis ei vasta täpselt kolme valimisse kaasatud Hiina eksportiva tootja toodetud kinnitusdetailidele. Seetõttu ei ole asjaolul, et viimased ei tooda seibe, uuritava toote müügi-, üld- ja halduskulude ning normaalväärtusega seotud kasumi arvutamise tüüpilisuse seisukohalt mingit tähtsust.

93 Lisaks, nagu väidab komisjon, on käesoleva hagi esemeks oleva uurimise kontekstis asjakohase võrdlusriigi andmete alusel arvutatud normaalväärtuse puhul tal keeruline omada kvalitatiivseid ja kättesaadavaid andmed, mis on täielikult kalibreeritud eksportivate tootjate valimi kohta. Igal juhul tuleb Tai tootjate võrdlusandmete tüüpilisust hinnata selle riigi tasandil, kelle tooteid müüakse dumpinguhinnaga, mitte ainult iga valimisse kaasatud eksportiva tootja puhul eraldi. Komisjon selgitas, et moonutamata ja põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulu ning kasumisumma määrati üldiselt kindlaks komisjoni käsutuses olevate andmebaaside põhjal, mis hõlmasid kõiki potentsiaalseid asjaomaseid äriühinguid kõigis võimalikes sobivates võrdlusriikides. Need andmed esitatakse üldjuhul iga äriühingu kohta tervikuna ega piirdu peaaegu kunagi asjaomase tootega.

94 Igal juhul oli eelkõige Topy Thailandi veebisaidil märgitud, et ta toodab standardseibe, mis olid uuritava toote osa.

95 Hagejad vaidlustavad nimetatud hinnangu selles osas, et ühelt poolt on Topy Thailand veebisaidil näidatud ainult tugiseibid, mis erinevad komisjoni uurimises käsitletud seibidest, mida kasutatakse „koos kruvi ja mutriga“. Teisest küljest kinnitas EFDA, kellel on Tai tootjate kohta väidetavalt laialdased teadmised, et Topy Thailand ei tooda kõnealust toodet. Nagu tuleneb eespool punktist 65, ei saa sellised dokumenteerimata kontrollkäike siiski pidada piisavaks tõendiks, et seada kahtluse alla komisjoni järeldused kõnealuse Tai tootja tüüpilisuse kohta.

96 Teisena tuleb meenutada seoses andmebaasiga, mida kasutatakse Tai tootjatelt asjakohaste andmete kogumiseks, esiteks, et müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi põhjendatud marginaalide kindlaksmääramine ei ole erand eespool punktis 39 viidatud kohtupraktika kohaldamisest, mille kohaselt on komisjonil kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus ja liidu kohtul üksnes piiratud kontroll. See otsus hõlmab tingimata keeruliste majanduslike hinnangute tegemist (10. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs.* komisjon, T-301/16, EU:T:2019:234, punkt 132), samuti komisjonile kättesaadavate andmete analüüsi (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 180).

97 Järelikult peavad hagejad, kui nad soovivad vaidlustada nende andmete usaldusväärsust, mida komisjon kasutas asjaomase toote normaalväärtusele lisatud müügi-, üld- ja halduskulude arvutamiseks, oma väiteid põhjendama tõenditega, mis põhjustavad konkreetse kahtluse selle institutsiooni kasutatud meetodi või andmete usaldusväärsuses (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 178 ja seal viidatud kohtupraktika).

98 Sellega seoses ei saa hageja, kui ta soovib kohtuvaidlust võita, piirduda alternatiivsete arvandmete esitamisega, esitades näiteks erinevast andmebaasist saadud arvandmed, vaid ta peab esitama tõendeid, mis võimaldavad seada kahtluse alla komisjoni esitatud andmed (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 179).

99 Sellega seoses tuleb märkida, et hagejatele jagati uurimise käigus selgitusi iga vaidluspunkti osas. Vaidlustatud määruse põhjendusest 241 nähtub nimelt, et komisjon lisas komisjon avatud toimikusse D & B andmebaasi väljavõtte Tais asuvate äriühingute kohta ning see väljavõte sisaldas linke D & B veebisaidile, kus kirjeldatakse üldist metoodikat, st bilanss, kasumiaruande ja põhiliste suhtarvude kogumine paljude eri riikides asuvate ettevõtjate kohta (riikide lõikes), sh nende põhiliste suhtarvude selgitused.

100 Vaidlustatud määruse põhjenduses 308 lükkas komisjon tagasi väited, nagu ei oleks D & B andmed usaldusväärsed ja mida tõendati asjaoluga, et Topy kontserni tasandi kasum on sarnane Topy Thailandi kasumiga. Komisjon selgitas nimelt, et Topy kontserni konsolideeritud kasum põhineb kontserniväliste pooltega seotud tuludel ja kuludel ning kontserni raamatupidamisarvestuses kontsernisisest kasumit ei kajastata. Selline sarnasus ei ole seega ebaharilik.

101 Lõpuks, vaidlustatud määruse põhjenduse 309 kohaselt võivad Orbise ja D & B andmebaasi andmete erinevused olla tingitud sellest, et andmebaasides on kogutavate finantsnäitajate kirjeldused või aruandlustasandid (ettevõte/kontsern) erinevad, seega need ei sea kahtluse alla andmete usaldusväärsust. Seetõttu lükkas komisjon tagasi CCCME väite, et kõnealuste andmete

usaldusväärsus sõltub sellest, kas need olid avalikult kättesaadavad. Siiski selgitas komisjon, et kasutas protsendimäärasid, mitte absoluutarve. Viimased andmed annavad täpsema ja põhjendatuma lähisväärtuse.

102 Igal juhul nähtub kohtupraktikast, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise määruse õiguspärasust tuleb hinnata lähtuvalt õigusnormidest ja eelkõige alusmääruse sätetest, mitte liidu institutsioonide väidetavast varasemast otsustuspraktikast (18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 107). Seega ei saa asjaolu, et komisjonil oli varem võimalus kasutada muid andmebaase, seada kahtluse alla D & B andmete valimist kõnealuse uurimise jaoks.

103 Alusmääruse ülesehitusest lähtudes on normaalväärtuse arvutamise eesmärk määrata toote müügihind kindlaks sellisena, nagu see oleks juhul, kui seda toodet müüdaks tema päritoluriigis või ekspordiriigis, ja järelikult tuleb arvestusliku väärtuse arvutamisel arvesse võtta siseturumüügiga seonduvad kulud. Samas ei ole institutsioonid normaalväärtuse arvutamisel kohustatud arvesse võtma asjaomase äriühingu tegelikke kulusid, vaid hindama põhjendatult müügi-, üld- ja halduskulusid, mis sellel äriühingul peaksid olema, kui ta turustaks toodet piisavas koguses oma päritoluriigis (18. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 258).

104 Seega tuleb järeldada, et käesoleval juhul ei teinud komisjon ilmset hindamisviga, kui ta tugines Tai tootjate müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi moonutamata ning põhjendatud summa arvutamisel D & B andmetele. Hagejad ei esita mingeid tõendeid, mis seaksid kahtluse alla kõnealuste andmebaaside usaldusväärsuse.

105 Seega tuleb jätta rahuldamata hagejate etteheide, mis käsitleb viga müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamisel, mida nende sõnul ei olnud tuvastatud alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a neljanda lõigu kohaselt.

3) Muudatuste ja kohanduste nõue

106 Hagejad väidavad, et komisjon oleks pidanud Tai tootjate andmeid kohandama, et need vastaksid ühe Hiina tootja kuludele. Sellega seoses väidavad nad, et WTO apellatsioonikogu kohaselt „peab uurimisasutus tagama, et neid [andmeid] kasutatakse päritoluriigi tootmiskulude kindlaksmääramiseks“.

107 Komisjon vaidleb vastu hagejate argumentidele.

108 Esiteks tuleb märkida, et hagejad ei viita alusmääruse ühegi konkreetse sätte rikkumisele, vaid WTO apellatsioonikogu otsustuspraktikale.

109 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et WTO lepingud ei kuulu nende olemust ja ülesehitust arvestades põhimõtteliselt nende normide hulka, millest lähtuvalt liidu kohus kontrollib ELTL artikli 263 esimese lõigu alusel liidu institutsioonide õigusaktide õiguspärasust. Siiski eeldusel, et liit on soovinud täita WTO raames võetud teatud kohustust, või olukorras, kus liidu õigusakt viitab sõnaselgelt WTO lepingute konkreetsetele sätetele, peab liidu kohus kontrollima kõnealuse liidu akti õiguspärasust WTO eeskirjade alusel (14. juuli 2021. aasta kohtuotsus Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant *vs.* komisjon, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 95).

110 Teiseks tuleks meelde tuletada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrusega 2017/2321, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed), ja määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2017, L 338, lk 1), muutis liidu seadusandja alusmääruse artiklit 2, et lisada sinna lõige 6a ja muuta lõiget 7.

111 Kohtupraktika kohaselt väljendas alusmääruse artikli 2 lõige 7 määrusest 2017/2321 tulenevast varasemas redaktsioonis liidu seadusandja tahet võtta selles valdkonnas kasutusele liidu õiguskorrale omane lähenemisviis, kehtestades mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul üksikasjalikest eeskirjadest koosneva erikorra. Seega on otsustatud, et seda sätet ei saa pidada meetmeks, mille eesmärk on tagada liidu õiguskorras sellise konkreetse kohustuse täitmine, mis on võetud WTO lepingute raames, mis ei näe ette mitteturumajanduslike riikide puhul normaalväärtuse arvutamise eeskirju. Üldkohus on täpsustanud, et kuna selles sättes on kehtestatud normaalväärtuse arvutamise eeskirjad, millele vastavaid WTO lepingutes ei leidu, ei olnud komisjon kohustatud seda tõlgendama kooskõlas liidu WTO raames võetud kohustustega. Kui see oleks olnud nii, oleks ta jäänud ilma kaalutlusõigusest, mille seadusandja oli talle ette näinud (vt 21. veebruari 2024. aasta kohtuotsus Sinopec Chongqing SVW Chemical jt *vs.* komisjon, T-762/20, edasi kaevatud, EU:T:2024:113, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

112 Neid põhimõtteid kohaldatakse analoogia alusel alusmääruse artikli 2 lõike 6a suhtes. Tegelikult kehtestatakse selle sättega erikord, millega kehtestatakse eeskirjad normaalväärtuse määramiseks juhul, kui eksport pärineb riikidest, mille siseturu kohta on kindlaks tehtud, et seal on olulised moonutused, nagu on määratletud selles samas sättes. WTO õigus ei sisalda aga erinorme normaalväärtuse arvutamiseks sellistes olukordades.

113 Sellest järeldub, et artikli 2 lõiget 6a ei saa pidada meetmeks, mille eesmärk on tagada liidu õiguskorras WTO lepingutest tuleneva konkreetse kohustuse täitmine eespool punktis 111 viidatud kohtupraktika tähenduses. Järelikult ei saa hagejad tugineda kohustusele tõlgendada seda artiklit kooskõlas WTO eeskirjadega (vt selle kohta 21. veebruari 2024. aasta kohtuotsus Sinopec Chongqing SVW Chemical jt *vs.* komisjon, T-762/20, edasi kaevatud, EU:T:2024:113, punkt 49).

114 Siiski on oluline märkida, et hagejad igal juhul üksnes kordavad käesoleva etteheitega oma argumente Jaapani valtstraadi olemasolu kohta Tai impordis, mis oleks tulnud uurimise alt välja jätta, ning asjaolu kohta, et kogutud andmed ei vastanud kolme valimisse kaasatud Hiina eksportiva tootja andmetele. Seoses väidetava kohustusega kohandada tootmiskulusid ei väida hagejad, nagu oleks rikutud üht konkreetset sätet alusmääruses.

115 Seega tuleb märkida, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a viidatakse „moonutamata ja põhjendatud summale“, mille peaks kindlaks määrama komisjon, ning et hagejad ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et see summa oli moonutatud või ebamõistlik.

116 Arvestades eespool esitatud kaalutlusi ning eespool punktides 78 ja 105 toodud järeldusi, tuleks täielikult tagasi lükata hagejate esitatud esimese väite esimene osa, mis käsitles ilmset hindamisviga, mille komisjon väidetavalt tegi Tai sobivaks võrdlusriigiks valimisel uuritava toote normaalväärtuse arvutamiseks alusmääruse artikli 2 lõikes 6a sätestatud tingimustel.

b) Teine väiteosa, mis põhineb asjaolul, et Malaisia oli kõige sobivam võrdlusriik

117 Hagejad väidavad sisuliselt, et Malaisia oli sobiv võrdlusriik, millele komisjon oleks pidanud viitama normaalväärtuse arvutamisel alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tähenduses. Seega ei võtnud komisjon väidetavalt arvesse kõiki enda käsutuses olevaid tõendeid, sest mitme teguri põhjal oli Malaisia parem allikas kui Tai.

118 Sellega seoses vaidlustavad hagejad esimesena asjaolu, et komisjoni käsutuses olevate andmete uurimise raames tugines ta oma hinnangus hoopis HS-koodiga 7227.90 (legeerterasest traat) hõlmatud impordi mahust, mitte hindadest, mis olid nende sõnul Tai omadest tüüpilisemad ja usaldusväärsemad. Lisaks ei põhjendanud komisjon, miks Malaisia import on vähem usaldusväärne, kuna erinevalt Tai impordihindadest olid Malaisia impordihinnad võrreldavad valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate kuludega.

119 Hagejad leiavad ka, et komisjon ei oleks pidanud piirduma HS-koodiga 7227.90 hõlmatud impordiga, vaid võtma arvesse Malaisiast pärit importi tervikuna. Võttes arvesse ka ülejäänud (HS-koodidega 7213.91, 7213.99 ja 7228.30 hõlmatud) kolme põhitoorainet, tuleb 70% Malaisiast pärit valtstraadi impordist väidetavalt muudest riikidest kui Hiina ja WTO-välised riigid. Seevastu ainult 54% Tai neljast HS-koodiga hõlmatud impordist pärines väidetavalt muudest allikatest kui Hiina ja WTO-välised riigid. Teisest küljest, kui komisjon leidis, et Malaisiast pärit HS-koodiga 7227.90 hõlmatud impordi hind ei olnud tüüpiline ega usaldusväärne, oleks tal olnud võimalik tugineda konkreetsele riigile ja seejärel valida konkreetsele detailile mõni muu kontrollväärtus, näiteks rahvusvaheline kontrollväärtus, nagu komisjon on teistes uurimistes teinud.

120 Teisena väidavad hagejad, et Malaisias oli piisavalt ettevõtjaid, kelle andmetele komisjon oleks võinud tugineda, kuna Ningbo Jinding oli esitanud 11 Malaisia kinnitusdetailide tootja auditeeritud finantsaruande ja ta oleks võinud kasutada vähemalt kolme neist.

121 Komisjoni hinnangul tuleks hagejate argumendid tagasi lükata.

122 Kõigepealt tuleb meenutada, et kuigi hagejad ei ole tõendanud ilmset hindamisviga, mille komisjon väidetavalt tegi Tai sobivaks võrdlusriigiks valimisel, peab Üldkohus vastavalt eespool punktis 43 viidatud kohtupraktikale kontrollima, kas komisjon jättis arvesse võtmata olulised või asjakohased elemendid, et teha kindlaks valitud riigi sobivus, ja kas toimikus esitatud elemente on kontrollitud kogu nõuetekohase hoolsusega, nii et asjaomase toote normaalväärtus on kindlaks tehtud sobivalt ja põhjendatult. Seega tuleks hagejate argumente käesoleva teise väiteosaga seoses uurida ainult niivõrd, kuivõrd komisjonil oli võimalus valida mitme „sobiva“ võrdlusriigi vahel, mille hulgast ta oleks pidanud eelistama sellist riiki, kus kohaldati piisavat sotsiaal- ja keskkonnakaitse taset vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a sätestatud kriteeriumidele.

123 Tuleb siiski märkida, et vastavalt vaidlustatud määruse põhjendusele 224 hindas komisjon, et üle 75% legeerterasest traadi (HS-kood 7227.90) impordist Malaisiasse oli pärit Hiinast ja WTO-välistest riikidest ja et legeerterasest traat moodustab rohkem kui 45% kinnitusdetailide tootmiskulust. Sellest lähtudes leidis komisjon, et legeerterasest traadi impordiväärtus ei ole võrreldes muude kindlakstehtud võrdlusriikide väärtustega tüüpiline, ja järeldas, et Malaisia puhul olid moonutamata väärtuse kohta hõlpsasti kättesaadavad andmed halvema kvaliteediga.

124 Peale selle täheldas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduse 235 kohaselt, et Malaisiasse imporditi moonutamata allikatest HS-koodi 7227.90 all tooteid väiksemas mahus kui muudesse võimalikesse võrdlusriikidesse ning et hindade seisukohast peetakse seda vähem usaldusväärseks. Tegelikult leidis komisjon, et Malaisiast pärit import oli hinna poolest vähem sobiv kui Tai import, kuna seda mõjutab konkurents Hiinast ja WTO-välistest riikidest pärit impordiga, mis kokku moodustas üle 80% kogu selle tooraine impordist Malaisiasse.

125 Lisaks ilmneb valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate andmetest, et ülejäänud kolme tootja tooraine osakaal oli vähemalt 10% väiksem legeerterasest traadi omast. Seepärast võttis komisjon arvesse ka asjaolu, et Hiinast ja muudest WTO-välistest riikidest pärit muu tooraine impordi suhteline osakaal Malaisias oli suurem kui Tais, v.a ühe tooraine puhul (HS-kood 7213.91). Seepärast lükkas komisjon tagasi teatavate huvitatud isikute argumendi, et Malaisia sobinuks paremini võrdlusriigiks.

126 Hagejate argumendid ei sea komisjoni sellist valikut kahtluse alla.

127 Esimesena nähtub vaidlustatud määrusest, et kuigi komisjon leidis, et tal ei olnud Malaisia kohta piisavaid või adekvaatseid andmeid, jäeti see riik tegelikult kõrvale esmalt seetõttu, et normaalväärtuse arvutamisel ei saanud arvesse võtta asjaomase toote registreeritud importi, sest seda ei määratlenud vabaturujõud. Komisjon selgitas tegelikult, et ta oli asjaomase riigi tüüpilisuse kindlaksmääramisel kõigepealt viidanud hindadele ning et Hiinast ja WTO-välistest riikidest pärit impordi osakaal näitas, et ülejäänud mahu hindu mõjutab ka konkurents Hiinast ja WTO-välistest riikidest pärit impordiga, mis moodustab üle 80% kogu sellest toorainest Malaisias.

128 Lisaks selgitas komisjon nelja koodiga hõlmatud tooraine osatähtsuse kohta, et HS-kood 7227.90 oli kõige olulisem tootmistegur, kuna moodustas üle 50% kasutatud tooraine kuludest ja üle 35% kinnitusdetailide tootmiskuludest, st rohkem kui teiste toorainete puhul kokku. Hagejad möönavad siiski, et HS-koodiga 7227.90 hõlmatud Taist pärit impordi maht, mida komisjon sai kasutada, oli suurem kui Malaisias.

129 Peale selle ei ole hagejate väide identse impordimahu kohta, mis oli väidetavalt olnud piisav teise uurimise käigus, käesoleval juhul vaidlustatud määruse uurimisega seoses asjakohane. Ühelt poolt tuleb kohtupraktika kohaselt hinnata dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise määruse õiguspärasust õigusnormidest ja eelkõige alusmääruse sätetest lähtudes, mitte liidu institutsioonide väidetavast varasemast otsustuspraktikast (vt selle kohta 18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 107; vt ka 10. veebruari 2021. aasta kohtuotsus RFA International *vs.* komisjon, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punkt 79, ja 4. oktoobri 2006. aasta kohtuotsus Moser Baer India *vs.* nõukogu, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 45)]. Teisest küljest varieerub toote impordimahu olulisus sõltuvalt kõnealusest tootest.

130 Teisena, mis puudutab Malaisia tootjaid käsitlevate andmete puudumist, millele hagejad vastu vaidlevad, kuna Ningbo Jinding oli komisjonile väidetavalt edastanud asjakohased ja kvalitatiivsed andmed Malaisia tootjate kohta, tuleb esiteks märkida, et Ningbo Jinding esitas ühe Malaisia tootja auditeeritud finantsaruande 5. jaanuaril 2021, st enne esimest teadet oma märkustes komisjoni valitud HS-koodide kohta, kus ta väitis, et nii Tai kui ka Malaisia on sobivad võrdlusriigid. Vaidlustatud määruse põhjenduse 237 kohaselt, mida hagejad ei vaidlusta, peeti kõnealuse Malaisia tootja esitatud dokumenti siiski sobimatuks, kuna kontsern, millesse äriühing kuulus, tegeles ka muuga kui kinnitusdetailide tootmine Malaisias.

131 Teiseks nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 294, et Ningbo Jinding esitas andmed 11 kinnitusdetailide tootja auditeeritud finantsaruande kohta pärast lõplike järelduste avalikustamist, st – nagu märgib komisjon – kaheksa kuud pärast selle nõudmist teises teates. Seetõttu esitati viimane teatis hilinemisega ja seda ei võetud uurimise ajal sobiva võrdlusriigi valiku asjakohasuse uurimisel arvesse.

132 Eespool öeldust järeldub, et hagejad ei ole tõendanud komisjoni ilmset hindamisviga, kui ta leidis, et Malaisiat ei saa kõnealuse uurimise raames pidada sobivaks võrdlusriigiks alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses.

c) Maismaa kaubaveokulude, kulumaterjali ja üldkulude arvutamine normaalväärtuse kindlaksmääramiseks

133 Selleks et võtta arvesse kõiki asjaomase toote tootmise kulusid, rekonstrueeris komisjon toorainekulud hindade alusel, nagu need olid kättesaadavad asjaomase võrdlusriigi Tai tootjale.

134 Esimese väite kolmanda osaga seoses väidavad hagejad esimesena, et komisjon arvutas kunstlikult tootmisprotsessis tarbitavate toorainete veokulud, kulumaterjali mis on tootmisprotsessis tarbitav väikese osakaaluga tooraine, ja üldkulud, ning et need ei „vastanud“ Hiina tootjate kuludele, rikkudes alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a. Komisjon oli väidetavalt suurendanud veokulusid, kasutades sama koefitsienti kui kõnealuse tooraine maksumuse suurendamiseks. See kontrollväärtus oli siiski seotud kõnealuse Tai toorainega ega mõjutanud veokulusid. Transport on teenus, mille maksumus ei kõigu sõltuvalt veetava tooraine väärtuse suurenemisest või vähenemisest. Igal juhul ei tohiks kohaldada sama protsenti. Selle meetodi puhul ei võetud arvesse konkreetseid faktilisi asjaolusid, näiteks transportimise vahemaid.

135 Peale selle esitas Ningbo Jinding komisjonile Tai jaoks asjakohase kontrollväärtuse, nimelt ühiku veohind kilogrammi ja kilomeetri kohta Tais, tuginedes aruandele „Doing Business 2020 – Thailand“. Seetõttu oli komisjoni käsutuses asjakohasem kontrollväärtus kui kunstlik aruanne, millele ta tugines.

136 Teisena leiavad hagejad, et sama kriitika kehtib ka kulumaterjali ja üldkulude arvutamise kohta, kuna komisjon arvutas need väärtused tooraine ümberarvutatud maksumuse alusel, suurendades neid võrdlusväärtuse alusel, millel puudub nendega igasugune seos. Kulumaterjal ei hõlma siiski toorainet ja üldkulusid, nt renti, remonti, amortisatsiooni. Need kulud ei ole seotud toorainekuludega.

137 Peale selle ei teavitanud komisjon huvitatud isikuid, millist allikat ta kavatseb kasutada veokulude kindlaksmääramiseks, rikkudes alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktist a tulenevat kohustust. Nimelt ei sisalda tootmistegureid käsitleva toimiku esimene ega teine teade sellist teavet.

138 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleb tagasi lükata.

139 Esimesena väljendas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduse 256 kohaselt valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate toorainete tarne eest kantud transpordikulu protsendimäärana nende toorainete tegelikust kulust ja rakendas siis sama protsendimäära samade toorainete moonutamata kulule Tais, et määrata kindlaks moonutamata transpordikulu. Komisjon leidis, et käesoleva uurimise kontekstis oleks mõistlik kasutada eksportiva tootja toorainekulude ja esitatud transpordikulude suhet näitajana, mille abil hinnata ettevõtja tehasesse tarnimisel kehtivaid toorainete moonutamata kulusid.

140 Vaidlustatud määruse põhjendustest 327 ja 328 nähtub nimelt, et alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt peaks normaalväärtus kajastama hinda, mida kinnitusdetailide tootja maksaks Tais tehase väravasse tarnitud tooraine eest. Seega, kui jätta rahvusvahelise veo kulud või imporditollimaksud arvestamata, ei kajastaks saadav võrdlusalus moonutamata hinda Tai turul, vaid pelgalt keskmist CIF-hinda asjaomast toorainet eksportivates riikides.

141 Komisjon lisas, et veokulude kontrollväärtuse (kulud ettevõtja, tooraine liigi, transpordikanali kohta) puudumisel lähtus ta eksportiva tootja veo- ja toorainekulude suhtest. Seda suhtarvu kohaldatakse tooraine võrdlusalusele ning saadav tulemus korrutatakse eksportiva tootja tarbitud toorainekogusega. Selline meetod kajastab eksportiva tootja kulude struktuuri, pidades silmas, et veo- ja toorainekulude suhe jääb samaks ning seda kohaldatakse seejärel moonutamata võrdlusalusele.

142 Tootmiskulude moonutamata kogusumma saamiseks lisas komisjon tootmise üldkulud. Viimati nimetatud kulusid, mida kandsid valimisse kaasatud Hiina eksportivad tootjad, suurendati väiksemate toorainete ja kulumaterjalide kuludega, mida siis väljendati seejärel protsendina iga valimisse kaasatud eksportiva tootja tegelikest tootmiskuludest. Seda protsenti kohaldati moonutamata tootmiskulude suhtes.

143 Kõigepealt tuleb meenutada, et komisjon ei saanud tugineda Hiina eksportivate tootjate makstud hindadele, kuna selles riigis esines olulisi moonutusi. Vaidlustatud määruse põhjendusest 187 ja sellele järgnevatest põhjendustest nähtub, et komisjon leidis olulisi moonutusi, mis tulenesid Hiina valitsuse sekkumisest terasesektorisse, mõjutades seega asjaomase toote hindu või kulusid, sealhulgas toorainekulusid.

144 Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b määratluse kohaselt on „olulised moonutused“ need „moonutused, mis esinevad siis, kui teatatud hinnad või kulud, sealhulgas tooraine- ja energiakulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude abil, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine“, ja see sisaldab näitlikku loetelu teguritest, mida võib selliste moonutuste esinemise analüüsimisel arvesse võtta. Hagejad ei vaidlusta käesoleva hagi raames komisjoni hinnangut oluliste moonutuste olemasolu kohta Hiinas.

145 Sellega seoses tuleb märkida, et ulatuslik kaalutlusõigus, mis on liidu institutsioonidele kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas antud nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, puudutab samuti alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses oluliste muudatuste esinemise tuvastamist. Sama kehtib asjaomases riigis esineva faktilise, õigusliku ja poliitilise olukorra kohta, mida liidu institutsioonid peavad hindama, otsustamaks, kas eksportija tegutseb turumajanduse tingimustes ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta (vt 21. juuni 2023. aasta kohtuotsus Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 78 ja seal viidatud kohtupraktika).

146 Sellest järeldub, et vastavalt eespool punktis 39 viidatud kohtupraktikale peavad hagejad tõendama komisjoni ilmset hindamisviga uurimisaluse toote normaalväärtuse arvutamisel, eelkõige maismaa kaubavedude, kulumaterjalide ja üldkulude arvutamisel.

147 Nagu komisjon õigesti märkis, ei vaidlustanud hagejad uurimise käigus ega Üldkohtule esitatud märkustes, et valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate kantud veokulusid tooraine tarnimisel, kulumaterjale ning üldkulusid mõjutasid olulised moonutused.

148 Sellest järeldub, et valimisse kaasatud eksportivate tootjate kulusid ei saa kasutada võrdlusalusena lisakulude arvutamisel. Komisjon selgitas, et kui asjakohased kontrollväärtused ei olnud kättesaadavad, pidi ta need leidma, võrreldes selle kulude rühmaga, kuhu need kulud kuulusid. Seetõttu kohaldas komisjon pärast moonutusteta tooraine- või tootmiskulude kindlakstegemist kontrollväärtust, et hinnata kõnealuseid moonutamata kulusid eksportiva tootja kulustruktuuri alusel. Seega, kuigi näiteks maismaa kaubavedu moodustas 1% ühe Hiina eksportiva tootja finantsaruannetes esitatud toorainekuludest, moodustas see samuti 1% komisjoni poolt selliselt arvutatud normaalväärtusest vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a.

149 Lisaks lükkas komisjon tagasi Ningbo Jindingi esitatud kontrollväärtuse, sest tal ei olnud usaldusväärset teavet vahemaa kohta kilomeetrites. Lisaks tarnisid Ningbo Jindingile nelja põhilist toorainet erinevad tarnijad, kes olid pärit Hiina eri piirkondadest, samas kui hagejad olid soovitanud kasutada sadamale kõige lähemat vahemaad. Peale selle ei olnud kontrollväärtust võimalik ristkontrollida muude andmetega, sest see väärtus esitati alles pärast lõplike järelduste teatavakstegemist. Seetõttu jäeti see väärtus kõrvale.

150 Teisena tuleb märkida, et hagejad ei olnud esitanud asjakohast kontrollväärtust kulumaterjalide ja üldkulude arvutamiseks.

151 Lisaks tuleb meenutada, et komisjonil on andmete analüüsimisel ulatuslik kaalutlusruum (19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 180).

152 Seega, kuna puudusid asjakohasemad ja usaldusväärsemad andmed, mida komisjon sai kasutada maismaa kaubavedude, kulumaterjalide ja üldkulude arvutamiseks, pidi ta need kulud arvutama valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate struktuuri alusel. Lisaks tuleb sellega seoses märkida, et hagejad ei vaidlusta iseenesest asjaolu, et Tai tootjate põhjal arvutatud toote normaalväärtus pidi sisaldama neid toorainega seotud kulusid.

153 Igal juhul ilmneb kohtupraktikast, et kui puuduvad usaldusväärsemad kättesaadavad andmed, võivad pärast muude andmete kohandamist saadud andmed kujutada endast otsest tõendusmaterjali ühelt poolt tingimusel, et need muud andmed ise on selline otsene tõendusmaterjal, ja teiselt poolt tingimusel, et kohandused tehakse mõistlike eelduste alusel, nii et nende kohanduste tulemus oleks usaldatav (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 125).

154 Usaldusväärsemate andmete puudumisel võis komisjon ilmset hindamisviga tegemata arvutada maismaa kaubaveokulud, kulumaterjalide kulud ja muud üldkulud, kohaldades asjaomase toote tootmiseks vajalike toorainekulude suhtes protsendimäära, järgides samas valimisse kaasatud eksportivate tootjate struktuuri.

155 Eespool esitatud kaalutlustest järeldub, et hagejad ei esitanud tõendeid komisjoni ilmse hindamisvea kohta maismaa kaubaveokulude, kulumaterjalide kulude ja muude üldkulude arvutamisel. Seega tuleb esimese väite kolmas osa tagasi lükata.

d) Tööjõukulu tunnihinna arvutamine

156 Hagejate väitel on vale komisjoni eeldus, et Tai töötaja töötas keskmiselt 40 tundi nädalas, mis ei põhine ühelgi faktilisel alusel, rikkudes sellega alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a. Lisaks näitavad Tai riikliku statistikaameti kvartaliaruanded, et 40–49 tundi või üle 50 tunni töötavate töötajate osakaal igas kvartalis on väga suur uurimisperioodi iga kvartali kohta. Huvitatud isikud väitsid komisjonile, et Tai asjakohaste õigusaktidega on ette nähtud kuni 48 töötundi nädalas.

157 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleb tagasi lükata.

158 Tööjõud on üks tootmisteguritest, mida kasutatakse normaalväärtuse arvutamiseks alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a alusel.

159 Vaidlustatud määruse põhjenduse 314 kohaselt arvutas komisjon tööjõukulu tunnis välja 40-tunnise töönädala alusel (st võrdlusriigi tööjõukulu ühes kuus jagati nelja nädalaga, seejärel 40 tunniga nädalas); 40 tundi on normtundide arv nädalas (kaheksa tundi päevas viiel tööpäeval nädalas). Komisjoni käsutuses oleva teabe kohaselt töötas 67% Tai tootmissektori töötajatest 40–49 tundi nädalas, kusjuures seadusega ette nähtud töötundide arv oli kuni 48.

160 Komisjon kaitseb oma valikut, väites, et puuduvad tõendid selle kohta, et tegelik töötundide arv oli pigem 48 tundi nädalas.

161 Sellega seoses tuleb märkida, et hagejad ei tõendanud konkreetsete tõenditega ei uurimise käigus ega Üldkohtus, et 49-tunnine tööaeg nädalas oli vale. Nagu eespool punktist 59 viidatud kohtupraktikast nähtub, on hagejad kohustatud juhul, kui nad soovivad vaidlustada komisjoni keerukat hinnangut normaalväärtuse arvutamise raames, esitama konkreetsed tõendid, mis tõendavad, et komisjon on arvesse võetud asjaolude osas teinud arvutamisel ilmse hindamisvea. Hagejad väidavad, et Tais on iganädalane tööaeg tegelikult pikem, kuid nad ei tugine ühelegi konkreetsele tõendusmaterjalile.

162 Sellest järeldub, et hagejad ei ole esitanud tõendeid komisjoni ilmse hindamisvea kohta, kui see kasutas Tai 40-tunnise töönädala väärtust asjaomase toote valmistamisega seotud tööjõukulude arvutamiseks.

163 Seega tuleb esimese väite neljas osa tagasi lükata.

e) Tooraine imporditollimaksude kohaldamine

164 Hagejad väidavad, et kui komisjon lisas imporditollimaksud keskmisele CIF-hinnale, nagu on märgitud andmebaasis Global Trade Atlas (GTA), rikkus ta alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a, kuna Hiina eksportivad tootjad hangivad toorainet üksnes Hiina turult. Niisiis ei vasta sellisel viisil arvutatud kulud tegelikkusele.

165 Lisaks väidavad hagejad, et komisjoni käsutuses oli peamiste toorainete Tai omamaine hind. Huvitatud isikute edastatud andmed põhinesid tõepoolest Tata Thailandi poolt Tais valmistatud valtstraadi uurimisperioodi müügil, nagu neid esitati tema auditeeritud aastaaruandes.

166 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleks tagasi lükata.

167 Sellega seoses ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 258, et komisjon leidis, et asjaomase toote normaalväärtuse kindlaksmääramiseks tuleks aluseks võtta hind, mida Tai tootja maksaks tehase väravasse tarnitud tooraine eest. Seega, kui jätta imporditollimaksud arvestamata, ei kajastaks saadav võrdlusalus moonutamata hinda Tai turul, vaid pelgalt keskmist CIF-hinda.

168 Esiteks, kuna komisjon pidi arvutama asjaomase toote normaalväärtuse, nagu see on kindlaks määratud asjaomase võrdlusriigi tootja puhul, pidas ta õigustatult vajalikuks võtta selles arvutuses arvesse kõiki asjaomase toote tootmisega seotud kulusid, eelkõige Tai tootjate tooraine tarnimisega seotud kulusid.

169 Seega, kui normaalväärtus on arvutatud muu riigi kui uurimisaluse riigi hindade ja kulude alusel, tuleb normaalväärtuse määramisel arvesse võtta kõiki selle turuga seotud andmeid (vt selle kohta 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Shanxi Taigang Stainless Steel *vs.* komisjon, T-675/15, ei avaldata, EU:T:2018:209, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).

170 Sellest järeldub, et hagejate argument, mille kohaselt Hiina eksportivad tootjad tarnisid materjale üksnes omamaiselt turult, ei ole asjakohane.

171 Teiseks, nagu komisjon leidis, ilma et hagejad oleksid käesolevas hagis sellele vastu vaielnud, mõjutas Hiina omamaiseid hindu tugevalt valitsuse sekkumine ja seega ei vastanud need vabaturu tingimustele.

172 Kolmandaks tunnistavad hagejad, et komisjonile esitatud andmed puudutasid ainult ühte tootjat, nimelt Tata Thailandi. Sellega seoses märkis komisjon, et ei selgitanud nende andmete saamise viisi, toorainete täpset mahtu ja hõlmatud ajavahemikku ning et igal juhul ei peetud ühe tootja andmeid tingimata tüüpiliseks.

173 Neljandaks, mis puudutab hagejate väljapakutud alternatiivset meetodit, mille kohaselt komisjon oleks pidanud piirduma üksnes Tai omamaiste hindadega ja jätma tuginemata impordihindadele, tuleb meelde tuletada komisjoni selgitust selle kohta, et impordihind oli omamaise toodanguga konkurentsivõimeline, kuid kajastas ka näiteks veoga seotud toorainekulusid, nagu eksportivad tootjad selle ise tuvastasid, ning seega oli tegemist asjakohasemate andmetega nii tooraine hinna kui ka asjaomase toote valmistamisega kaasnevate kulude arvutamiseks. Lisaks selgitas komisjon, et Tai omamaiseid hindu käsitlevad andmed puudutasid ainult ühte tarnijat ja seetõttu ei peetud neid usaldusväärseteks.

174 Sellest tulenevalt on esimese väite viies osa põhjendamata.

175 Eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esimese väite viies osa ja seega ka esimene väide tervikuna tagasi lükata.

2. Teine väide, et on rikutud alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti e

176 Hagejad väidavad, et rikuti alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti e, kuna komisjon ei võrrelnud õiglaselt ekspordihinda ja normaalväärtust, sest ta kohandas ainult ekspordihindu, mitte normaalväärtust.

177 Ühelt poolt puudus hagejate väitel komisjonil täpne ülevaade viie Tai tootja müügi-, üld- ja halduskuludest, mille alusel ta normaalväärtuse arvutas, ning seetõttu ei teadnud ta, mida nende Tai tootjate andmed hõlmasid. Teiselt poolt ei olnud müügi-, üld- ja halduskulude näitajatest

maha arvatud teatavaid müügiga seotud kulusid, näiteks veokulusid, mis tähendas, et komisjoni arvates toimus kõigi viie Tai tootja müük tehasehinnaga, mis ei olnud õigustatud eeldus. Hiina tootjatele saadetud küsimustikus liigitas komisjon veokulud siiski müügi-, üld- ja halduskulude hulka.

178 Hagejad väidavad, et komisjon lükkas põhjendamatult tagasi nende esitatud tõendid taotletud kohandamise vajalikkuse kohta. Kuna puuduvad andmed kulude täpse jaotuse kohta, oleks komisjon pidanud kasutama vähemalt ühte näitajat, mis võimaldanuks tal veokulude protsendi välja arvutada. Lisaks ei vasta komisjoni lähenemisviis selles küsimuses tema varasemale praktikale.

179 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleb tagasi lükata.

180 Vastavalt alusmääruse artiklile 2 tuleb pärast normaalväärtuse kindlaksmääramist määrata kindlaks uurimisaluse toote ekspordihind. Alusmääruse artikli 2 lõikes 8 on täpsustatud, et ekspordihind on liitu eksportimiseks müüdud toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

181 Seejärel tuleb vastavalt selle artikli 2 lõikele 10 ekspordihinda ja normaalväärtust õiglaselt võrrelda, võttes vajaduse korral kohanduste näol arvesse väidetavate ja tõendatud tegurite erinevusi, mis mõjutavad hindu ja seega hindade võrreldavust.

182 Vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktile e, millele hagejad viitavad, kohandatakse erinevusi, mis on otseselt seotud kõnealuse toote eksportija valdustest sõltumatule ostjale toimetamisel tekkinud kuludega, kui kõnesolevad kulud sisalduvad nõutavates hindades. Nimetatud kulud hõlmavad transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid.

183 Vastavalt kohtupraktikale peab isik, kes taotleb alusmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt kohandamist, et muuta normaalväärtus dumpingumarginaali kindlaksmääramisel võrreldavaks ekspordihinnaga, esitama tõendid oma taotluse põhjendatuse kohta. Tõepoolest, kohustus tõendada, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktides a–k loetletud konkreetsed kohandused tuleb teha, lasub neil, kes soovivad neile tugineda (vt 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Shanxi Taigang Stainless Steel *vs.* komisjon, T-675/15, ei avaldata, EU:T:2018:209, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).

184 Kohtupraktikas on samuti selgitatud, et komisjoni ulatuslik kaalutlusõigus, pidades silmas nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisust, mida ta kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas uurima peab, laieneb ka alusmääruse artikli 2 lõike 10 kohaldamisele (vt selle kohta 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63). Järelikult ei piira Üldkohtu teostatud kontroll tõendite üle, millele komisjon tugineb, selle institutsiooni ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks selle, kas need tõendid võisid olla komisjoni järelduste aluseks (7. aprilli 2016. aasta kohtuotsus ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt *vs.* Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkt 35).

185 Järelikult oleksid hagejad käesoleval juhul selle kohtupraktika kohaselt pidanud tõendama taotletava kohanduse vajalikkust tõendite abil, mida nad esitasid uurimise käigus.

186 Vaidlustatud määruse põhjendusest 279 nähtub, et komisjon korrigeeris ekspordihinda seoses käitlemis-, veo-, kindlustus-, pakendamis-, krediidi- ja pangakuludega, et määrata kindlaks hind tehasest hankimise tasandil.

187 Komisjon ei kohandanud siiski normaalväärtust, kuna see oli juba arvutatud tehasehinna põhjal vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 6a.

188 Sellega seoses tuleks märkida, et kuigi artikli 2 lõike 10 kohaselt võib olla vaja teha kohandusi, võttes arvesse ekspordihinna ja normaalväärtuse erinevusi, mis mõjutavad nende võrreldavust, ei saa selliseid kohandusi teha siiski väärtuse puhul, mis on arvestuslik ja seega mitte reaalne. Seda väärtust ei mõjuta põhimõtteliselt tegurid, mis võivad selle võrreldavust mõjutada, kuna see määrati kunstlikult (vt selle kohta 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 266).

189 Peale selle tuleb märkida, et vastuseks huvitatud isikute märkustele jõudis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 333 järeldusele, et normaalväärtuse arvutamine tooteliigi kohta „tehasest hankimise“ tasandil hõlmas müügi-, üld- ja halduskulude põhjendatud summat ja et puudus teave millest nähtuks, et asjaomaste Tai äriühingute müügi-, üld- ja halduskulud sisaldasid klientidele tarnimisega seotud veokulusid.

190 Mis puudutab hagejate esitatud tõendite piisavust taotletud kohanduse kohta, siis vastavalt eespool punktis 183 viidatud kohtupraktikale ilmneb Üldkohtu toimikust esimesena, et hagejad viitavad Wenzhou alternatiivsele ettepanekule määrata müügi-, üld- ja halduskulude suurus kindlaks eksportivate tootjate andmete alusel. Kuid nagu komisjon õigesti väidab, ei ole eksportivate tootjate kulustruktuuril põhinev kohandamine alusmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt asjakohane, kuna need hinnad ei vasta turumajandusele (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, EU:T:2019:644, punktid 74 ja 75). Järelikult tuleb see argument tagasi lükata.

191 Teisena on hagejad esitanud dokumendid, mis nende arvates võimaldavad tõendada, et veokulusid käsitletakse tavapärase raamatupidamistava kohaselt müügi-, üld- ja halduskuludena. Sellega seoses viitavad nad esiteks Oracle'i ühilduvustarkvarale NetSuite, mille kohaselt müügi-, üld- ja halduskulud võivad sisaldada „saatmiskulusid“, ja teiseks artiklile 1987. aasta Harvard Business Review's, milles samuti veokulud sellesse kategooriasse liigitati. Hagejate sõnul näeb seda ette tegelikult tavapärane raamatupidamistava, sest ühtegi muud kululiigitust nende kulude kajastamiseks ei eksisteeri.

192 Hagejate esitatud „tõendid“ puudutavad siiski üldise finantsarvestuse elemente, mitte konkreetselt andmeid, mida komisjon kõnealuse uurimise käigus kasutas. Seetõttu ei saa need seada kahtluse alla komisjoni hinnangut seoses Tai eksportivate tootjate andmete uurimisega.

193 Teiseks esitavad hagejad repliigi lisana ühelt poolt Tata Thailandi auditiaruande, milles osutatakse tarne- ja müügikuludele ning pangatasudele kui müügi-, üld- ja halduskuludele, ja teiselt poolt Ningbo Jindingi auditiaruande, milles käsitletakse ekspordikulusid või riigisiseseid veokulusid ja muid kulusid müügi-, üld- ja halduskuludena.

194 Vaidlustatud määruse põhjendusest 271 nähtub, et Tata Thailand ei kuulunud viie tuvastatud Tai äriühingu hulka. Peale selle on selles suhtes tulemusetu Ningbo Jindingi auditiaruanne, sest nagu eespool punktis 190 märgitud, ei saa Hiina eksportivate tootjate kulustruktuuri kasutada alusmääruse artikli 2 lõike 10 alusel taotletud kohanduse alusena.

195 Kolmandaks tuleb samadel põhjustel tagasi lükata hagejate argument Hiina eksportivatele tootjatele saadetud küsimustiku kohta, kus veokulud on lisatud müügi-, üld- ja halduskulude hulka. Komisjon selgitas, et küsimustiku eesmärk oli mõista Hiina eksportivate tootjate struktuuri. Seetõttu ei saa see kohustada komisjoni neid andmeid hiljem töötlema.

196 Neljandaks väidavad hagejad, et kuna komisjon ei teadnud, mis kuuluvad viie Tai tootja müügi-, üld- ja halduskulude hulka, ei ole mõistlik oodata neilt sellekohaseid konkreetseid tõendeid, võttes arvesse D & B andmete läbipaistmatust ja asjaolu, et need andmed puudutavad üht välisriiki. Seega tunnistavad hagejad oma argumentide spekulatiivsust.

197 Asjaolu, et normaalväärtus on arvutatud alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel ja seega asjakohase võrdlusriigi eksportivate tootjate andmete põhjal, ei vabasta siiski eespool punktis 183 viidatud kohtupraktikast tulenevat tõendamiskoormist, mille kohaselt peab alusmääruse artikli 2 lõikes 10 nimetatud teguri kohandamist taotlev pool tõendama, et see tegur mõjutab hindu ja seega ka nende võrreldavust (vt selle kohta 28. aprilli 2022. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering *vs.* komisjon, C-666/19 P, EU:C:2022:323, punkt 151).

198 Kokkuvõttes tuleb märkida, et hagejad pidid esitama haldusmenetluse käigus alusmääruse artikli 2 lõike 10 kohase kohandamise taotluse ning esitama tõendid kohandamise vajalikkuse kohta, selleks et tagada normaalväärtuse ja ekspordihindade võrreldavus.

199 Eespool toodud kaalutlustest järeldub siiski, et hagejad ei ole üldse esitanud tõendeid taotletud kohanduse vajalikkuse kohta.

200 Sellest tulenevalt tuleb teine väide tagasi lükata.

3. Kolmas väide, et on rikutud alusmääruse artiklit 18 seoses asjaomase toote valmistamiseks vajalike tööjõukulude arvutamisega

201 Kolmandas väites vaidlustavad hagejad sisuliselt asjaomase toote valmistamiseks vajaliku tööjõukulu arvutamise, mis põhineb kolmest valimisse kaasatud Hiina eksportivast tootjast ainult ühe tootja andmetel, nimelt Jiangsu andmetel, rikkudes seega alusmääruse artikli 18 lõikeid 1 ja 5 ning dumpinguvastase lepingu artiklit 6.8 ja II lisa punkte 5 ja 7.

202 Esimesena väidavad hagejad, et see meetod ei ole õige, kuna Jiangsu kasutab külmvormstantsimist, samas kui kuumvormstantsimine on tööjõumahukam. Kohaldades Jiangsu tööjõu tootlikkust Ningbo Jindingile, tegi komisjon väidetavalt põhjendamatu järelduse, et selle äriühingu töötajad töötavad 52 nädalat aastas, 6 päeva nädalas ja 17 tundi päevas. Komisjon peaks vastavalt alusmääruse artiklile 18 siiski ühest küljest valima parima kättesaadava teabe, et täita vajaminevast puuduvast teabest jäänud lünk tõendusmaterjalis ja teisest küljest kontrollima saadud teavet muude allikate, eelkõige liidu tootjate andmete põhjal.

203 Teisena, mis puudutab muid andmeid, millele komisjon oleks võinud tugineda, siis väidavad hagejad esiteks, et komisjon oleks võinud kasutada Ningbo Jindingi ja Wenzhou poolt aegsasti teatatud normtunde. Need tootjad ei pea registreerima tegelikult töötatud tunde ja seetõttu puudub neil muu teave selle kohta, mida nad oleksid võinud komisjonile normtundidest kinnipidamise tõendamiseks esitada. Hagejate sõnul oli komisjon siiski teadlik sellest, et ta võib tugineda Ningbo Jindingi personaliteadetele kinnitusdetaili tootvate töökodade kohta, ning Wenzhou puhul Hiina õigusaktidega lubatud maksimaalse töötundide arvule. See maksimaalne

töötundide arv kehtib sõltumata asjaomasest sektorist. Peale selle väidavad hagejad, et komisjon võis varem lähtuda normkuludest, mis on tavapärane kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas. Käesoleval juhul lähtus ta neist ka Tai võrdluskulude kindlaksmääramisel normtundide alusel.

204 Teiseks väidavad hagejad, et komisjon oleks võinud tugineda Hiina õiguses sätestatud maksimaalsele töötundide arvule. Ningbo Jindingi personaliteadetes oli märgitud töötundide arv töökoja kohta ja see kinnitas, et Ningbo Jinding järgib maksimaalset töötundide arvu. Vastupidiste tõendite puudumisel ei olnud komisjonil olnud alust eeldada koostööd tegeva eksportiva tootja poolt ebaseaduslikku käitumist.

205 Kolmandaks leiavad hagejad, et komisjon võis tugineda Jiangsu töötaja keskmisele töötundide arvule. Korrutades need tunnid töötaja kohta asjaomaste eksportivate tootjate töötajate arvuga, oleks komisjon saanud arvutada keskmise töötundide arvu uuritava toote kohta, vältides erinevast kasutatud tootmisprotsessist tulenevaid moonutusi. Lisaks võimaldaks see võtta arvesse Ningbo Jindingi ja Wenzhou poolt alusmääruse artikli 18 kohaselt teatatud töötajate tegelikku arvu.

206 Komisjon vaidleb hagejate argumentidele vastu.

207 Alusmääruse artiklis 18 on sätestatud, et kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate andmete põhjal. Seega, kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võib toetuda kättesaadavatele andmetele.

208 Dumpinguvastase lepingu artiklist 6.8 tuleneb, et kui huvitatud pool keeldub mõistliku aja jooksul võimaldamast juurdepääsu vajalikule teabele või muul viisil seda teavet andmast või takistab märkimisväärselt juurdlust, võidakse esialgsed ja lõplikud kinnitavad või eitavad otsused teha kättesaadavate faktide põhjal. Lisaks sisaldab dumpinguvastase lepingu II lisa sätteid, mis käsitlevad „parima kättesaadava teabe“ kasutamist juurdluste ajal ja täpsustab, millistel tingimustel võivad uurimisasutused tugineda muust allikast kui asjaomaselt isikult saadud teabele.

209 Kõigepealt tuleb meenutada, et alusmääruse artikli 18 näol on tegemist dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 ja II lisa sisu ülevõtmisega liidu õigusesse, mille alusel tuleb seda artiklit nii palju kui võimalik tõlgendada (vt 22. mai 2014. aasta kohtuotsus Guangdong Kito Ceramics jt *vs.* nõukogu, T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

210 Alusmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt esineb võimalus kasutada kättesaadavaid fakte neljal juhul: kui huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele, kui ta ei esita vajalikku teavet ettenähtud tähtaegade jooksul, kui ta märkimisväärselt takistab uurimist või kui ta esitab ebaõiget või eksitavat teavet (25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 268).

211 Kohtupraktikast nähtub ka, et huvitatud isikud on kohustatud esitama komisjoni talitustele teavet, mis võimaldab neil dumpinguvastast uurimist läbi viia. Seetõttu loetakse teavet alusmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses „vajalikuks“, kui see võimaldab liidu institutsioonidel teha järeldusi, mida tuleb dumpinguvastase uurimise raames teha, kusjuures „vajalikkuse“ hindamine toimub juhtumipõhiselt. (14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA *vs.* Giant (Hiina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 53).

212 Mõiste „vajalik teave“ määratlus peab arvesse võtma alusmääruse artikli 18 eesmärki. Sellega seoses tuletatakse meelde, et komisjoni ülesanne on uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha dumpingu olemasolu, kahju ning põhjuslik seos dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel. Siiski ei anna ükski alusmääruse säte komisjonile pädevust kohustada huvitatud isikuid uurimises osalema või teavet esitama ning seetõttu toetub komisjon vajaliku teabe hankimisel huvitatud isikute vabatahtlikule koostööle. Sellega seoses tuleneb alusmääruse põhjendusest 27, et liidu seadusandja pidas vajalikuks „ette näha, et kui asjaosalised ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud teavet, ning et see teave võib olla asjaosalistele ebasoodsam kui koostöö korral“. Niisiis on alusmääruse artikli 18 eesmärk võimaldada komisjonil jätkata uurimist isegi siis, kui huvitatud isikud keelduvad koostööst või teevad puudulikku koostööd. Kuna huvitatud isikutel on kohustus oma parimate võimaluste kohaselt koostööd teha, siis peavad need isikud esitama kogu nende käsutuses oleva teabe, mida institutsioonid peavad oma järelduste tegemiseks vajalikuks (vt selle kohta 14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA *vs.* Giant (Hiina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punktid 54–56).

213 Lisaks, kui komisjon tugineb oma järeldustes kättesaadavatele andmetele olukordades, kus on esitatud puudulik teave, ei ole see institutsioon kohustatud selgitama, kuidas kättesaadavaid andmeid võimalikult paremini kasutada, kuna selline kohustus ei ilmne ei alusmääruse artiklist 18 ega kohtupraktikast (vt selle kohta ja analoogia alusel 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsus City Cycle Industries *vs.* nõukogu, T-413/13, ei avaldata, EU:T:2015:164, punkt 132).

214 Tahtliku tegevuse puudumisel ei ole välistatud alusmääruse artikli 18 kasutamine (vt 22. septembri 2021. aasta kohtuotsus NLMK *vs.* komisjon, T-752/16, ei avaldata, EU:T:2021:611, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika). Huvitatud isiku jõupingutuste ulatus teatava teabe edastamiseks ei ole tingimata seotud edastatud teabe olemusliku kvaliteediga ega ole mingil juhul ainus määrav tegur. Seega, kui taotletud teavet lõpuks ei saada, on komisjonil õigus tugineda nende andmete kohta kättesaadavatele andmetele (vt 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsus City Cycle Industries *vs.* nõukogu, T-413/13, ei avaldata, EU:T:2015:164, punkt 117 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 22. septembri 2021. aasta kohtuotsus NLMK *vs.* komisjon, T-752/16, EU:T:2021:611, ei avaldata, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).

215 Sellega seoses on oluline meenutada, et Üldkohtu kontroll tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks, kas need tõendid võivad toetada nende tehtud järeldusi (vt 12. mai 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

216 Käesoleval juhul ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 180, et kaugmeetodil tehtud ristkontrolli käigus ei saanud komisjon kindlaks teha ühegi kolme valimisse kaasatud eksportiva tootja tegelikku tööjõu kasutust asjaomase toote tootmisel ning teatas neile kavatsusest lähtuda tööjõu kasutuse puhul kättesaadavatest faktidest kooskõlas alusmääruse artikli 18 sätetega. Valimisse kaasatud eksportivad tootjad teatasid oma tööjõu kasutamisest tegeliku töötundide normarvu alusel. Vaidlustatud määruse põhjenduse 260 kohaselt oli komisjonil siiski võimalik koguda teavet Jiangsu puhul teatatud territooriumile sisenemise ja sealt lahkumise aegade alusel tegelikult töötatud tundide arvu kohta.

217 Seetõttu arvutas komisjon Jiangsu „tegeliku“ tootlikkuse selle ettevõtja „tegeliku“ töötundide arvu alusel, st mitu kilogrammi uuritavat toodet võis töötaja uurimisperioodil toota, ning võrdles seda kahe ülejäänud valimisse kaasatud eksportiva tootja tootlikkusega. Võrdlus näitas Ningbo Jindingi tootlikkuse kasvu, mis seadis kahtluse alla normtunde arvestava arvutuse usaldusväärsuse üldiselt. Seejärel tegi komisjon Jiangsu uuritava toote kilogrammi kohta kindlaks tegeliku keskmise tööaja ja kasutas neid andmeid kolme eksportiva tootja puhul kättesaadavate faktidena alusmääruse artikli 18 tähenduses.

218 Samuti nähtub vaidlustatud määruse põhjendustest 181 ja 182, et ühelt poolt oli Ningbo Jinding väljendanud arvamust, et tegelikult töötatud tundide arvu käsitlev teave ei ole vajalik ning komisjon peaks lähtuma normtundide arvust ja teiselt poolt väitis Wenzhou, et igakuistel palgalehtedel oli märgitud tegelikult töötatud päevade arv ja komisjon võiks kasutada Hiina tööõigusega kehtestatud normtundide arvu päeva kohta. Vaidlustatud määruse põhjenduses 184 märkis komisjon siiski, et tal puuduvad tõendid selle kohta, et tegelikult töötatud päevade arv, mis arvestati ümber töötundide arvuks normtundide arvu alusel, hõlmas asjaomase toote valmistamiseks kulutatud töötunde, sest ei esitatud tõendeid selle kohta, mille alusel kinnitusdetailide tootmiseks kulutatud normtundide arv kindlaks määrati.

219 Hagejad väidavad, et on rikutud alusmääruse artiklit 18 ja dumpinguvastase lepingu artiklit 6.8, kuna ühelt poolt ei võtnud komisjon väidetavalt nõuetekohaselt arvesse uurimisaluste toodete tootmisprotsesside erinevusi ning kasutas valesti Jiangsu andmeid, mis Ningbo Jindingi puhul ei vastanud tegelikkusele. Teiselt poolt väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud tootlikkuse arvutamisel arvestama muid enda käsutuses olevaid andmeid.

220 Seega, esimesena, mis puudutab iga eksportiva tootja valitud tootmisprotsessi võimalikku mõju tootlikkusele, selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 317, et ta ei saanud ühegi valimisse kaasatud eksportiva tootja puhul kindlaks teha eri tootmismeetoditeks vajalike töötundide arvu vahet, samuti ei edastanud huvitatud isikud tõendeid selle kohta, kuidas seda hinnata.

221 Kui kohtuistungil hagejatele selle kohta küsimusi esitati, kinnitasid nad ühelt poolt, et nii Jiangsu kui ka Ningbo Jinding kasutasid asjaomase toote puhul mõlemat tootmisprotsessi, ja teiselt poolt, et oma vastustes komisjoni küsimustikule olid kolm eksportivat tootjat määratlenud tootlikkust üksnes asjaomase toote tootmiskulude alusel, olenemata tootmisprotsessist. Tegelikult ei suutnud hagejad kindlaks määrata, kuidas komisjon oleks saanud kahte tootmisprotsessi tööjõukulude kindlaksmääramisel eristada.

222 Lisaks, nagu märkis komisjon, ilma et hagejad oleksid selles küsimuses vastu vaielnud, ei olnud ühelgi kolmest eksportivast tootjast täpseid dokumente, milles oleks määratletud toote stantsimismeetodil põhineva tööjõukuluga seotud nõuded.

223 Järelikult, kuna hagejad ei saanud komisjonile sellekohaseid andmeid esitada, tuleb nende argument, mis põhineb asjaomase toote valmistamiseks vajaliku tööaja võimalikul erinevusel sõltuvalt valitud tootmisprotsessist, tagasi lükata.

224 Teiseks vaidlevad hagejad vastu asjaolule, et komisjon arvutas Ningbo Jindingi tööjõukulud Jiangsu andmete põhjal, kuna see andis nende arvates ebarealistlikke tulemusi, nimelt Ningbo Jindingi töötajad töötasid 52 nädalat aastas, 6 päeva nädalas ja 17 tundi päevas.

225 Siiski ilmneb Ningbo Jindingi seisukohtadest lõplike järelduste kohta, et ühe töötaja kohta päevas 17 töötundi saamiseks oli Ningbo Jinding kasutanud asjaomase toote valmistamiseks vajalikke töötunde, mis arvutati „kättesaadavate andmete“ alusel, mida komisjon kasutas, ja korrutas selle küsimustiku vastuse tabelis C5 märgitud töötajate arvuga. Sellega seoses tuleb märkida, et kõigepealt ei kinnitanud komisjon neid andmeid. Seejärel tunnistasid hagejad, et Ningbo Jindingi töötajate arv oli uurimise ajal märkimisväärselt kõikunud, mistõttu komisjon ei saanud tööjõukulude arvutamiseks kasutada Jiangsu töötaja töötundide arvu, mis korrutati kahe teise eksportiva tootja töötajate arvuga. Seetõttu ei ole 17 töötundi päevas kooskõlas konkreetsete tõenditega ja on igal juhul hüpoteetiline.

226 Nagu komisjon märkis, nähtub repliigi lisast R.3, et Ningbo kasutas oma arvutustes ainult asjaomase toote tootmiseks vajalikku „otsest tööjõudu“ ning „teadus- ja arendustegevuse tugipersonali“, samas kui komisjon täpsustas dumpinguvastase küsimustiku juhistes, et tootmiskulude arvutamisel kasutatav „tööjõud“ peab hõlmama nii „otsest kui ka kaudset tööjõudu“. Seega tuleb tõdeda, et hagejad ei suutnud komisjonile vajalikke andmeid esitada.

227 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et kuna institutsioonid sõltuvad poolte vabatahtlikust koostööst esitada ettenähtud tähtajal vajalikku teavet, on poolte vastused alusmääruse artikli 6 lõikes 2 ettenähtud küsimustikule, nagu ka hilisem kontrollimine, mida komisjon võib kohapeal teostada, dumpinguvastases menetluses olulised. Oht, et uurimise all olevate ettevõtjate koostöösoovimatuse korral võtavad institutsioonid arvesse muid andmeid kui neid, mida esitati küsimustikule antud vastuses, on dumpinguvastase menetluse lahutamatu osa ja selle eesmärk on julgustada ettevõtjaid tegema ausalt ja hoolikalt koostööd (vt 13. juuli 2006. aasta kohtuotsus Shandong Reipu Biochemicals *vs.* nõukogu, T-413/03, EU:T:2006:211, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

228 Seepärast leidis komisjon oma ulatusliku kaalutlusõiguse kasutamisel, et kuna nii Jiangsu kui ka Ningbo Jinding kasutasid kuum- ja külmvormstantsimist, ei olnud ta kohustatud kontrollima, kas need protsessid põhjustasid erinevusi asjaomase toote tootmiseks vajalikes töötundides võrreldes muude allikatega, eelkõige töötundides, mida liidu tootjad asjaomase toote valmistamiseks vajavad. Sellega seoses selgitas komisjon, et liidu tootjate küsimustikes töötunde igal juhul ei nõutud. Seepärast ei olnud see teave kättesaadav alusmääruse artikli 18 lõike 5 tähenduses.

229 Neil asjaoludel võis komisjon ilmset hindamisviga tegemata järeldada kõnealuste andmete vastuolulisust ja puudulikkust ning ta ei saanud neid kasutada.

230 Teisena, mis puudutab küsimust, kas komisjon valis tööjõukulude arvutamiseks parimad kättesaadavad andmed, tuleb kõigepealt meenutada, et alternatiivsete arvutuste võimalusest ei piisa tõendamaks, et komisjon tegi ilmse hindamisvea.

231 Alusmääruse artikli 18 eesmärk on võimaldada komisjonil viia uurimine lõpule talle kehtestatud ajaliste piirangute raames. Neil asjaoludel on komisjonil ulatuslik kaalutlusõigus otsustada, kas tema käsutuses olevate andmete uurimisel peaks tuginema alusmääruse artiklile 18, arvestades analüüsitava majandusliku, poliitilise ja õigusliku olukorra keerukust.

232 Täpsemalt öeldes, mis puudutab esiteks võimalust tugineda normtundidele, tuleb märkida, et komisjon võis leida, ilma et hagejad talle selles osas vastu vaidleks, et normtunnid ei kajasta tingimata konkreetselt asjaomase toote valmistamiseks määratud tegelikke tunde.

233 Lisaks ei saa nõustuda hagejate argumendiga, mille kohaselt kasutati normtunde muude uurimiste raames. Sellega seoses tuleb kohtupraktika kohaselt dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise määruse õiguspärasust hinnata õigusnormidest ja eelkõige alusmääruse sätetest lähtudes, mitte liidu institutsioonide väidetava varasema otsustuspraktika alusel (18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 107; vt samuti 10. veebruari 2021. aasta kohtuotsus RFA International *vs.* komisjon, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punkt 79, ja 4. oktoobri 2006. aasta kohtuotsus Moser Baer India *vs.* nõukogu, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 45).

234 Alusmääruses ei määratleta nimelt, mida kujutab endast „vajalik teave“ määruse artikli 18 lõike 1 tähenduses (22. mai 2014. aasta kohtuotsus Guangdong Kito Ceramics jt *vs.* nõukogu, T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 46).

235 Kuna mingi teave võib ühes uurimises aidata neid järeldusi teha ja olla teises uurimises kasutu, siis tuleb järeldada, et hinnang sellele, kas mingi teave on alusmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses vajalik, tuleb anda iga uurimise konkreetseid asjaolusid arvesse võttes, mitte aga abstraktselt (14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA/Giant (Hiina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 49).

236 Käesoleval juhul pidas komisjon vajalikuks määrata kindlaks asjaomase toote tootmiseks vajalike „tegelike“ töötundide arv. Hagejad ei vaidle vastu sellele, et asjaomase toote tootmiseks vajalik töötundide arv on uurimise jaoks vajalik teave, vaid leiavad, et oleks piisanud normtundide edastamisest. Seetõttu ei tõenda need ilmset hindamisviga, mille komisjon väidetavalt tegi, kui ta lükkas tagasi tööjõukulude arvutamise Hiinas normtundide alusel.

237 Samadel põhjustel tuleb tagasi lükata hagejate argument, mille kohaselt ei ole Hiinas seaduslikku kohustust tegelike töötatud tundide registreerimiseks, kuna komisjon leidis, et asjaomase toote valmistamiseks vajalikud tegelikud töötunnid on selle toote normaalväärtuse arvutamiseks vajalik teave.

238 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hagejate argument, mille kohaselt oleks komisjon võinud kasutada seadusjärgseid töötunde selleks, et arvutada välja asjaomase toote valmistamiseks vajalikud töötunnid ja mitte eeldada ebaseaduslikku käitumist. Nimelt, nagu komisjon märkis vaidlustatud määruse põhjenduses 183, ei ole ainuüksi asjaolu, et töötaja normtundide arv on õigusega piiratud, piisav alus tegelikult töötatud tundide arvu tõendamiseks, sest uurimise käigus ei leitud tõendeid Hiina tööõiguse järgimise ega selle täitmise tagamise ega selle kohta, et eksportivate tootjate teatatud tegelikult töötatud päevade arvu võeti arvesse töötajatele töötasu väljamaksmisel.

239 Teiseks, mis puudutab hagejate väljapakutud võimalust kasutada Hiina õiguses sätestatud maksimaalset töötundide arvu, siis komisjon selgitas, et ta leidis Jiangsu juures tõendeid selle kohta, et kõnealust eeskirja ei järgitud ja selle täitmist ilmselgelt ei kontrollitud. Seega järeldas komisjon, et kõnealune kontrollväärtus ei ole asjakohane.

240 Kolmandaks, seoses võimalusega kasutada Jiangsu töötaja keskmist töötundide arvu, mis korrutatakse kahe ülejäänud eksportiva tootja töötajate arvuga, nagu komisjon selgitas, siis ei ole selline arvutus asjakohane, sest Ningbo Jindingi töötajate arv kõikus kogu uurimisperioodi jooksul. Seega ei võimaldanud kõnealuse eksportiva tootja esitatud teave komisjonil tööjõu arvutamiseks üht väärtust kasutada. Seetõttu ei esitanud hagejad komisjonile kogu teavet, mida komisjon pidas vajalikuks asjaomase toote normaalväärtuse arvutamiseks.

241 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et hagejad ei ole esitanud piisavalt tõendeid, mis muudaks vaidlustatud määruses antud faktilise hinnangu usaldusväärsust, mis puudutab asjaomase toote valmistamiseks vajalikke tegelikke töötunde. Selliseid tõendeid on siiski vaja selleks, et tõendada, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, mis õigustab vaidlustatud määruse tühistamist (vt selle kohta 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* komisjon, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 110).

242 Seepärast tuleb eelnevaid kaalutlusi silmas pidades järeldada, et komisjon võis oma ulatuslikku kaalutlusõigust kasutades ilma ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et kuna valimisse kaasatud eksportivad tootjad ei suutnud esitada komisjonile asjaomase toote kogu tootmisprotsessi kaasatud töötajate tegelikke töötunde, võib ta selle toote normaalväärtuse arvutamisel tugineda kolmest eksportivast tootjast ühe kontrollitud andmetele.

243 Seega tuleb kolmas väide tagasi lükata.

4. Neljas väide, et on rikutud alusmääruse artikli 9 lõiget 6

244 Hagejad väidavad sisuliselt, et komisjon ei saanud tugineda alusmääruse artikli 9 lõikele 6, dumpingumarginaali kindlaksmääramisel koostööd tegevate eksportivate tootjate puhul, keda valimisse ei kaasatud, kuna selle sätte kohaselt ei pidanud komisjon võtma arvesse kõnealuse määruse artiklis 18 osutatud asjaoludel kindlaksmääratud marginaale. Sama piirang tuleneb väidetavalt dumpinguvastase lepingu artiklist 9.4, mille eesmärk on takistada seda, et eksportijad, kellelt ei palutud koostöö tegemist uurimise ajal, ei kannaks kahju uurimisaluste eksportijate esitatud andmete lünkade või puuduste tõttu.

245 Komisjon vaidlustab need hagejate argumendid.

246 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 2 määrati kindlaks lõplikud dumpinguvastased tollimaksud eelkõige kolmele valimisse kaasatud eksportivale tootjale, nimelt Jiangsu puhul 22,1%, Ningbo Jindingi puhul 46,1% ja Wenzho puhul 48,8%, seejärel koostööd tegevate eksportivate tootjate suhtes, keda valimisse ei kaasatud, 39,6% ja kõigi teiste asjaomase riigi eksportivate tootjate puhul 86,5%. Neljanda väite raames vaidlustatud määr on 39,6%.

247 Alusmääruse artikli 9 lõikes 6 on sätestatud:

„Kui komisjon on vastavalt artiklile 17 oma uurimist piiranud, ei ületa nende eksportijate või tootjate impordi suhtes kohaldatav dumpinguvastane tollimaks, kes on endast artikli 17 kohaselt teada andnud, kuid keda uurimine ei hõlmanud, valimisse kaasatud isikute suhtes kindlaks määratud kaalutud keskmist dumpingumarginaali olenemata sellest, kas normaalväärtus määratakse nende isikute puhul kindlaks artikli 2 lõigete 1–6 või artikli 2 lõike 7 punkti a alusel.

Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta null- ja miinimummarginaalid ning artiklis 18 osutatud asjaoludel kindlaksmääratud marginaalid.“

248 Seega kohaldatakse seda sätet ainult juhtudel, kui komisjon kasutab väljavõttelist uuringut, st ainult siis, kui ta on piirdunud oma uurimises konkreetse eksportivate tootjate rühmaga vastavalt alusmääruse artiklile 17, nagu ta tegi käesoleva kohtuvaidluse puhul.

249 Teiseks tuleks selgitada, et alusmääruse artikli 9 lõige 6 on sisuliselt identne dumpinguvastase lepingu artikli 9 lõikega 4, milles on sätestatud:

„Kui võimuorganid on piiranud oma kontrolli kooskõlas artikli 6 lõike 10 teise lausega, ei tohi kontrollimata jäetud eksportijate või tootjate poolt imporditavate toodete suhtes rakendatav mis tahes dumpinguvastane tollimaks ületada:

i) valitud eksportijate või tootjate suhtes leitud kaalutud keskmist dumpingumäära;

[…]

tingimusel et võimuorganid ei arvesta käesoleva lõike alusel mis tahes null- ja *de minimis* määrasid ning määrasid, mis on tuvastatud artikli 6 lõikes 8 viidatud asjaoludel. Impordi suhtes, mis tuleb mis tahes kontrollimata jäetud eksportijalt või tootjalt, kes vastavalt artikli 6 punktis 10.2 sätestatule on esitanud juurdluse käigus vajaliku teabe, kohaldavad võimuorganid eraldi tollimakse või harilikke väärtusi.“

250 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et üldise rahvusvahelise õiguse üldpõhimõttest, et lepinguid tuleb täita (*pacta sunt servanda*), mis on tagatud 23. mai 1969. aasta rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni (*United Nations Treaty Series*, 1155. kd, lk 331) artikliga 26, tuleneb, et liidu kohus peab dumpinguvastase lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel võtma arvesse tõlgendusi, mille WTO vaidluste lahendamise organ on selle lepingu eri sätete kohta andnud (vt 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

251 Vastavalt alusmääruse põhjendusele 3 tuleks dumpinguvastase lepingu eeskirjade asjakohase ja läbipaistva kohaldamise tagamiseks võimalikult suures ulatuses liidu õigusesse üle võtta dumpinguvastase lepingu tingimused. Seega võib liidu kohus tugineda WTO apellatsioonikogu aruannetele sisuliselt identsete sätete tõlgendamisel (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punktid 33 ja 34).

252 WTO apellatsioonikogu leidis 24. juuli 2001. aasta aruandes vaidluse kohta „Ameerika Ühendriigid – Teatavate Jaapanist pärit kuumvaltsitud terasetoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed“ (WT/DS 184/AB/R), et dumpinguvastase lepingu artikli 9 lõikega 4 kehtestati piirväärtus asjaomastele asutustele üldise jääktollimaksu ülemmäära kindlaksmääramisel, st asjaolu, et koostööd tegevatele eksportijatele, keda valimisse ei kaasatud, kehtestatud marginaal ei tohi ületada valimisse kuuluvate eksportivate tootjate kaalutud keskmist marginaali. Apellatsioonikogu märkis ka, et artikli 9 lõikes 4 kehtestatakse kaks keeldu. Esimene välistab uurimissasutuste üldise jääktollimaksu arvutamise, kasutades null- või *de minimis* -määrasid, teine keelab neil asutustel seda ülemmäära arvutada, kasutades „määrasid, mis on tuvastatud [lepingu] artikli 6 lõikes 8 viidatud asjaoludel“.

253 Täpsemalt lükkas WTO apellatsioonikogu sõnaselgelt tagasi väite, nagu oleks teist piirangut kohaldatud ainult määrade suhtes, mis arvutati täielikult kättesaadavate faktiliste andmete põhjal. Seega on dumpinguvastase lepingu artikli 6 lõikes 8 „viidatud asjaolud“ sellised, mille puhul uurimisasutused kasutavad nõuetekohaselt kättesaadavaid andmeid, et kompenseerida vajaliku teabe puudumist toimikus, ning need asjaolud võivad tegelikult hõlmata üksnes väikest hulka teavet, mida kasutatakse eksportija või tootja individuaalse dumpingumäära arvutamisel.

254 Peale selle leidis WTO apellatsioonikogu, et dumpinguvastase lepingu artikli 9 lõike 4 selline tõlgendus on kooskõlas kõnealuse sätte eesmärgiga. Nimelt, kuivõrd dumpinguvastase lepingu artikli 6 lõige 8 võimaldab ametiasutustel ületada lünki toimikus, mis tulenevad ebapiisavast või puuduvast teabest, mida uurimisalused eksportijad peavad esitama, püütakse dumpinguvastase lepingu artikli 9 lõikega 4 vältida kahju eksportijatele, kellelt ei palutud uurimise käigus koostöö tegemist, seetõttu, et valimisse kaasatud eksportijate esitatud teave oli lünklik või ebapiisav. See eesmärk oleks niisiis ohus, kui kaalutud keskmine määr arvutataks, vähemalt osaliselt, kättesaadavate faktide põhjal.

255 WTO apellatsioonikogu leidis sõnaselgelt, et tema uuritavas vaidluses ei olnud küsimus selles, kuidas parandada sellist olukorda, nagu siinses asjas, kus kõik määrad, mille toetuseks komisjon pidi arvutama eksportivate tootjate, keda valimisse ei kaasatud, kaalutud keskmise marginaali, tuleks teise keelu alusel arvutusest välja jätta. Seetõttu, olles märkinud lünga olemasolu, selgitas apellatsioonikogu, et ta ei pidanud tema uuritavas vaidluses seda küsimust lahendama.

256 Käesoleval juhul tugines komisjon sellele aruandele, et põhjendada lünga olemasolu alusmääruses, mis sellistel asjaoludel nagu käesolevas kohtuasjas kehtestas talle piirangu, andmata mingit alternatiivi. Seega väitis komisjon Üldkohtus, et alusmääruse artikli 17 lõike 4 eesmärk oli kõrvaldada see tuvastatud lünk, mis puudutas dumpingumarginaali kindlaksmääramist neile koostööd tegevatele eksportivatele tootjatele, keda valimisse ei kaasatud.

257 Alusmääruse artikli 17 lõikes 4 on ette nähtud:

„Kui on otsustatud väljavõttelise uuringu kasuks ja kui mõni või kõik valitud isikud ilmutavad koostöösoovimatust, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi.

Kui aga endiselt esineb olulisel määral koostöösoovimatust või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 18 vastavaid sätteid.“

258 Seepärast väitis komisjon, et tal ei olnud „[piisavalt] aega“ alusmääruse artikli 17 lõike 4 tähenduses ning ta oli kohustatud määrama kindlaks kaalutud keskmise marginaali koostööd tegevate eksportivate tootjate puhul, kes ei olnud valimisse kaasatud selle määruse artikli 18 alusel, nagu ta tegi eksportivatele tootjatele, kes ei teinud koostööd. Komisjon väitis, et kui ta ei oleks saanud tugineda koostööd tegevate, kuid valimisse kaasamata eksportivate tootjate kaalutud keskmise marginaali arvutamisel kolme valimisse kaasatud eksportiva tootja marginaalidele, oleks see asetanud need tootjad palju halvemasse olukorda, kuna kohaldatavaks dumpinguvastaseks tollimaksu määraks oleks kehtestatud 39,6% asemel 86,5%, nagu kõigi teiste Hiina eksportivate tootjate puhul, kes uurimises mingil viisil ei osalenud.

259 Hagejad vaidlesid repliigis sellele argumendile vastu, kuna alusmääruse artikli 17 lõikel 4 põhinev arutluskäik on täiesti uus ega õigusta vaidlustatud määrust *a posteriori*. Seetõttu leidsid nad, et tegemist oli komisjoni uue põhjendusega. Hagejad väitsid kohtuistungil, et alusmääruse artikli 17 lõikes 4 nähakse ette kaks etappi: esiteks tõenäoliselt olulist mõju avaldava koostöösoovimatuse astme kindlaksmääramine ja teiseks uue valimi moodustamine. Kui uue valimi tulemusena puuduks ikka koostöö või ei oleks piisavalt aega, võib kohaldada artikli 18 asjakohaseid sätteid. See hüpotees ei vasta käesolevale olukorrale. Hagejate sõnul on alusmääruse artikli 17 lõige 4 väidetavalt suunatud ummikseisule, kus kõik eksportivad tootjad ei tee koostööd või ei esita mingeid andmeid.

260 Komisjon väitis kohtuistungil esiteks, et uue valimi moodustamine oli võimalik, kuid mitte kohustuslik, kuna alusmääruse artikli 17 lõikes 4 on sätestatud, et ta „võib“ uue valimi moodustada. Teiseks tunnistas komisjon, et lünga tuvastamine ei vabastanud teda üldisest kohustusest järgida alusmäärust, nagu see oli käesoleval juhul. Kolmandaks märkis komisjon, et lünga korral võis ta kohaldada alusmääruse artiklit 18 vastavalt kõnealuse määruse nõuetele. Neljandaks väitis komisjon ka, et alusmääruse artikli 9 lõige 6 ei taga tingimata kaitset koostööd tegevatele eksportivatele tootjatele, keda valimisse ei kaasatud. Hüpoteetilises olukorras, kus ainult kaks kolmest marginaalist tuleks kõrvale jätta, kuna need põhinevad alusmääruse artiklil 18, kohaldab komisjon kõnealuste eksportivate tootjate suhtes allesjäänud marginaali isegi siis, kui see on kolmest kõnealusest marginaalist kõrgeim. Seega võib nende tootjate dumpingumarginaal tõusta, kui ühte valimi marginaalidest ei saa aluseks võtta, sest see kehtestatakse kättesaadavate faktide põhjal alusmääruse artikli 18 tähenduses.

261 Eeltoodud kaalutlusi silmas pidades tuleb esimesena tõdeda, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad ELTL artikli 296 teises lõigus nõutud põhjendusest selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikul võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul kontrolli teostada. Siiski ei saa nõuda, et põhjenduses oleks käsitletud kõiki asjasse puutuvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki valdkonda reguleerivaid õigusnorme. Eelkõige oleks ülemäärane nõuda üksikasjalikku kirjeldust vaidlusaluse otsuse aluseks oleva iga aspekti kohta, eelkõige juhul, kui hagejad, nagu käesoleval juhul, olid haldusmenetlusse tihedalt kaasatud (vt selle kohta 13. aprilli 2011. aasta kohtuotsus Far Eastern New Century *vs.* nõukogu, T-167/07, ei avaldata, EU:T:2011:165, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika).

262 Teisena on oluline märkida, et kui kolme valimisse kaasatud eksportiva tootja andmeid ei ole võimalik kasutada alusmääruse artikli 9 lõike 6 teise lõigu kohaste piirangute tõttu, ei saa komisjoni valimit kõnealuse uurimise jaoks enam kasutada.

263 Nagu eespool punktidest 201–243 tuleneb, kasutas komisjon parimaid kättesaadavaid andmeid tööjõu kasutamise kohta asjaomase toote tootmisel, kuna valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud andmed puudusid või olid ebajärjekindlad. See järeldus tehti siiski uurimise hilisemas etapis, kuna komisjon tuvastas, et andmed on ebapiisavaid, ainult kaugmeetodil tehtud ristkontrolli käigus. Kuna menetlus, mille tulemusel kehtestati alusmääruse alusel dumpinguvastane tollimaks, järgib etapiviisilist lähenemisviisi, määrati valimisse kuuluvate eksportivate tootjate dumpingumarginaal kindlaks alles lõplike järelduste avalikustamise ajal. Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjon on kohustatud uurimise lõpuni viima ettemääratud suhteliselt lühikese tähtaja jooksul, mis on piiratud rangelt alusmääruse ja kõnealuse uurimise algatamisteatega. Seega ei olnud komisjonil piisavalt aega uue valimi moodustamiseks vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 4.

264 Kolmandana tuleb ühelt poolt märkida, et nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 336, siis ükski selle marginaaliga seotud hagejatest, nimelt CCCME liikmed ega viis koostööd tegevat eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud, ei vaidlustanud komisjoni järeldusi valimisse kaasamata koostööd tegevate eksportivate tootjate marginaali kohta.

265 Teisest küljest tuleks märkida, et alusmääruse artikli 17 lõikes 3, millele viidatakse määruse artikli 9 lõikes 6, nähakse ette individuaalse dumpingumarginaali arvutamine iga valimisse kaasamata eksportija või tootja puhul, kes seda taotleb ja esitab täielikult täidetud küsimustiku.

266 Vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 3 võib komisjon siiski arvutada individuaalse dumpingumarginaali mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole esialgu välja valitud, kuid kes esitab sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, v.a juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist. Igal juhul, nagu pooled kohtuistungil kinnitasid, ei väljendanud ükski asjaomane hageja komisjonile soovi individuaalse marginaali kohaldamiseks.

267 Neljandana tuleb meenutada, et komisjon selgitas vaidlustatud määruses, et koostöötaset hinnati üldiselt madalaks ja üleriigilise tollimaksumäära arvutamisel tuli aluseks võtta toimikus kättesaadavad andmed.

268 Viiendana tuleb meenutada, et komisjon kasutas asjaomase toote normaalväärtuse arvutamisel kättesaadavaid andmeid alusmääruse artikli 18 tähenduses. Selle toote normaalväärtus on siiski kõigi Hiina kõnealuse toote eksportivate tootjate puhul sama, sest see arvutati alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel. Eri eksportivate tootjate dumpingumarginaali eristab nimelt see, et kõnealust normaalväärtust võrreldakse nende tootjate ekspordihindadega, selle asemel et võrrelda „üldist“ normaalväärtust tootmisharu ekspordihindadega. Seega saaksid valimisse kaasamata eksportivad tootjad alusmääruse artikli 17 lõike 3 alusel teistsuguse marginaali, kui võrrelda nende ekspordihindu normaalväärtusega, mis määratakse kindlaks „kättesaadavate faktide“ põhjal vastavalt alusmääruse artiklile 18. Seetõttu ei saanud alusmääruse artikli 9 lõike 6 kohast piirangut käesoleval juhul tühistada, kuna puudus uus valim eksportivatest tootjatest tervikuna.

269 Seega, nõustudes eeldusega, et komisjon oli kohustatud kasutama normaalväärtuse arvutamiseks „kättesaadavaid fakte“ alusmääruse artikli 18 tähenduses, kuna valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud teave oli ebapiisav, võib väita, et see samm oli selle uurimise kontekstis hädavajalik. Lisaks sellele on kindlaks tehtud, et komisjon kasutas kõnealuse uurimise käigus väljavõttelist uuringut – mida pealegi käesolevas menetluses ei vaidlustata – asjaomaste eksportivate tootjate koguse tõttu, kelle andmeid ei olnud võimalik õigeaegselt eraldi uurida. Nagu eespool punktis 227 viidatud kohtupraktikast nähtub, ei ole komisjonil vahendeid, et sundida valimisse kaasatud eksportivaid tootjaid esitama teavet, mida ta peab uurimise lõpuleviimiseks vajalikuks.

270 Seepärast tuleks märkida, et nende koostööd tegevate eksportivate tootjate marginaali, keda valimisse ei kaasatud, ei määranud komisjon kindlaks meelevaldsel ega karistaval viisil, kuid pärast seda, kui ta oli haldusmenetluse hilises etapis tuvastanud, et kuna ühelt poolt olid valimisse kaasatud eksportivate tootjate esitatud andmed ebajärjekindlad ja teiselt poolt ei võimaldanud COVID-19 epideemiast mõjutatud üleilmne kontekst tal kohapealseid kontrolle teha, tuli osa hagejate suhtes kohaldada alusmääruse artiklit 18.

271 Seetõttu on ei ole hagejad tõendanud, et komisjon ei saanud koostööd tegevate eksportivate tootjate, keda valimisse ei kaasatud, kaalutud keskmise marginaali kindlaksmääramisel tugineda alusmääruse artikli 9 lõikele 6.

272 Seega tuleb neljas väide tagasi lükata.

5. Viies väide, et on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5 ja 6 koostoimes selle määruse artikli 4 lõikega 1

273 Viiendas väites väidavad hagejad, et komisjon eksis kahju ja põhjusliku seose analüüsimisel esiteks seetõttu, et ta ei võtnud arvesse asjaolu, et enamik liidu tootjaid toodab peamiselt muid kui standardkinnitusdetaile, samas kui suurema osa Hiina impordist moodustavad standardkinnitusdetailid. Seepärast oleks komisjon pidanud uurima, kas liidu tootmisharu ja Hiina eksportijad on võrdselt koondunud mõlemasse segmenti või kas dumpinguhinnaga import mõjutab ühte või mitut segmenti tõenäolisemalt kui teisi. Peale selle ei olnud komisjoni keeldumine tingitud tõenditest kõnealuste tooteliikide omavahelise asendatavuse või konkureerimise kohta. Sellega seoses lisavad hagejad, et lisaks märkimisväärsetele hinnaerinevustele on kahel tooteliigil erinev sihtotstarve ja neid müüakse eri tootmisharudele. Muid kui standardkinnitusdetaile kasutatakse väidetavalt ohutuse seisukohalt olulistes ja kvaliteeditundlikes tööstusharudes, samas kui standardkinnitusdetaile kasutatakse ehitussektoris, mööblitööstuses ja kodumajapidamises kasutatavate toodete sektoris. Hagejad vaidlevad vastu ka asjaolule, et hoolimata huvitatud isikute korduvatest taotlustest segmenteeritud analüüsi kohta, keeldus komisjon seda tegemast.

274 Teiseks väidavad hagejad, et komisjon ei tuginenud ühelegi tõendile oma väites Hiina eksportivate tootjate suutlikkuse kohta toota ja eksportida muid kui standardkinnitusdetaile, ning komisjon oleks pidanud igal juhul analüüsima impordi tegelikku mõju vaatlusalusel perioodil. CCCME uurimise kohaselt kavatses ainult neli Hiina tootjat eksportida muid kui standardkinnitusdetailide vaatlusalusele perioodile järgnevatel aastatel ning 28 tootjat isegi ei kaalunud seda võimalust.

275 Kolmandaks väidavad hagejad sisuliselt, et segmenteerimist tõendab ka asjaolu, et komisjon oli kohustatud liidu tootjate valimit suurendama, sest algsesse valimisse kaasatud neljalt ettevõtjalt varem saadud teave ei hõlmanud standardkinnitusdetailide tootmist. Toodetevaheline vastavus leiti lõpuks ainult 24% valimisse kaasatud liidu tootjate toodangu puhul.

276 Neljandaks, mis puudutab toote kontrollnumbrite arvutamise meetodi kasutamist hinna allalöömise analüüsis, vaidlustavad hagejad komisjoni esitatud 90-protsendilise vastavuse, väites, et komisjon ei peaks keskenduma mitte Hiina impordile, vaid liidu müügile. Seega oleks komisjon pidanud uurima, kas liidu tootmisharu müügi suhtes toimus hindade allalöömine, ja võtma arvesse vastavuse protsenti liidu tootmisharu seisukohast selleks, et hinnata dumpinguhinnaga impordi põhjustatud märkimisväärse hinna allalöömise olemasolu. Hagejad väidavad, et komisjon tuvastas hinna allalöömise vaid väikse osa liidu tootmisharu puhul, mis valmistas standardkinnitusdetaile, ning laiendas seejärel neid järeldusi liidu tootmisharule tervikuna.

277 Viiendaks tõstatavad hagejad samad kahtlused seoses kinnitusdetailide peamiste tooterühmadega, nimelt kruvide, poltide ja seibidega, millest igaühel on väga erinev sihtotstarve, mis õigustaks kahju segmenteeritud analüüsi. Kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat eksportisid ainult kruvisid ja polte. Seega rikkus komisjon alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 6, tuvastades kahju liidu seibitootjatele.

278 Komisjon vaidlustab hagejate argumendid.

279 Kõigepealt tuleks märkida, et kahju tuvastamiseks näeb alusmääruse artikli 3 lõige 2 ette uurida objektiivselt dumpinguhinnaga impordi mahtu ja selle mõju samalaadsete toodete hinnale liidu turul ning nende mõju liidu tootmisharule.

280 Mis puudutab eelkõige dumpinguhinnaga impordi mõju hindadele, siis alusmääruse artikli 3 lõike 3 teise lause kohaselt tuleb uurida, kas seda importi iseloomustab oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõusu, mis muidu aset leiaks.

281 Alusmääruse artikli 3 lõikes 5 on täpsustatud, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid. See säte sisaldab loendit teguritest, mida võib arvesse võtta, ja täpsustab, et loend ei ole ammendav ning et otsustamisel ei saa tingimata määravaks üks või mitu loetletud teguritest (vt 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Yingli Energy (China) jt *vs.* nõukogu, T-160/14, ei avaldata, EU:T:2017:125, punkt 188 ja seal viidatud kohtupraktika).

282 Alusmääruse artikli 3 lõike 6 kohaselt peab komisjon asjakohase tõendusmaterjaliga tõendama, et dumpinguhinnaga import põhjustab liidu tootmisharule olulist kahju, võttes arvesse mahu- ja hinnataset.

283 Peale selle tuleneb alusmääruse artikli 4 lõikest 1, et kahju tuleb kindlaks teha liidu tootmisharu kui terviku tasandil.

284 Teiseks tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt puudutab komisjoni ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, mida ta peab dumpinguvastases menetluses analüüsima, eelkõige liidu tootmisharule põhjustatud kahju tuvastamist (vt 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 112 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna hindade allalöömise olemasolu uurimine on majanduslikult keerukas küsimus, mille jaoks alusmääruses ei ole kehtestatud mingit konkreetset meetodit, on komisjonil selles osas ulatuslik kaalutlusõigus (12. mai 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 99).

285 Sellise hinnangu kohtulik kontroll peab seega piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, aluseks olevate asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist. Sellega on eelkõige tegemist liidu tootmisharule kahju põhjustavate tegurite kindlaksmääramisel dumpinguvastases uurimises (vt 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

286 Euroopa Kohus on korduvalt otsustanud, et Üldkohtu tehtud kontroll nende tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks selle, kas need tõendid võisid olla institutsioonide tehtud järelduste aluseks. Seega peab Üldkohus kontrollima nii esitatud tõendite sisulist paikapidavust, usaldusväärsust ja sidusust kui ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende alusel on tehtud (vt 20. jaanuar 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

287 Alusmääruse artikli 3 lõike 3 sõnastusest tuleneb, et hinna võimaliku allalöömise kindlakstegemiseks kasutatud meetodit tuleb põhimõtteliselt kasutada alusmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses „samasuguse toote“ suhtes, isegi kui see võib, nagu see on käesoleval juhul, koosneda mitmesse turusegmenti kuuluvatest eri tooteliikidest (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 74). Järelikult ei pane alusmäärus komisjonile põhimõtteliselt kohustust analüüsida hinna allalöömise olemasolu muul tasemel kui samasuguse toote tase (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 75).

288 Selline tõlgendus ilmneb ka hagejate poolt osutatud dumpinguvastasest lepingust, kuna dumpingu uurimise eest vastutav amet ei ole dumpinguvastase lepingu artikli 3 lõike 3.2 kohaselt kohustatud tegema hinna allalöömist kindlaks iga uurimises käsitletava tooteliigi suhtes või seoses kogu tootevalikuga, millest samasugune riiklik toode koosneb (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 76).

289 Järelikult selleks, et tagada hinna allalöömise analüüsi objektiivsus, võib komisjon teatavatel asjaoludel olla kohustatud sellise analüüsi läbi viima asjaomase toote turusegmentide tasandil, isegi kui tema ulatuslik kaalutlusõigus eelkõige kahju tuvastamiseks ulatub vähemalt otsusteni, mis puudutavad analüüsimeetodi valikut, kogutavaid andmeid ja tõendeid, arvutusmeetodeid, mida tuleb kasutada hinna allalöömise marginaali kindlakstegemiseks, ja kogutud andmete tõlgendamist ning hindamist (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 78).

290 Nii võib see olla olukorras, mida iseloomustab asjaomase toote turu märkimisväärne segmenteeritus ja asjaolu, et dumpinguvastase uurimise all olev import oli väga tugevalt kontsentreeritud ühte asjaomase toote turu segmentidest, kuid seda siiski tingimusel, et nõuetekohaselt võetakse arvesse samasugust toodet kui tervikut. Nii võib see olla ka konkreetses olukorras, mida iseloomustab omamaise müügi ja dumpinguhinnaga impordi tugev koondumine eri segmentidesse ning küllaltki olulised hinnaerinevused nende segmentide vahel. Nimelt võib komisjon olla neil asjaoludel selleks, et tagada hinna allalöömise olemasolu uurimise objektiivsus, kohustatud võtma arvesse iga tooteliigi turuosa ja selliseid hinnaerinevusi (vt 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 167 ja seal viidatud kohtupraktika).

291 Mis puudutab tõendeid, millele komisjon saab toetuda oma järelduses, et liidu tootmisharule on põhjustatud kahju, tuleneb alusmääruse artikli 3 lõikest 2, et ta on kohustatud hinna allalöömise analüüsis arvesse võtma kõiki asjakohaseid otseseid tõendeid, sealhulgas vajaduse korral tõendeid toote eri turusegmentide kohta (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 77). Alusmääruses ei ole mõistet „otsesed tõendid“ siiski määratletud. Arvestades selle mõiste sõnasõnalist tähendust, selle konteksti, mis hõlmab eelkõige alusmääruse artikli 3 lõikes 2 kehtestatud objektiivse uurimise nõuet, ja kahju tuvastamise eesmärki, st võimaldada kehtestada dumpinguhinnaga impordi suhtes dumpinguvastane tollimaks, tähistab see mõiste tõendusmaterjali, mis kinnitab kahju näitajate paikapidavust toetaval, objektiivsel ja kontrollitaval viisil. See välistab seega, et need näitajaid on pelgad kinnitused, oletused või juhukaalutlused (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:T:2023:685, punkt 118).

292 Neid meeldetuletusi ja selgitusi silmas pidades on asjakohane uurida, kui põhjendatud on hagejate väited, mille kohaselt komisjon tegi ilmse hindamisvea, tuginedes kahju analüüsimisel samasugusele tootele kui tervikule ja jättes selle segmentide kaupa uurimata.

293 Esimesena on oluline märkida, et vaidlustatud määruse põhjenduse 110 kohaselt käsitatakse nende füüsikaliste ja tehniliste põhiomaduste ning lõppkasutusalade põhjal kõiki kinnitusdetaile käesolevas menetluses ühe tootena.

294 Kohtupraktikast tuleneb ühelt poolt, et komisjon võib asjaomase toote määratlemisel arvesse võtta eri tegureid, näiteks toodete füüsilised, tehnilised ja keemilised omadused, kasutus, asendatavus, tarbijate arusaam, turustuskanalid, tootmisprotsess, tootmiskulud ja kvaliteet (13. septembri 2010. aasta kohtuotsus Whirlpool Europe *vs.* nõukogu, T-314/06, EU:T:2010:390, punkt 138, ja 17. detsembri 2010. aasta kohtuotsus EWRIA jt *vs.* komisjon, T-369/08, EU:T:2010:549, punkt 82). Selleks et teha kindlaks, kas tegemist on eri toodetega, tuleb eelkõige kontrollida, kas neil toodetel on samad tehnilised ja füüsikalised omadused, samasugused peamised kasutusalad ning sama hinna ja kvaliteedi suhe. Selles osas tuleb hinnata ka nende toodete asendatavust ja nendevahelist konkurentsi (18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, punkt 44).

295 Pidades silmas eespool punktis 294 esitatud kriteeriumide loetelu soovituslikku iseloomu, ei ole komisjonil kohustust asjaomase toote määratlemisel kõiki neid kriteeriume kasutada. Samuti ei ole oluline, et iga kriteeriumi analüüsimine annaks sama tulemuse (vt 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Yingli Energy (Hiina) jt *vs.* nõukogu, T-160/14, ei avaldata, EU:T:2017:125, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).

296 Alusmääruses ei ole täpsustatud, kuidas tuleb määratleda toodet või tootevalikut, mille suhtes dumpingut võib uurida, ja see ei nõua ka üksikasjalikku liigitamist (25. septembri 1997. aasta kohtuotsus Shanghai Bicycle *vs.* nõukogu, T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 61).

297 Sellest järeldub, et tooteid, mis ei ole identsed, võib rühmitada asjaomase toote sama määratluse alla ja need võivad koos dumpinguvastase uurimise esemeks olla (10. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu, T-172/09, ei avaldata, EU:T:2012:532, punkt 60). Seega on „samasuguste toodete“ kindlaksmääramine osa ulatuslikust kaalutlusõigusest, mis komisjonil on keeruliste majanduslike olukordade analüüsimisel. Konkreetse toote toodete loetellu lisamise põhjendatust tuleb uurida komisjoni määratletud asjaomase toote, mitte selle koostises olevate toodete või nende alamkategooriate omaduste suhtes (18. novembri 2014. aasta kohtuotsus Photo USA Electronic Graphic *vs.* nõukogu, T-394/13, ei avaldata, EU:T:2014:964, punkt 30).

298 Käesoleval juhul tuleb märkida, et hagejad ei vaidlusta komisjoni poolt standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide eristamist lähtuvalt sellest, kas need vastavad rahvusvahelisele standardile või mitte. Seega kvalifitseeruvad kinnitusdetailid standardseteks, kui nad vastavad konkreetsetele rahvusvahelistele standarditele, samas kui muud kui standardkinnitusdetailid ei vasta konkreetsele rahvusvaheliselt tunnustatud standardile. Vaidlustatud määruse põhjenduse 372 kohaselt on standardkinnitusdetaile üksikasjalikult kirjeldatud tööstusstandardites, näiteks Saksa Standardinstituudi (Deutsches Institut für Normung, DIN) või Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni (ISO) standardites ning Euroopa Standardikomitee (CEN) koostatud ja ajakohastatavates Euroopa normides (EN-standardid). Seevastu muud kui standardkinnitusdetailid on aga sellised kinnitusdetailid, mis erinevad tootmisharus tunnustatud standarditest ning vastavad sageli konkreetse kasutaja mudelile ja/või

nõuetele. Seega on rahvusvaheliselt tunnustatud standarditest erinevad kliendi joonistel põhinevad kinnitusdetailid erikinnitusdetailid ehk muud kui standardsed kinnitusdetailid. Samamoodi peetakse standardtoodete tootmisliinidel toodetavaid kinnitusdetaile erikinnitusdetailideks juhul, kui need ei vasta täielikult konkreetsele rahvusvaheliselt tunnustatud tööstusstandardile.

299 Sellest järeldub, et need detailid esinevad paljudes sektorites, kus kasutatakse mitut liiki kinnitusdetaile. Standardkinnitusdetaili ja muu kui standardkinnitusdetaili määratlemisel ei võeta arvesse asjaomaste tööstusharude keerukust või tootmishinda või kasutatud toorainet. See tähendab ka seda, et üks ja sama objekt, nagu mööbliese või auto, võib sisaldada nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile.

300 Hagejate argumendid ei lükka seda järeldust ümber. Hagejad väitsid nimelt, et muud kui standardkinnitusdetailid on mõeldud eelkõige tööstusharudele, kus peetakse olulisemaks ohutust, samas kui standardkinnitusdetaile kasutatakse peamiselt sellistes valdkondades nagu ehitus. Siiski ei esitanud hagejaid sellise eristamise kohta tõendeid, mis võimaldanuks järeldada, et iga kinnitusdetailide liik on suunatud eranditult just mingile kindlale tootmisharule. Peale selle ei esitanud hagejad mingeid tõendeid selle kohta, et standardkinnitusdetailid ja muud kui standardkinnitusdetailid omavahel ei konkureeri.

301 Komisjon liitis standardkinnitusdetailid ja muud kui standardkinnitusdetailid samasse kategooriasse põhjendusega, et need pidid vastama samadele füüsikalistele ja tehnilistele omadustele. Sellega seoses tuleb märkida, et need tegurid kuuluvad eespool punktis 294 viidatud kohtupraktikas tunnustatud tegurite hulka. Lisaks sellele nähtub eespool punktis 298 toodud täpsustustest, et standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide tootmis- või turustusprotsessid võivad kulgeda paralleelselt. Lisaks selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 402, et uurimine kinnitas kahte liiki kinnitusdetailide rakenduste ja lõppkasutusalade kattumist.

302 Hagejad ei ole siiski esitanud piisavalt tõendeid, mis välistaksid komisjoni poolt vaidlustatud määruses asjaomase toote määratluse kohta tehtud hinnangu usutavuse. Järelikult on komisjoni lähenemisviis kooskõlas kohtupraktikaga, milles on tunnistanud, et toodete kuulumine eri tootevalikusse ei ole iseenesest piisav, et kindlaks teha, et need ei ole vastastikku asendatavad, ega anna seega ka võimalust viia läbi segmendipõhist analüüsi, kuna eri tootevalikusse kuuluvatel toodetel võib olla identne funktsioon või need võivad vastata samadele vajadustele (vt 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 383 ja seal viidatud kohtupraktika). Lisaks ilmneb kohtupraktikast, et kui eri turusegmentide hinnaerinevus on seletatav asjaomase toote määratluse alla kuuluvate toodete erineva kasutusega, võeti seda hinnaerinevust juba arvesse eelkõige hinna allalöömise analüüsi raames toote kontrollnumbrite meetodi kohaselt, mistõttu kahjuanalüüsi ei ole vaja teha segmentide kaupa (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punktid 112–114).

303 Seepärast võis komisjon ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et standardkinnitusdetailid ja muud kui standardkinnitusdetailid on samasugused tooted.

304 Teisena tuleb märkida, et komisjon täpsustas esiteks vaidlustatud määruse põhjenduses 402, et uurimise käigus tehti kindlaks, et liidu tootmisharu tootis ja müüs nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile, samuti eksportisid eksportivad tootjad liidu tootmisharule

nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile. Teiseks leidis komisjon, et asjaomase toote import konkureerib liidu tootmisharu müügiga samadel kasutusaladel ja rakendustel. Kolmandaks tugines komisjon toimikus esitatud tõenditele, mis näitasid, et Hiina eksportivatel tootjatel on olemas muude kui standardkinnitusdetailide tootmise võimsus ja ekspordisuutlikkus, kuigi valimisse kaasatud eksportivad tootjad ekspordivad muid kui standardkinnitusdetaile vähe. Hiina eksportivatelt tootjatelt imporditud tooted kattusid tegelikult liigiti enam kui 90% ulatuses nende toodetega, mida tootsid ja müüsid valimisse kaasatud liidu tootjad; sealhulgas võimaldas valim võrrelda standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide hindu, mis viitasid eranditult hinna allalöömisele ja turuhinnast madalama hinnaga müügile. Neljandaks täheldas komisjon kõigi liidu tootjate, sealhulgas erikinnitusdetailide tootjate – olenemata tootevalikust – tootmis- ja müügimahtudes ning ka kasumimarginaalides langustendentsi, mis andis alust järeldada, et Hiinast pärit import avaldas valimisse kaasatud liidu tootjatele kahjulikku mõju. Viiendaks märkis komisjon, et toimik sisaldas tõendeid selle kohta, et liidu tootjad ei saanud standardkinnitusdetailide tootmist ega müüki laiendada, sest Hiinast pärit import avaldas liidu turul hinnasurvet. Kuuendaks näitasid makromajanduslike kahjunäitajate halvenemine samal ajal, kui Hiinast pärit import kasvas, ning samuti kõigi liidu tootjate mikromajanduslike näitajate langustrend, et liidu tootmisharu ja Hiinast pärit import olid samasuguse toote tasandil omavahel turukonkurentsis.

305 Üldkohus palus komisjonil selgitada, millised toimiku elemendid võimaldasid tal kindlaks teha Hiina eksportivate tootjate suutlikkuse eksportida liitu muid kui standardkinnitusdetaile, kuna hagejad olid selle väite vaidlustanud.

306 Sellega seoses selgitas komisjon kõigepealt, et uurimise käigus taotles märkimisväärne hulk Hiina importijaid ja eksportivaid tootjaid, sealhulgas üks CCCME asjaomane liige ja üks lisas loetletud juriidilistest isikutest, uurimisest väljajätmist põhjendusega, et nende toodetud kinnitusdetailidel olid eriomadused, nagu nende füüsikalised ja tehnilised omadused, kasutamine, omavaheline asendatavus, tootmisprotsess, hind ja sertifitseerimisprotsess, ning et need kinnitusdetailid olid standardkinnitusdetailidega võrreldes mõeldud erinevaks kasutuseks. Komisjon esitas ka tõendid nende taotluste kohta, mis näitasid kahe vaatlusaluse tootesegmendi vahelist tihedat seost.

307 Seega ilmneb Üldkohtu küsimustele antud komisjoni kirjalike vastuste lisast E.1, et kaks liidu importijat/turustajat taotles puidukruvide väljajätmist uurimisaluse toote määratlusest, väites, et 40–60% liitu imporditavatest puidukruvidest on pärit Hiinast. Nad väitsid, et rauast või terasest (v.a roostevabast terasest) valmistatud puidukruvid tuleks eespool punktis 294 nimetatud kriteeriumide alusel uurimisest välja jätta, ja lisaks nõudvat nende toodete müümine liidus täiendavat sertifitseerimist. Seega ei ole komisjoni määratluse kohaselt nende kahe importija/turustaja poolt Hiinast imporditud puidukruvid standardkinnitusdetailid, sest nad ei vasta rahvusvahelistele standarditele. Samuti väitsid kaks Hiina eksportivat tootjat, et nad eksportisid puidust struktuuridele mõeldud kruvisid, mis olid tellimuspõhised muud kui standardkinnitusdetailid, samal ajal kui üks asjaomane CCCME liige taotles ka mööblikruvide väljajätmist tootevalikust nende spetsiifilise lõppkasutuse tõttu.

308 Seejärel on komisjoni koostatud lisas E.6 esitatud menetlusse astuja seisukoht, mille kohaselt paljud Hiina eksportivate tootjate eksporditud tooted olid ekslikult liigitatud standardkinnitusdetailideks ning tegelikult moodustas muude kui standardkinnitusdetailide import uurimisperioodil palju suurema osa. Seega leidis menetlusse astuja ühelt poolt, et EFDA küsimustiku vastustes liigitati teatavad muud kui standardkinnitusdetailid ekslikult standardkinnitusdetailideks, kuna EFDA-l on komisjoni küsimustikus kasutatud kriteeriumitest erinevad kriteeriumid standardkinnitusdetailide eristamiseks muudest kui

standardkinnitusdetailidest. Teiselt poolt eirati kõnealusele küsimustikule antud vastustes väidetavalt asjaolu, et liitu imporditavate standardkinnitusdetailide puhul nõutakse täiendavat sertifitseerimismenetlust enne toodete tarnimist originaalseadmete tootjatele. Neid väiteid kinnitavad EFDA vastused, mille menetlusse astuja oma kirjale lisas.

309 Lõpuks näitavad komisjoni esitatud tõendid ka seda, et kaks kolmest valimisse kaasatud Hiina eksportivast tootjast eksportis uurimisperioodil liitu muid kui standardkinnitusdetaile. Ühtlasi tunnistasid hagejad, et nii liidu tootjad kui ka Hiina tootjad toodavad nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile. Hagejad väitsid siiski, et see märkus ei olnud asjakohane ja komisjon oleks pidanud uurima, kas liidu tootmisharu ja Hiina eksportivad tootjad keskendusid võrdselt mõlemale segmendile või kas üks segment oli koguni teistega võrreldes asjakohasem.

310 Eespool punktides 289 ja 290 viidatud kohtupraktikast tuleneb siiski, et olukorras, kus asjaomast importi iseloomustab eriti selge segmenteeritus, peab komisjon hindama kahju asjaomase tootesegmendi tasandil eraldi, tingimusel et samasuguseid tooteid tervikuna võetakse nõuetekohaselt arvesse (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 80).

311 Igal juhul ei nähtu pooltelt Üldkohtule esitatud tõenditest sellist eriti märgatavat segmenteeritust.

312 Ühest küljest ei vaidlusta hagejad seda, et liidu tootjad ja eelkõige valimisse kaasatud tootjad toodavad nii standardkinnitusdetaile kui ka muid kui standardkinnitusdetaile. Komisjoni uurimise kohaselt toimus kõnealune tootmine samades tootmiskohtades. Sellest järeldub, et Hiinast pärit kinnitusdetailide import võib konkureerida kõigi liidu tootmisharu toodetud kinnitusdetailidega.

313 Teisest küljest väitsid hagejad, et asjaolu, et imporditud kinnitusdetailid vastasid 90%-le liidu tootmisharus toodetud kinnitusdetailidest, ei oma tähtsust, kuna komisjon pidi uurima kahju hindamiseks, kas hinna allalöömine iseloomustab liidu müüki, mitte Hiina importi. Asjaomane kohtupraktika seda väidet siiski ei toeta. Alusmääruse artikli 1 lõikest 1 koostoimes artikli 3 lõikega 2 tuleneb tegelikult, et kahju tuleb hinnata dumpingtoote „liidus vabasse ringlusse lubamisel“. Järelikult, vastupidi hagejate väitele, peab hindade allalöömise arvutama põhimõtteliselt dumpinguhinnaga impordi tasandil (12. mai 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 102).

314 Sellest järeldub, et komisjon tugines oma järeldustes otsesele tõendusmaterjalile Hiina eksportivate tootjate suutlikkuse kohta eksportida liitu muid kui standardkinnitusdetaile, mis näitab ka kahe turusegmendi vastastikust mõju.

315 Kolmandana, mis puudutab hagejate argumenti, et komisjon oli sunnitud laiendama liidu tootjate valimit kuus kuud pärast uurimise algatamist, kuna valimisse kaasatud tootjad esialgu ei tootnud või ei müünud piisaval hulgal standardkinnitusdetaile, siis tuleb märkida, nagu nähtub eespool punktidest 6 ja 7, et liidu tootjate valim tuli läbi vaadata, kuna esialgu valitud tootjate andmed puuduvad. See teave asus mittekonfidentsiaalses toimikus.

316 Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon järgis alusmääruse artikli 17 lõike 1 nõudeid valimi moodustamise kohta, mis näeb ette, et juhul, kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on liiga palju, võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või

tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

317 Kohtupraktikast tuleneb, et valimi lõplik valik on komisjoni ülesanne, mille puhul tal on ulatuslik kaalutlusõigus (vt 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 293 ja seal viidatud kohtupraktika). Järelikult on Euroopa Liidu Kohtu kontroll selles küsimuses piiratud vastavalt eespool punktis 285 viidatud kohtupraktikale.

318 Niisuguses kontekstis peavad hagejad kohtupraktika kohaselt esitama tõendid, mis võimaldavad Üldkohtul tuvastada, et moodustades liidu tootmisharu valimi nii, nagu ta seda tegi, tegi komisjon kahju hindamisel ilmse hindamisvea (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 295 ja seal viidatud kohtupraktika).

319 Hagejad ei ole siiski esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et komisjon tegi ilmse hindamisvea valimisse kaasatud liidu tootjate valimisel, ega tõendanud komisjoni alusmäärusest või kohtupraktikast tulenevate nõuete rikkumist.

320 Lisaks sellele, kui esialgu valitud liidu tootja ei saa või ei soovi osaleda komisjoni uurimises, ei ole komisjonil uurimisvolitusi sundida teda uurimises osalema või alusmääruse kohaselt teavet esitama (vt 20. mai 2015. aasta kohtuotsus Yuanping Changyuan Chemicals *vs.* nõukogu, T-310/12, ei avaldata, EU:T:2015:295, punkt 152 ja seal viidatud kohtupraktika).

321 Siiski, kui liidu tootjate valimisse kuulus lõpuks rohkem standardkinnitusdetailide tootjaid kui selle esialgses koosseisus, siis tuleb märkida, et see valim oli nende kahe kinnitusdetailide turusegmendi suhtes representatiivne. Komisjon selgitas nimelt, et kuna kuuest esialgu valitud liidu tootjast kaks ei teinud enam koostööd, oli ta ülejäänud valimi tüüpilisuse tagamiseks, sealhulgas tootevaliku osas, kohustatud valima kaks uut tootjat. Seega ei saa see asjaolu tõendada komisjoni ilmset hindamisviga liidu tootmisharule põhjustatud kahju analüüsis.

322 Igal juhul ei esitanud hagejad ühtegi tõendit, mis oleks võimaldanud Üldkohtul tuvastada, et komisjon oli valitud liidu tootmisharu valimi koosseisuga manipuleerinud, et muuta seda liidu tootmisharu suhtes vähem tüüpiliseks.

323 Seetõttu tuleb tagasi lükata hagejate väide, et liidu tootjate valimi muutmine menetluse käigus näitab seda, et liidu tootmisharu tervikuna ei tooda piisavalt standardkinnitusdetaile.

324 Neljandana, mis puudutab hagejate väidet toote kontrollnumbrite madala vastavusmäära kohta, siis tuleb meenutada, et tegemist on tähtnumbriliste koodidega, mida kasutatakse dumpinguvastases uurimises tooteliikide vahelise vastavuse kindlakstegemiseks. Uurimise käigus paluti ettevõtjatel, kellega ühendust võeti, nende koodide alusel oma tooted kategooriatesse liigitada. Koodid seoti konkreetsete tooteomadustega, mida peeti asjakohasteks, kuna need mõjutasid tootmis- või müügikulusid.

325 Kohtupraktikast tuleneb, et kui asjaomane toode hõlmab laia valikut kaupu, võib osutuda mõõdapääsmatuks rühmitada need enam-vähem ühtsetesse kategooriatesse, et teha võimalikuks võrreldavate toodete vaheline õiglane võrdlus ja vältida nii seda, et sobimatu võrdluse tõttu

arvutatakse valesti esiteks dumpingumarginaal ja teiseks kahju (19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punktid 550 ja 551).

326 Seega peetakse tootekoodide kaupa võrdluse meetodit kahju analüüsil asjakohaseks eelkõige keerukate toodete puhul, mille mudelid on eri tehniliste omadustega ja hinnad võivad oluliselt erineda (vt selle kohta 22. septembri 2021. aasta kohtuotsus Severstal *vs.* komisjon, T-753/16, ei avaldata, EU:T:2021:612, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).

327 Kui hagejad soovivad tulemuslikult vaidlustada sellekohast komisjoni toimimisviisi, peavad nad tõendama, et selle institutsiooni pakutud kokkuvõtlik lähenemine on ilmselgelt sobimatu (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 552).

328 Käesoleval juhul aga hagejad sellist väidet ei esita. Seevastu väidavad nad, et komisjon ei tuvastanud valimisse kaasatud tootjate kontrollnumbrite vastavust 267-st 138 puhul.

329 Sellega seoses selgitas komisjon, et käesoleval juhul oli igal toote kontrollnumbril tegelikult kuus omadust, mis näitasid, kas toode oli standardne või mittestandardne, aga ka muid omadusi, nagu tugevus, läbimõõt, pikkus või kattekiht. Seega koosneb tooteliik omaduste kogumist ja tooted on vastavuses ainult siis, kui kõik liidu tootmisharu valmistatud tooteliigi omadused vastavad eksporditud tooteliigile. Seega puudutab hagejate väide, et vastavus oli vaid 24%, vaid vastavaid tehinguid kogu omaduste kogumi kohta. Kui võtta arvesse ainult kinnitusdetailide standardset või mittestandardset laadi, oleks vastavus 44%, sest valimisse kuuluvast müügist moodustas standardkinnitusdetailide müük 44%.

330 Komisjon väitis õigustatult, et asjaolu, et liidu tootmisharu müüs ka muid tooteliike, mis ei vastanud valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate ekspordis sisalduvatele, ei muuda kehtetuks järeldust, et imporditud toode ja liidu territooriumil toodetud toode omavahel konkureerivad, vaid see tulenes üksnes toote kontrollnumbri meetodi ja väljavõttelise uuringu kasutamisest, mida käesolevas kohtuasjas pealegi ei vaidlustata (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 144).

331 Igal juhul on komisjoni esitatud vastavustabelitest selge, et toote kontrollnumbrite meetodil põhinev 90protsendiline vastavus on tõendatud.

332 Sellest järeldub, et hagejate vastuväide seoses asjaoluga, et allalöömine puudutab väikest osa liidu müügist, mis sisuliselt seab kahtluse alla komisjoni võimaluse tugineda tüüpilistele valimitele, tuleb tagasi lükata (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 412).

333 Seda kinnitab asjaolu, et liidu tootmisharu hindadele dumpinguhinnaga impordi avalduva mõju uurimine, mis on vajalik kahju tuvastamiseks, ei eelda mitte ühe ja sama ettevõtja müügi võrdlemist, nagu see on dumpingumarginaali kindlaksmääramise puhul, vaid mitme ettevõtja, st valimisse kaasatud eksportivate tootjate ja valimisse kaasatud liidu tootmisharusse kuuluvate ettevõtjate müügi võrdlemist. Siiski on nende ettevõtjate müügi võrdlus hinna allalöömise analüüsi raames tihti keerulisem kui dumpingumarginaali kindlaksmääramisel, kuna nende eri

ettevõtjate müüdavate toodete valik pigem kattub vaid osaliselt (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 195).

334 Oht, et hinna allalöömise analüüsi raames ei saa arvesse võtta teatud tooteliike, kuna eri ettevõtjate müüdavate toodete valik on erinev, on seda suurem, mida üksikasjalikumad on toote kontrollnumbrid. Kuigi toote kontrollnumbrite suurema üksikasjalikkuse eeliseks on see, et võrreldakse selliseid tooteliike, millel on rohkem ühiseid füüsikalisi ja tehnilisi omadusi, on vastupidi selle puuduseks see, et suureneb võimalus, et teatud tooteliikidele, mida müüs üks või teine asjaomastest äriühingutest, ei ole samaväärseid tooteid ja neid ei saa seega selles analüüsis võrrelda ega arvesse võtta (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 196).

335 Seega võib selle, kui komisjon kasutab hindade allalöömise analüüsimisel järgitava meetodi valikul oma ulatuslikku kaalutlusõigust, nagu see on toote kontrollnumbrite meetodi puhul, vältimatuks tagajärjeks olla see, et teatud tooteliike ei saa võrrelda ja seega ei võeta neid selle analüüsi raames arvesse. Seda kaalutlusõigust piirab siiski talle alusmääruse artikli 3 lõikega 2 pandud kohustus uurida dumpinguhinnaga impordi mõju liidu tootmisharu hindadele objektiivselt (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 197).

336 Sellest järeldub, et hagejad ei ole esitanud tõendeid komisjoni ilmse hindamisvea kohta toote kontrollnumbrite meetodi kasutamisel, mis tõendaks liidu tootmisharule kahju põhjustavat hinna allalöömist.

337 Viiendana, mis puudutab hagejate väidet, et komisjon oleks pidanud kruvide, poltide ja seibide kolme segmendi kahju eraldi analüüsima, tuleb märkida, et see etteheide ei ole piisavalt põhjendatud, sest hagejate väide põhines peamiselt asjaolul, et tegemist on eri segmentidesse kuuluvate väga erinevate toodetega. Peale nende väite, et kruvid, poldid ja seibid on erinevad, mis nõuaks segmendipõhist kahju analüüsi, ei ole hagejad siiski esitanud mingeid tõendeid, mis kinnitaksid komisjoni ilmset hindamisviga selles osas.

338 Järelikult ei piisa konkreetsete tõendite puudumisel sellest väitest, et seada kahtluse alla uurimisaluse toote komisjonipoolne määratlus või kahju analüüs kõigi nende kinnitusdetailide kohta.

339 Seega tuleb see etteheide tagasi lükata.

340 Siit järeldub, et hagejate argumendid ilmse hindamisvea kohta, mille komisjon olevat teinud, kui ta keeldus analüüsimast Hiinast imporditud kinnitusdetailide võimalikku kahju segmentide kaupa, ei ole põhjendatud.

341 Järelikult tuleb viies väide kõigil eespool esitatud põhjustel tagasi lükata.

6. Kuues väide, et on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 9 lõiget 4

342 Kuuenda väitega märgivad hagejad, et valimisse kaasatud liidu tootjate müügi väike protsent, mille puhul komisjon tuvastas hinna allalöömise, ei võimalda õiguslikult piisavalt järeldada, et liidu tootmisharus kui tervikus oleksid hinnad alla löödud. Sellega seoses märgivad hagejad, et

komisjon tegi kindlaks hinna allalöömise ainult vähem kui 24% valimisse kaasatud tootjate toodangu puhul ning et valimisse kaasatud tootjate müügi väike protsent ei saa olla „otsene tõendusmaterjal“ alusmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 3 tähenduses, eriti kuna komisjoni aluseks võetud liidu valim moodustas ainult 9,5% liidu tootmisharu toodangust. Seega tugines komisjon järeldusele, et 2,3% liidu tootmisharu müügi suhtes oli toimunud hindade allalöömine, millest ei piisa hindade allalöömise kindlakstegemiseks ja mis ei anna ka piisavalt täpset ülevaadet tollimaksu suurusest, mis oleks piisav liidu tootmisharule põhjustatud kahju kõrvaldamiseks, rikkudes sellega alusmääruse artikli 9 lõiget 4.

343 Komisjon vaidlustab hagejate argumendid.

344 Sellega seoses tuletatakse meelde, et alusmäärus ei sisalda hinna allalöömise määratlust ega selle arvutamise meetodit.

345 Sama kehtib kahjumarginaali arvutamise meetodi kohta, mida kasutati selleks, et teha kindlaks, kas tuleks kehtestada hagejate viidatud alusmääruse artikli 9 lõike 4 alusel dumpingumaks, mis on dumpingumarginaalist madalam ja piisav liidu tootmisharule põhjustatud kahju kõrvaldamiseks (17. veebruari 2023. aasta kohtumäärus Hansol Paper *vs.* komisjon, T-693/20, ei avaldata, EU:T:2023:83, punkt 30).

346 Impordihinna allalöömine arvutatakse vastavalt alusmääruse artikli 3 lõigetele 2 ja 3, selleks et kindlaks määrata liidu tootmisharule impordiga põhjustatud kahju, ning seda kasutatakse laiemalt selleks, et hinnata kahju ja määrata kindlaks kahjumarginaal, nimelt sellise kahju kõrvaldamist võimaldav tase (10. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs.* komisjon, T-301/16, EU:T:2019:234 punkt 176).

347 Kuna hindade allalöömise olemasolu uurimine on majanduslikult keerukas küsimus, mille jaoks alusmääruses ei ole kehtestatud mingit konkreetset meetodit, on komisjonil selles osas ulatuslik kaalutlusõigus (12. mai 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 99).

348 Hagejad väidavad, et neil oli võimalik arvutada valimisse kaasatud liidu tootjate müügimahud ja järeldada, et hinna allalöömine tehti kindlaks vähem kui 24% liidu tootjate toodangu puhul. Komisjon vaidlustas selle protsendi, selgitades, et võrreldes valimisse kaasatud liidu tootjate vastavat müüki liidu tootjate kogumüügiga, oli see protsent 31,6%.

349 Toimikust ilmneb tõepoolest, et hagejate esitatud protsendimäär 24% puudutab ainult kontrollnumbrite meetodi vastavaid tehinguid standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide, tugevuse, läbimõõdu, pikkuse ja pinnakatte kogu omaduste kombinatsiooni osas. Vastavalt eespool punktis 287 viidatud kohtupraktikale tuleks hinna allalöömist analüüsida põhimõtteliselt ainult samasuguse toote tasandil.

350 Järelikult on hagejate esitatud 24protsendiline protsendimäär alusetu.

351 Igal juhul on vale hagejate väide, nagu oleks hinna allalöömine tuvastatud vaid väga väikese osa liidu tootjate, st 2,3% puhul. Esiteks põhineb see alusetul eeldusel, et ükski teine liidu tootja peale valimisse kuuluvate tootjate ei tooda vastavaid tooteliike, mille kohta hagejad ei esitanud ühtegi tõendit.

352 Teiseks, nagu kohtupraktika näitab, on alusmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 3 sõnastus aga täiesti teistsugune, kuna nendes ei ole märgitud seda ega vihjatud sellele, et analüüsides dumpinguhinnaga impordi mõju liidu tootmisharu hindadele, tuleb igal juhul arvesse võtta selle tootmisharu kogumüüki. Vastupidi, sellest nähtub, et need sätted ei kohusta komisjoni siis, kui ta analüüsib dumpinguhinnaga impordi mõju liidu tootmisharu hindadele, tingimata võtma arvesse samasuguse toote kogumüüki liidu tootmisharu poolt (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punktid 152 ja 153).

353 Seega põhines komisjoni analüüs andmetel, mida tuleb pidada tüüpilisteks alusmääruse tähenduses, mistõttu juhul, kui hinna allalöömine on valimisse kaasatud liidu tootjate müügi puhul tuvastatud, tuleb hinna allalöömist pidada tüüpiliseks kogu liidu tootmisharu puhul (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs*. komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 411).

354 Sellest järeldub, et komisjon võis ilma ilmset hindamisviga tegemata tugineda oma järeldustes liidu tootmisharule vaatlusaluse impordi dumpinguga tekitatud kahju kohta osale liidu tootmisharu tüüpilise valimi müügist.

355 Seetõttu tuleb hagejate argument, mille kohaselt komisjon tugines kahjuanalüüsis väga väikesele hinna allalöömise protsendile, tagasi lükata.

356 Sellest tuleneb, et kuues väide ei ole põhjendatud ja tuleb tagasi lükata.

7. Seitsmes väide, et on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3 ja 6 ning artikli 9 lõiget 4

357 Seitsmendas väites vaidlustavad hagejad hindadele avalduva mõju analüüsi ja kahjumarginaali kindlaksmääramise, kuna komisjon ei suutnud hindu õiglaselt võrrelda. Seega väidavad hagejad sisuliselt, et komisjon ei selgitanud, millisel kaubandustasandil toimus valimisse kaasatud liidu tootjate müük, ja nende arvates võrdles komisjon hindu, millega Hiina eksportivad tootjad müüsid turustajatele, nende hindadega, millega liidu tootjad müüsid lõppkasutajatele, rikkudes seega alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3. Kuivõrd vaidlustatud määrus tugineb suuresti tuvastatud hinna allalöömise tasemele, et seostada kahju ja Hiina import ja järeldada seetõttu põhjusliku seose olemasolu, viitavad hagejad ka selle määruse artikli 3 lõike 6 rikkumisele.

358 Komisjon väidab, et hagejate argumendid tuleks tagasi lükata.

359 Kõigepealt on oluline märkida, et alusmäärusega ei kehtestata komisjonile hinnavõrdluse jaoks konkreetset meetodit.

360 Kohtupraktikast nähtub siiski, et õiglase võrdluse tagamiseks tuleb hindu võrrelda samal kaubandustasandil. Sellest järeldub, et eri kaubandustasanditel makstavate hindade võrdlus, ilma et need sisaldaksid kõiki selle kaubandustasandiga seotud kulusid, mida tuleb arvesse võtta, toob igal juhul kaasa kunstlikud tulemused, mis ei võimalda nõuetekohaselt hinnata liidu tootmisharu kahju. Niisugune võrdlus kujutab endast selle tootmisharu kahju arvutamise õiguspärasuse tingimust (vt 10. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs*. komisjon, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 239 ja seal viidatud kohtupraktika).

361 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et kohustus võrrelda hindu samal kaubandustasandil kehtib sõltumata koostööd tegevate eksportivate tootjate arvust, ja et teiseks kohaldatakse seda sõltumata seotud või sõltumatu müügi mahust kõnealuse uurimise raames (vt selle kohta 4. mai 2022. aasta kohtuotsus CRIA ja CCCMC *vs.* komisjon, T-30/19 ja T-72/19, EU:T:2022:266, punkt 149).

362 Lisaks tuleks selgitada, et liidu kohus leidis, et sõltumatutele klientidele suunatud müügi hindade arvessevõtmine võimaldas kindlaks määrata võimaliku kahjumarginaali, kuna need hinnad olid otsustava tähtsusega, kui klient valis, kas osta liidu tootmisharu või Hiina eksportivate tootjate tooteid (vt selle kohta 10. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs.* komisjon, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 251). Seetõttu oli komisjon kahjumarginaali kindlaksmääramiseks hindade võrdlemisel kohustatud võtma arvesse kõiki kulusid, mis olid seotud müügiga konkreetsel kaubandustasandil, ning tegema vajalikke kohandusi tema käsutuses olevates andmetes.

363 Käesoleval juhul selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 364, et ta tegi kindlaks hinna allalöömise uurimisperioodil, võrreldes ühelt poolt valimisse kaasatud liidu tootjate tehasehindade tasemele kohandatud kaalutud keskmisi müügihindu tooteliigi kohta liidu turul sõltumatute klientide jaoks ning teisest küljest valimisse kaasatud koostööd tegevatelt Hiina tootjatelt pärit impordi kaalutud keskmisi vastavaid hindu tooteliigi kohta esimese sõltumatu kliendi jaoks liidu turul, mis määrati CIF-hinna alusel, tehes asjakohased kohandused tavapäraste tollimaksude ja impordijärgsete kulude arvessevõtmiseks. Vaidlustatud määruse põhjenduses 365 on märgitud, et asjaomasest riigist pärit impordi kaalutud keskmine hinna allalöömise marginaal liidu turul jäi vahemikku 28–46%.

364 Esimesena tuleb kõigepealt märkida, et pooled on ühel meelel, et kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat, kelle müüki võrdluses kasutati, eksportisid otse sõltumatutele turustajatele liidus.

365 Seejärel on oluline rõhutada, et komisjon tegi võrdluse eesmärgil vahet standardkinnitusdetailidel ja muudel kui standardkinnitusdetailidel. Asjaomase toote kui terviku puhul moodustas liidu tootjate müük sõltumatutele klientidele 51% kogumüügist, samas kui standardkinnitusdetailide puhul oli see 84%. Komisjon selgitas, et standardkinnitusdetailide ja muude kui standardkinnitusdetailide hinna võrreldavuse erinevus protsentides oli toote kontrollnumbrite meetodi loomulik tulemus.

366 Lõpuks selgitas komisjon, et liidu tootjate müük „sõltumatutele klientidele“, mida võeti arvesse hinna allalöömise arvutamisel, millele ta viitab vaidlustatud määruse põhjenduses 364, puudutas müüki nii sõltumatutele turustajatele kui ka lõppkasutajatele. Peale selle selgitas komisjon kohtuistungil, ilma et hagejad oleksid sellele vastu vaielnud, et liidu tootjate sõltumatutele turustajatele ja lõppkasutajatele määratud müügihinnad erinesid üksteisest minimaalselt, mistõttu ei peetud kohandusi vajalikuks.

367 Teisena tuleks ühelt poolt märkida, et hagejad ei vaidlusta komisjoni tehtud kohandusi, mille eesmärk oli tagada valimisse kaasatud Hiina tootjate müügi ja liidu tootjate müügi õiglane hinnavõrdlus. Teisest küljest, nagu komisjon kohtuistungil selgitas, ei esitanud hagejad uurimise ajal arvuliselt väljendatava kohandamise taotlust.

368 Hagejad vaidlustasid selle komisjoni väite kohtuistungil. Sellega seoses ilmneb esiteks CCCME 6. detsembri 2021. aasta lõplike järelduste kohta esitatud märkustest ja vaidlustatud määruse põhjendusest 377, et ta oli väitnud, et hinna allalöömise marginaalide arvutamisel oleks tulnud arvesse võtta kvaliteedikontrolli ja dokumendihalduse kulusid. Seega väitis CCCME, et liidu tootmisharus kehtivad konkreetsed sertifitseerimisnõuded, samal ajal kui Hiina eksportivatel tootjatel sellised nõuded üldjuhul puuduvad. See argument ei ole siiski mingil juhul asjakohane, kuna hagejad ei ole seda oma kirjalikes esildistes üldse tõstatanud.

369 Teiseks ilmneb vaidlustatud määruse põhjendustest 376 ja 381, et CCCME oli uurimise käigus väitnud, et liidu tootmisharu müüs suurema osa toodetest turustajate kaudu ning seetõttu oleks tulnud nõuetekohaselt arvesse võtta kaubandustasandi erinevusi. Vaidlustatud määruse põhjendusest 381 ilmneb siiski, et see väide ei põhinenud toimikus sisalduval teabel, samuti ei esitatud selle põhjendamiseks tõendeid. Seepärast selgitas komisjon veel kord, et valimisse kaasatud liidu tootjate müük, mida hinna allalöömise arvutustes arvesse võeti, oli suunatud sõltumatutele klientidele liidus.

370 EFDA märkused lõplike järelduste kohta, millele hagejad viitasid, näitavad samuti, et ta väitis, et komisjon peaks tegema kohandusi, tagamaks et müügihindade võrdlus toimuks samal kaubandustasandil. Need märkused sisaldavad siiski peamiselt väiteid selle kohta, et ei ole lihtne kindlaks teha, kas liidu tootjad müüsid ka põhiliselt sõltumatutele turustajatele. Selle kohta ei esitatud ühtegi tõendit ega isegi kindlaid argumente. Kuna seega puudusid kvantitatiivsed elemendid, ei seadnud komisjon kahtluse alla oma järeldusi müügi võrreldavuse kohta, mida võeti arvesse hinna allalöömise arvutamisel. Seega, kuna konkreetsed tõendid selle kohta puudusid, ei piisanud hagejate väidetest komisjoni analüüsi kahtluse alla seadmiseks.

371 Käesoleva hagi raames ei väitnud hagejad siiski, et kahju ja põhjuslike seoste uurimiseks oli vaja teha kohandusi, et tagada liidu hindade võrreldavus Hiina eksportivate tootjate hindadega. Hagejad vaidlustasid oma märkustes üksnes selguse puudumise liidu tootjate hinna allalöömise analüüsiks valitud kaubandustasandi osas. Komisjon oli seda küsimust selgitanud, seega tuleb märkida, et kuna hagejad ei ole tõendanud, nagu oleks komisjon teinud hinna allalöömise analüüsimisel ilmse hindamisvea, tuleb see väide tagasi lükata.

8. Kaheksas väide, et on rikutud artikli 3 lõikeid 2 ja 5

372 Kaheksanda väitega vaidlustavad hagejad komisjoni makromajanduslike näitajate hinnangu, mis ei ole kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõigetega 2 ja 5 ning komisjoni menetluslike kohustustega.

373 Hagejad vaidlustavad sisuliselt esiteks komisjoni järelduste aluseks olnud andmeid esitanud äriühingute tüüpilisuse, ja asjaolu, et komisjon ei täpsustanud kõnealuste äriühingute täpset arvu. Kuigi makromajandusliku küsimustiku mittekonfidentsiaalsest versioonist nähtub, et teavet esitas 44 äriühingut, ilmneb komisjoni vastusest CCCME 1. detsembri 2021. aasta küsimustele täiendava teabe kohta, et komisjon viitas 34 äriühingule, kes olid küsimustikule vastanud.

374 Teiseks heidavad hagejad komisjonile ette, et viimane keeldus avaldamast makromajanduslikule küsimustikule vastanud äriühingute tootmis- või müügimahtu. Lisaks võeti hagejate väitel pooltelt võimalus teha sisulisi märkusi andmete kohta nende hilinenud edastamise ja piisavate mittekonfidentsiaalsete kokkuvõtete puudumise tõttu.

375 Kolmandaks kritiseerivad hagejad viisi, kuidas kõnealuseid andmeid ekstrapoleeriti liidu tootmisharule kui tervikule.

376 Komisjoni hinnangul tuleks hagejate argumendid tagasi lükata.

377 Alusmääruse artikli 3 lõikes 5 on sätestatud, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid. See artikkel sisaldab mittetäielikku loetelu eri teguritest, mida võib arvesse võtta.

378 See säte annab seega komisjonile kaalutlusõiguse eri tegurite kontrollimiseks ja hindamiseks (10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punkt 54).

379 Vaidlustatud määruse põhjenduses 382 nähtub, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju liidu tootmisharule, hinnati vastavalt alusmääruse artikli 3 lõikele 5 kõiki majandusnäitajaid, mis liidu tootmisharu olukorda vaatlusalusel perioodil kujundasid.

380 Vaidlustatud määruse põhjendustes 384–386 eristas komisjon kahju tuvastamiseks makromajanduslikke ja mikromajanduslikke kahjunäitajaid ning hindas esimesi menetlusse astuja esitatud andmete alusel, mida ristkontrolliti valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud andmetega. Esitatud andmeid kohandati valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud andmete ristkontrollile tuginedes. Andmeid kohandati üksnes teatavate vasturääkivuste lahendamiseks ning menetlusse astuja edastatud andmeid oluliselt ei muudetud. Vaidlustatud määruse põhjenduse 387 kohaselt kontrollis komisjon andmete täpsust ja leidis seega, et tegemist on asjakohase alusega makromajanduslike näitajate kindlakstegemiseks.

381 Lisaks selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 385, et ta oli kaitsnud nende andmete konfidentsiaalsust, kuna need esitati äriühingute tasandil. Makromajanduslike koondandmete saamiseks ekstrapoleeris ta seega menetlusse astuja andmed vastavalt nende tootjate osakaalule liidu kogutoodangus ja lähtus liidu kogutoodangu puhul Prodcomis kättesaadavast teabest.

382 Kõigepealt tuleb selgitada, et käesoleva väitega seoses ei vaidlusta hagejad liidu tootmisharule põhjustatud kahju hindamisel komisjoni kasutatud majanduslike tegurite ja näitajate asjakohasust.

383 Seoses hagejate esimese etteheitega, mille kohaselt komisjon ei täpsustanud asjaomaste äriühingute arvu, selgitas komisjon, et küsimustikule vastas 44 äriühingut ja et number 34 oli kirjavahetuses lihtne trükiviga, mis kordus CCCME-le 1. detsembril 2021 saadetud kirjas.

384 Kuna komisjon on selle selgituse nüüd esitanud ja hagejad sellega nõustusid, tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

385 Oma teises etteheites vaidlustavad hagejad komisjoni keeldumise edastada neile makromajanduslikule küsimustikule vastanud 44 äriühingu tootmis- või müügimaht.

386 Sellega seoses ilmneb esiteks CCCME-le 1. detsembril 2021 saadetud kirjast, et komisjon oli teavitanud CCCMd sellest, et tootmis- või müügimaht ei olnud toimikus kättesaadav teave.

387 Hagejad tuginevad makromajandusliku küsimustiku vastuste mittekonfidentsiaalsele versioonile, väites, et komisjon oli sellest teabest teadlik, kuna see ilmnes tabeli „1. Tootmine“ lahtrist B69. Komisjon selgitas siiski, et tabeli selles lahtris on märgitud kõigi makromajanduslikule küsimustikule vastanud menetlusse astuja liikmetest äriühingute osakaal liidu kogutoodangust,

mida komisjon hindas. Komisjon selgitas, et kuna liidu kogutoodang leiti koostööd tegevate liidu tootjate esitatud andmete ekstrapoleerimise teel, ei olnud makromajanduslikule küsimustikule vastanud tootjate täpne osakaal talle kättesaadav.

388 Seejärel tuleb ka meenutada, et turuteadmisi pakkuvate liidu riikide tootjate koostöö tagamiseks oli komisjon kohustatud piirama juurdepääsuõigust sellele teabele ja säilitama selle konfidentsiaalsuse. Seda lähenemisviisi kinnitab ka kohtupraktika, milles leiti, et asjaomaste liidu tootjate hinnangulist toodangut, millele komisjon tarbimise arvutamisel tugines, peeti õigesti konfidentsiaalseks, kuna see põhines menetlusse astuja turuteadmistel (vt selle kohta 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 507).

389 Peale selle tehti huvitatud isikutele kättesaadavaks menetlusse astujale esitatud küsimuste laad ja liidu tootjate individuaalsete vastuste mittekonfidentsiaalne kokkuvõte. Kuigi hagejad vaidlustasid mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte hilise avalikustamise, ilmneb toimikust, et neil oli siiski võimalus esitada märkusi, kusjuures nende esitamise tähtaega pikendati, vaatamata alusmääruse ja algatamisteate piirangutele uurimise tähtaegade osas.

390 Sellest tulenevalt tuleb teine etteheide tagasi lükata.

391 Oma kolmandas etteheites vaidlustavad hagejad menetlusse astuja esitatud andmete ekstrapoleerimise kogu liidu tootmisharule.

392 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et komisjon valis käesoleva uurimise jaoks välja nii liidu kui ka Hiina asjaomase toote tootjad. Nagu nähtub eespool punktis 353 esitatud kaalutlustest, tuleb see argument tagasi lükata, kui sellega tahetakse seada kahtluse alla komisjoni valitud väljavõttelise uuringu meetod.

393 Seejärel tuleb meenutada, et dumpinguvastastes juhtumites sõltub komisjon vabatahtlikust koostööst, mida teevad pooled, kes esitavad talle ettenähtud tähtaja jooksul vajaliku teabe (28. oktoobri 1999. aasta kohtuotsus EFMA *vs.* nõukogu, T-210/95, EU:T:1999:273, punkt 71). Makromajanduslikud tegurid võimaldavad aga kindlaks teha kahju, mis on tekkinud tootmisharu kui terviku tasandil, ja toetavad komisjoni sellekohaseid arvutusi.

394 Vaidlustatud määruse kohaselt toetasid kaebust tootjad, kelle toodang moodustas vaatlusalusel perioodil üle 58% liidu rauast või terasest kinnitusdetailide kogutoodangust. Seepärast võib menetlusse astuja jagatud andmeid pidada liidu tootmisharu olukorra suhtes tüüpiliseks. Peale selle ei olnud võimalik saavutada eesmärki saada liidu tootmisharu kohta võimalikult täpne ja üksikasjalik ülevaade, kui komisjon oleks pidanud makromajanduslikud andmed kõigist kättesaadavatest andmetest välja jätma põhjendusega, et need ei olnud kättesaadavad kõigi liidu tootmisharu tootjate kohta (20. mai 2015. aasta kohtuotsus Yuanping Changyuan Chemicals *vs.* nõukogu, T-310/12, ei avaldata, EU:T:2015:295, punkt 147).

395 Lõpuks selgitas komisjon, et ta võrdles menetlusse astuja jagatud andmeid valimisse kaasatud liidu tootjate andmetega. Komisjon tuletas meelde, et sellise killustatud tootmisharu makromajandusliku küsimustiku andmete ekstrapoleerimine oli statistiline ülesanne, mis nõudis määratluse kohaselt tundmatute väärtuste tuletamist teadaolevate andmete suundumustest.

396 Selles osas tuleb tõdeda, et hagejate väide, mille kohaselt komisjon ei kontrollinud nõuetekohaselt menetlusse astuja esitatud andmeid, on spekulatiivne ja seda ei toeta ükski konkreetne tõend, mis seaks kahtluse alla komisjoni poolt nende andmete uurimisel tehtud kontrolli.

397 Järelikult tuleb hagejate kolmas etteheide ja seega ka kaheksas väide tervikuna tagasi lükata.

9. Üheksas väide, et on rikutud hagejate menetlusõigusi

398 Oma üheksanda väitega väidavad hagejad, et haldusuurimise käigus rikuti nende menetlusõigusi. See väide on jagatud kolmeks osaks, millest esimene põhineb toimikus sisalduva teabe liigsel konfidentsiaalsel käsitlemisel, teine mittekonfidentsiaalse toimiku väidetaval puudulikul haldamisel ja kolmas oluliste faktide avaldamata jätmisel komisjoni poolt.

399 Komisjon vaidlustab selle väite põhjendatuse.

400 Kõigepealt on asjakohane meelde tuletada põhimõtteid ja menetluslikke tagatisi, mida komisjon on kohustatud järgima, kui huvitatud isikud soovivad dumpinguvastases uurimises oma kaitseõigusi kasutada, tehes kättesaadavaks teabe faktide või kaalutluste kohta, mis võib olla dumpinguvastaste meetmete aluseks, eelkõige juhul, kui selline teave on konfidentsiaalne.

401 Alusmääruse artikli 19 lõikes 1 on sätestatud, et ametiasutused käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust teavet, mis on oma laadilt selline. Sama määruse artikli 19 lõikes 2 on sätestatud, et konfidentsiaalset teavet edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise teabe kohta mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte, mis peab olema piisavalt üksikasjalik, et võimaldab vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud teabe sisust. Erandlikel asjaoludel võivad need isikud märkida, et selle teabe kohta ei saa kokkuvõtet koostada, kuid nad peavad esitama põhjendused, miks kokkuvõtet ei ole võimalik teha.

402 Alusmääruse artikli 19 lõikes 3 on sätestatud, et kui konfidentsiaalsustaotlus ei ole õigustatud ning kui teabe esitaja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib selle teabe jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole selle õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. Samuti selgitatakse selles, et konfidentsiaalsustaotlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.

403 Vastavalt alusmääruse artikli 6 lõikele 5 kuulatakse ära pooled, kui nad andsid endast teada pärast uurimise algatamise teate avaldamist ettenähtud tähtaja jooksul ja nad tõendasid, et on tõepoolest huvitatud isikud ja on olemas konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

404 Lisaks on alusmääruse artikli 6 lõikes 7 sätestatud, et liidu tootjad, ametiühingud, importijad ja eksportijad ja neid esindavad ühendused ning kasutajad ja tarbijaorganisatsioonid, kes on andnud endast teada artikli 5 lõike 10 kohaselt, samuti ekspordiriigi esindajad võivad kirjaliku taotluse korral tutvuda kogu teabega, mis ükskõik milline uurimisega seotud isik on kättesaadavaks teinud, v.a liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, kui selline teave on nende huvide esitamiseks asjakohane, ei ole artikli 19 tähenduses konfidentsiaalne ning seda kasutatakse uurimise käigus. Need isikud võivad selle teabe kohta esitada oma tähelepanekuid, mis võetakse arvesse niivõrd, kuivõrd need on piisavalt põhjendatud.

405 Vastavalt alusmääruse artikli 20 lõikele 2 võivad kaebuse esitajad, importijad ja eksportijad, neid esindavad ühendused ja ekspordiriigi esindajad taotleda oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada ajutiste meetmete kehtestamist. Sama määruse

artikli 20 lõikes 4 on täpsustatud, et lõplik avalikustamine toimub kirjalikult, nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne artiklis 9 sätestatud menetluse algatamist, võttes siiski arvesse konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti sel ajal avalikustada, avalikustatakse need esimesel võimalusel.

406 Kohtupraktikast tuleneb, et kaitseõiguste tagamine, millel on dumpinguvastases uurimismenetlustes määrav tähtsus, eeldab, et huvitatud ettevõtjatele tuleb haldusmenetluses tagada võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohta väidetavate asjaolude tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (vt 14. juuli 2021. aasta kohtuotsus Interpipe Niko Tube et Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant *vs.* komisjon, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 209 ja seal viidatud kohtupraktika).

407 Hagejate märkuste väidetav arvestamata jätmine ei kujuta endast siiski hagejate kaitseõiguste või õiguse olla ära kuulatud rikkumist. Kuigi nimetatud õiguste tagamine nõuab liidu institutsioonidelt seda, et nad peavad võimaldama huvitatud isikutel oma seisukoha tõhusalt teatavaks teha, ei saa asjaomastele institutsioonidele siiski panna kohustust kõnealuste seisukohtadega nõustuda. Hagejate seisukoha tõhusalt esitamine nõuab ainult seda, et seisukoha saaks esitada piisavalt aegsasti, võimaldamaks liidu institutsioonidel seda arvesse võtta ja hinnata nõutava hoolsusega selle asjakohasust vastuvõetava õigusakti sisu seisukohast. Igal juhul ei ole komisjon kohustatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestavas määruses vastama kõigile huvitatud isikute argumentidele, mille viimased on esitanud uurimismenetluse käigus, ja vastuse puudumisest ei saa automaatselt järeldada nende argumentide uurimata jätmist (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 126 ja viidatud praktika).

408 Uurimistoimikuga tutvumise õiguse rikkumise osas tuleb märkida, et niisugune rikkumine saab endaga kaasa tuua vaidlustatud määruse täieliku või osalise tühistamise üksnes juhul, kui asjasse puutuvate dokumentide avalikustamise korral oleks olnud kas või väike võimalus, et haldusmenetluse tulemus oleks olnud teistsugune, kui asjaomane ettevõtja oleks saanud menetluse käigus neile dokumentidele tugineda (10. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 134).

409 Järelikult peavad isiku menetlusõigused olema talle antud õiguspäraselt, et saaks asuda seisukohale, et need õigused puudutavad teda isiklikult, ja tal oleks õigus esitada hagi akti peale, mis võeti vastu neid õigusi rikkudes (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 52).

410 Peale selle sõltub nende õiguste kasutamine siiski nende isikute aktiivsest osalemisest selles menetluses, mis peab avalduma vähemalt kirjaliku taotluse esitamises kindlaksmääratud tähtaja jooksul (vt 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 214 ja seal viidatud kohtupraktika). See, et huvitatud isikud endast teada annavad ja esitavad asjakohast teavet huvitatud isikute tüüpilise valimi moodustamiseks või sellesse valimisse kaasamiseks, kujutab endast dumpinguvastases menetluses osalemise viisi. Osalemine ei anna neile isikutele siiski alusmääruse artikli 6 lõikes 5 ja 7 ning artikli 20 lõikes 1 ja 2 ette nähtud menetluslikke tagatisi. Tagatiste andmiseks on nimelt ette nähtud teatud kord, mis eeldab nende isikute spetsiifilist osalemist selles menetluses, andes endast teada ja esitades kirjalikke taotlusi. Alusmääruse artikli 17 tähenduses väljavõttelises uuringus osalemine ei kujuta aga endast

niisugust spetsiifilist osalemist (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:T:2023:685, punkt 216).

411 Lisaks tuleb meenutada, et ärisaladuste kaitse on liidu õiguse üldpõhimõte. Ausa konkurentsi tagamine kujutab endast olulist avalikku huvi, mille kaitsmisega saab põhjendada ärisaladuseks liigituva teabe avalikustamisest keeldumist (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 165 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega selleks, et ühitada asjaomaste poolte kaitseõiguste austamise ja ärisaladuste kaitse põhimõtet nende teabe esitamise kohustuse täitmisel, peavad liidu institutsioonid vastavalt kohtupraktikale tegutsema asjakohase hoolikusega, püüdes asjaomastele ettevõtjatele anda kasulikke juhendeid nende huvide kaitseks – kuivõrd on tagatud ärisaladuse kaitse – ning valides vajaduse korral omal algatusel selle edastamiseks sobiva viisi (vt 1. juuni 2017. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering *vs.* nõukogu, T-442/12, EU:T:2017:372, punkt 141 ja seal viidatud kohtupraktika).

412 Seega, kui tuleb ühitada konfidentsiaalsusnõuded huvitatud isikute õigusega saada teavet, peavad asjaomased institutsioonid sellest teabest lähtudes hindama huvitatud isiku konkreetset olukorda ja eelkõige seda, milline on huvitatud isiku seisund kõnealusel turul võrreldes seda teavet andnud isiku omaga (vt 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 469 ja seal viidatud kohtupraktika).

413 Alusmääruse artikli 19 eesmärk ei ole siiski kaitsta mitte ainult ärisaladusi, vaid ka dumpinguvastase menetluse teiste osaliste kaitseõigusi. Sellega seoses võivad dumpinguvastase menetluse pooled viidata dumpinguvastase meetme tühistamise põhjusena sellele, et komisjon kasutas teavet, mille kohta ei ole esitatud mittekonfidentsiaalset kokkuvõtet, vaid juhul, kui nad suudavad tõendada, et selle teabe kasutamine rikkus nende kaitseõigusi (vt 15. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals *vs.* komisjon, T-307/18, ei avaldata, EU:T:2020:487, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

414 Kohtupraktikast nähtub ka, et komisjoni esitatud teabe piisavust tuleks hinnata taotletud teabe üksikasjalikkust silmas pidades (vt 15. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals *vs.* komisjon, T-307/18, ei avaldata, EU:T:2020:487, punkt 86 ja seal viidatud kohtupraktika).

415 Neid põhimõtteid silmas pidades tuleb analüüsida hagejate esitatud üheksandat väidet.

a) Üheksanda väite vastuvõetavus

416 Esimesena tuleb meenutada, et hagi on esitanud mitu hagejat, keda vaidlustatud määrus erinevalt mõjutab. Hagejad on ühelt poolt kolm valimisse kaasatud Hiina eksportivat tootjat ja teiselt poolt 36 koostööd tegevat eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud ja kelle nimed on esitatud vaidlustatud määruse 1. lisas. Nagu eespool punktis 37 märgitud, esindab CCCME käesolevas hagis 31 neist eksportivatest tootjatest.

417 Teisena, nagu nähtub eespool toodud punktidest 24 ja 37, on CCCME enda nimel esitatud argumendid käesoleva hagi raames vastuvõetamatud. Hagejad tunnistasid seda seoses CCCMEga ka oma 15. jaanuari 2024. aasta kirjalikus vastuses Üldkohtu küsimustele ja 7. veebruari 2024. aasta kohtuistungil.

418 Kolmandana tuleb märkida, et 21. septembri 2023. aasta kohtuotsuses China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon (C-478/21 P, EU:C:2023:685) kinnitas Euroopa Kohus CCCME liikmete ja teiste määruse lisas nimetatud juriidiliste isikute kaitseõiguste rikkumise väite vastuvõetamatust, kuna need isikud ei olnud esitanud konkreetseid taotlusi oma huvide kaitsmiseks vajaliku teabe saamiseks. Käesolevas menetluses esindas CCCME tõepoolest „Hiina malmitööstuse kui terviku huve“ ja selle liikmeid ei olnud haldusmenetluse käigus identifitseeritud.

419 Käesoleval juhul on olukord teistsugune, kuna CCCME osales uurimises oma liikmete huve esindava ühendusena, kelle vastavate volituste kohta ta esitas komisjonile tõendi.

420 Esiteks tuleb märkida, et vaidlustatud määruse vastuvõtmiseni viinud uurimise algatamisteate punktis 5.6 teatas komisjon, et uurimises osalemiseks peavad huvitatud isikud – nagu eksportivad tootjad, liidu tootjad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajad või neid esindavad ühendused, ametiühingud ja tarbijaid esindavad organisatsioonid – tõendama kõigepealt, et nende tegevuse ja uuritava toote vahel on objektiivne seos ning et huvitatud isikute juurdepääs toimikutele toimub platvormi Tron.tdi kaudu.

421 Hagejad väitsid oma vastustes Üldkohtu küsimustele, et kõik ettevõtjad ja liikmed, kes niimoodi toimisid, said automaatselt huvitatud isiku staatuse.

422 Sellega seoses väitsid hagejad, et komisjon kutsus algatamisteates kõiki asjaomase toote Hiina eksportijaid uurimises osalema, esitades vormi, milles on märgitud, et kõiki algatamisteate nõuete kohaselt osalevaid tootjaid käsitatakse huvitatud isikutena, kui nende tegevuse ja uuritava toote vahel on objektiivne seos. Seetõttu olid hagejate sõnul kõik eksportivad tootjad, kes osalesid menetluses Tron.tdi platvormi kaudu, huvitatud isikud, kes said vastavad menetlusõigused. Seega, kuna ühelt poolt kutsus algatamisteate sõnastus kõiki huvitatud isikuid uurimises osalema ning teiselt poolt oli komisjoni ja huvitatud isikute vahelise teabevahetuse kord võrreldes 21. septembri 2023. aasta kohtuotsusega China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon (C-478/21 P, EU:C:2023:685) erinev, kuna suhtlemine toimus ainult Tron.tdi platvormi kaudu, siis tähendab see, et käesolev kohtuasi erineb nimetatud kohtuotsuse aluseks olevast kohtuasjast. Seega leiavad hagejad, et üheksanda väite kolm osa on vastuvõetavad.

423 Esiteks väidavad hagejad üheksanda väite esimeses osas, mis põhineb alusmääruse artikli 19 lõigete 1–3 rikkumisel, et need sätted panevad komisjonile igal juhul objektiivsed kohustused, mis peaksid tagama, et asjaomaste andmete konfidentsiaalne käsitlemine piirdub rangelt vajalikuga. Peale selle märgivad hagejad, et 21. septembri 2023. aasta kohtuotsuse China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon (C-478/21 P, EU:C:2023:685) aluseks olevas kohtuasjas ei ole ükski väide seotud alusmääruse artikli 19 rikkumisega. Seetõttu leiavad hagejad, et kõnealune väiteosa on vastuvõetav, sest selle esitasid nii üksikud eksportivad tootjad kui ka CCCME oma liikmete nimel.

424 Järgmisena leiavad hagejad, et vastuvõetav on ka väite teine osa, mille kohaselt konfidentsiaalse toimiku halb haldamine rikub alusmääruse artikli 6 lõiget 7 ja artikli 19 lõikeid 1–3 ning kaitseõigusi.

425 Lõpuks väidavad hagejad, et individuaalsed eksportivad tootjad ja CCCME liikmed olid taotlenud sõnaselgelt juurdepääsu toimikule ja lõplikele järeldustele, registreerides end Tron.tdi platvormil, ning kuna komisjon ei avalikustanud neile olulisi fakte, rikkus ta alusmääruse artikli 20 lõikeid 2 ja 4.

426 Teise võimalusena väidavad hagejad, et juhul kui Üldkohus ei nõustu teatavate CCCME poolt oma liikmete nimel üheksandas väites esitatud etteheidete vastuvõetavusega, on üheksas väide vastuvõetav nende argumentide osas, mida esitasid üksikud eksportivad tootjad, keda CCCME uurimise ajal esindas.

427 Sellega seoses esitasid hagejad volikirjad, millega anti CCCME-le volitused esindada mitut äriühingut, millest teavitati komisjoni uurimise käigus. Nagu eespool punktist 5 nähtub, peeti CCCMEd haldusmenetluses huvitatud isikuks ainult sel määral, mil konkreetsete kinnitusdetailide tootjad teda neid esindama volitasid.

428 Hagejate poolt Üldkohtule edastatud volikirjadest ilmneb, et CCCME ei esindanud komisjoni ees kõiki asjaomaseid liikmeid, kelle nimel ta käesoleva hagi esitas, st CCCME esindas komisjoni ees eksportivaid tootjaid, kes osaliselt erinesid nendest, keda ta käesoleva hagi raames Üldkohtus esindab.

429 Tegelikult ilmneb esiteks hagejate poolt Üldkohtule esitatud volitustest, et CCCMEd volitati haldusmenetluses esindama kolme valimisse kaasatud eksportivat tootjat. Kuid viimased ei tõendanud, et nad on selle ühenduse liikmed.

430 Teiseks esindas CCCME üheksat äriühingut, kes on koostööd tegevad eksportivad tootjad, keda valimisse ei kaasatud ja kes on loetletud vaidlustatud määruse 1. lisas. Nad on CCCME liikmed, keda CCCME ka käesolevas hagis esindab.

431 Kolmandaks esindas CCCME komisjoni ees veel kaheksat äriühingut, kes on vaidlustatud määruse 1. lisas loetletud ja kes ei osale käesolevas hagis. Samuti ei ole need äriühingud esitanud tõendeid CCCME liikmelisuse kohta, kuid igal juhul ei ole nad ka käesolevas asjas hagejad.

432 Neljandaks esindas CCCME komisjoni ees ka kahte äriühingut, kelle nimed ei ole vaidlustatud määruses ja keda CCCME käesolevas hagis ka ei esinda.

433 Seega, mis puudutab nende väidete vastuvõetavust, mille CCCME oma liikmete nimel Üldkohtule esitas, siis esindas CCCME 31 asjaomasest liikmest, kelle nimel ta esitas käesoleva hagi, komisjoni ees vaid üheksat Hiina eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud. Nagu pooled kohtuistungil mitmel korral kinnitasid, ei kontrollinud komisjon, kas volitusi andnud äriühingud olid CCCME liikmed. Selle kohta ei esitanud pooled ka täiendavaid tõendeid. Hagejad ei ole suutnud kinnitada, kas kõik äriühingud, kes andsid volituse neid komisjoni ees esindada, olid CCCME liikmed. Hagejad väitsid veel, et sellisest volitusest üksi peaks piisama, et esindada nende äriühingute huve komisjoni ees.

434 Ühest küljest, nagu tuleneb eespool nimetatud punktist 26 võib CCCME-laadne ühendus esindada eksportivaid tootjaid liidu kohtus aga üksnes juhul, kui ta suudab tõendada, et need eksportivad tootjad on tema liikmed.

435 Teisest küljest leidis Euroopa Kohus, et isegi kui CCCME liikmed ja teised lisas loetletud juriidilised isikud osalesid asjaomases dumpinguvastases menetluses väljavõttelises uuringus, ei olnud kõnealustel liikmetel ja teistel isikutel õigust tugineda nende menetluslike tagatiste rikkumisele, mis tulenes sellest, et komisjon ei edastanud neile nende huvide kaitseks olulist teavet, sest nad ei esitanud taotlusi menetluse käigus neile selle teabe edastamiseks (vt selle kohta 21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 217).

436 Menetlusõigused kuuluvad nimelt isikule, kellele need on antud ja need on subjektiivse iseloomuga, mistõttu asjaomased pooled ise peavad saama neid tegelikult kasutada, olenemata selle menetluse laadist, mille osalised nad on. Ühenduse võimalus teostada oma liikmete menetlusõigusi ei tohi siiski viia selleni, et minnakse mööda tingimustest, mida asjaomased ettevõtjad oleksid pidanud selle kohtupraktika kohaselt täitma, kui nad oleksid soovinud ise oma menetlusõigusi teostada (21. septembri 2023. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punktid 223 ja 224).

437 Nendest kaalutlustest järeldub, et CCCME liikmest eksportiv tootja ei saa piirduda CCCME nõuetele tuginemisega, kui ta ei ole oma kaitseõigustele haldusuurimise käigus sõnaselgelt tuginenud. Kuigi registreerumine Tron.tdi platvormil võimaldas individuaalsetel eksportivatel tootjatel saada õigeaegset teavet ja jälgida haldusuurimise edenemist, siis juhul, kui nad ei esitanud otsest taotlust lisateabe saamiseks, ei saa kõnealused eksportivad tootjad väita, et nad teostasid neile omaseid menetlusõigusi.

438 Sellega seoses tuleb meenutada, et alusmääruse artikli 6 lõike 7 kohane mittekonfidentsiaalsele teabele juurdepääsu õigus on seotud vastavalt sama määruse artikli 5 lõikele 10 endast teada andnud huvitatud isiku staatusega (27. jaanuari 2000. aasta kohtuotsus BEUC *vs.* komisjon, T-256/97, EU:T:2000:21, punkt 32), ning et komisjon peab igal üksikjuhul otsustama, kas isikut tuleks käsitleda kui huvitatud isikut, võttes arvesse iga juhtumi asjaolusid (27. jaanuari 2000. aasta kohtuotsus BEUC *vs.* komisjon, T-256/97, EU:T:2000:21, punkt 76).

439 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et dumpinguvastase menetluse huvitatud isikud peavad andma institutsioonile võimaluse hinnata probleeme, mida neile võib põhjustada nende käsutusse antud teabes teatava üksikasja puudumine. Veel vähem saab see huvitatud isik liidu kohtus tugineda väitele, et talle ei tehtud seda teavet kättesaadavaks, kui ta ei esitanud vaidlusaluse dumpinguvastase määruse vastuvõtmisele eelnenud menetluses ühtki seda konkreetset teavet käsitlevat taotlust (vt 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 93 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest järeldub, et sellise taotluse peavad esitama üksikud eksportivad tootjad ise, kes ei saa piirduda CCCME taotlustele tuginemisega.

440 Käesoleva menetluse erinevus, millele hagejad tuginevad, kuna komisjon suhtles huvitatud isikutega erinevalt, nimelt Tron.tdi platvormi kaudu, mis võimaldas huvitatud isikutel teavet ja märkusi esitada ning uurimist jälgida, ei sea seda järeldust kahtluse alla poolte kaitseõigustega seotud menetlusnõuete osas. Tõepoolest, nagu komisjon kohtuistungil õigesti väitis, on Tron.tdi platvormi eesmärk lihtsustada pooltega suhtlemist ja teabevahetust. Igal juhul ei saa huvitatud isiku staatus vastavalt alusmäärusele ja sellega seotud õigused sõltuda vahendist, mida komisjoni kasutas nende isikutega suhtlemiseks.

441 Kuna üheksandas väites esitatud etteheited puudutavad eksportivaid tootjaid, keda valimisse ei kaasatud ja kes ei esitanud konkreetseid taotlusi, et neile avaldataks täiendavat teavet nende menetlusõiguste teostamiseks, on need vastuvõetamatud, olenemata sellest, kas need on esitanud CCCME oma liikmete nimel või viis eksportivat tootjat, keda valimisse ei kaasatud.

442 Neljandana, seoses kolme valimisse kaasatud Hiina eksportiva tootjaga ilmneb eespool punktis 409 viidatud kohtupraktikast, et osalemine üksnes väljavõttelises uuringus ei anna asjaomastele eksportivatele tootjatele menetluslikke eriõigusi, kui ei ole esitatud taotlusi saada teavet, mida nad peavad oma huvide kaitsmisel oluliseks.

443 Järelikult tuleb ülaltoodud selgitusi silmas pidades järeldada, et üheksas väide on vastuvõetav vaid selles osas, kus selle esitavad individuaalsed eksportivad tootjad, kes viitavad oma kaitseõiguste rikkumisele ja on haldusmenetluse käigus näidanud üles soovi nimetatud õigusi kasutada. Selleks et hinnata esitatud etteheidete vastuvõetavust, tuleb iga väiteosa puhul kontrollida, kas kõnealused ettevõtjad on täitnud tingimusi, mis võimaldavad neil oma kaitseõigusi tõhusalt kasutada.

b) Hagejate menetlusõiguste kasutamine

1) Esimene väiteosa

444 Üheksanda väite esimeses osas väidavad hagejad, et rikuti alusmääruse artikli 19 lõikeid 1–3 ja nende kaitseõigusi, kuna kõiki menetlusse astuja või valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud dokumente käsitleti ilma mõjuva põhjuseta konfidentsiaalsena või olid need mittekonfidentsiaalses kokkuvõttes väga lünklikud, mis võttis huvitatud isikutelt võimaluse märkuste esitamiseks või esitatud tõendite õigsuse kontrollimiseks. Hagejad vaidlustavad eelkõige konfidentsiaalse käsitlemise, mis sai osaks esiteks makromajanduslikule küsimustikule, teiseks valimisse kaasatud liidu tootjate küsimustiku vastuste mittekonfidentsiaalsetele versioonidele ja kolmandaks menetlusse astuja vastusele komisjoni taotlusele makromajanduslike näitajate kohta lisateabe saamiseks.

445 Hagejate sõnul raskendab nende menetlusõiguste rikkumist kõigi teavet esitanud liidu tootjate anonüümne kohtlemine ning korduv keeldumine mis tahes teabe esitamisest nende äriühingute tootevaliku ja nende müügimahu tüüpilisuse kohta.

446 Mis puudutab ühelt poolt makromajandusliku küsimustiku vastuste konfidentsiaalsust, siis vaidlustatud määrusest ilmneb, et selle teabe konfidentsiaalsuse vaidlustasid haldusmenetluse käigus ainult EFDA ja CCCME. Sama kehtib ka valimisse kaasatud liidu tootjate küsimustele antud vastuste konfidentsiaalsuse ja komisjoni makromajanduslike näitajate seotud lisateabe saamise taotlusele esitatud menetlusse astuja vastuse konfidentsiaalsuse kohta.

447 Ühelt poolt ei ole aga EFDA hageja ja teiselt poolt ei saa CCCME eespool punktis 434 esitatud järelduse kohaselt tugineda oma liikmete menetlusõiguste rikkumisele, kui need liikmed ei ole komisjonis neile õigustele kirjalikes taotlustes tuginenud.

448 Mis teiselt poolt puudutab makromajanduslikule küsimustikule vastanud äriühingute nimesid, siis vaidlustatud määruse põhjendustest 21 ja 396 nähtub, et ainsad huvitatud isikud, kes vaidlustasid liidu tootjate anonüümsuse, olid CCCME, EFDA ja Hiina Rahvavabariik. Kuna ükski hagejate hulka kuuluv eksportiv tootja ei taotlenud komisjonilt lisateavet liidu tootjate kohta, nagu on märgitud eespool punktis 440 toodud järelduses, tuleb see etteheide tagasi lükata.

449 Sellest tuleneb, et üheksanda väite esimene osa on vastuvõetamatu ja tuleb tagasi lükata.

2) Teine väiteosa

450 Hagejad vaidlustavad komisjoni mittekonfidentsiaalse toimiku haldamise, millega rikuti alusmääruse artikli 6 lõiget 7 ja artikli 19 lõikeid 1–3, ning nende kaitseõigusi, kuna huvitatud isikutel ei olnud uurimise ajal täielikku ja õigeaegset juurdepääsu mittekonfidentsiaalsele toimikule.

451 Esiteks jättis see huvitatud isikud ilma võimalusest võimalikult lähedalt jälgida või kommenteerida uurimise peamisi arengusuundi, näiteks komisjoni otsust muuta liidu tootjate valimit. Peale selle ei olnud huvitatud isikuid teavitatud komisjoni ja menetlusse astuja ühepoolsest *ex parte* teabevahetusest.

452 Teiseks väidavad hagejad, et mittekonfidentsiaalsest toimikust on mitu dokumenti kustutatud.

453 Kolmandaks väidavad hagejad, et on veel muid dokumente, mida ei ole kunagi mittekonfidentsiaalsesse toimikusse üles laaditud.

454 Seoses mittekonfidentsiaalse toimiku haldamisega komisjoni poolt tuleb esimesena märkida, et alusmääruse artikli 6 lõike 7 sõnastusest (nagu on mainitud eespool punktis 404) tulenevalt ei saa dumpinguvastase menetluse huvitatud isikud nagu hagejad esitada kaebust mittekonfidentsiaalses uurimistoimikus dokumendi puudumise kohta, kui nad ole esitanud kirjalikku taotlust kõnealuse dokumendiga tutvumiseks (vt selle kohta 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 109).

455 Vaidlustatud määruse põhjendustest 22 ja 24 tuleneb aga, et ainult CCCME ja EFDA vaidlustasid mittekonfidentsiaalse toimiku väidetavad lüngad haldusmenetluse käigus pärast lõplike järelduste avalikustamist.

456 Teisena, mis puudutab komisjoni ja menetlusse astuja teabevahetust, siis tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 47, et selle avalikustamist nõudsid ainult EFDA ja CCCME.

457 Kolmandana, seoses mitme dokumendi väidetava kustutamisega mittekonfidentsiaalsest toimikust nõudis selle kohta komisjonilt lisateavet ainult CCCME.

458 Seetõttu, pidades silmas seda, kes huvitatud isikutest esitasid haldusmenetluse käigus taotlusi, ja eespool punktis 440 esitatud järeldust, tuleb ka see väiteosa vastuvõetamatuks tunnistada.

3) Kolmas väiteosa

459 Hagejad vaidlustavad komisjoni keelu teha huvitatud isikutele kättesaadavaks teave, millele ta lõplike järelduste tegemisel tugines, rikkudes alusmääruse artikli 20 lõikeid 2 ja 4 ning kaitseõigusi. Valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud teave ja makromajanduslik küsimustik olid aga kaks peamist allikat, millele põhinedes komisjon tegi oma järeldused kahju ja põhjusliku seose kohta.

460 Sellega seoses ilmneb vaidlustatud määrusest, et ükski hagejate hulka kuuluv eksportiv tootja ei taotlenud liidu tootjate esitatud täpse teabe avalikustamist. Sellest järeldub, et hagejate väited selle kohta on vastuvõetamatud ja koos nendega ka üheksas väide tervikuna, mis tuleb tagasi lükata.

461 Eeltoodut arvesse võttes tuleb jätta hagi tervikuna rahuldamata.

IV. Kohtukulud

462 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb jätta nende kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja komisjoni ja menetlusse astuja kohtukulud, nagu viimased on seda nõudnud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Productsilt (CCCME) ja teistelt hagejatelt, kelle nimed on esitatud lisas.

Schalin Steinfatt Kukovec

Kuulutatud avalikul kohtuistungil Luxembourgis 2. oktoobril 2024.

Allkirjad